

Regulamentul de procedură al Tribunalului

din 4 martie 2015 (JO L 105, 23.4.2015, p. 1)

Versiune consolidată

Modificat prin:

<i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i>			
	Numărul	Pagina	Data
<u>M1</u> Modificare a Regulamentului de procedură al Tribunalului din 13 iulie 2016	L 217	71	12.8.2016
<u>M2</u> Modificare a Regulamentului de procedură al Tribunalului din 13 iulie 2016	L 217	72	12.8.2016
<u>M3</u> Modificări ale Regulamentului de procedură al Tribunalului din 13 iulie 2016	L 217	73	12.8.2016
<u>M4</u> Modificări ale Regulamentului de procedură al Tribunalului din 31 iulie 2018	L 240	67	25.9.2018
<u>M5</u> Modificări ale Regulamentului de procedură al Tribunalului din 11 iulie 2018	L 240	68	25.9.2018
<u>M6</u> Modificări ale Regulamentului de procedură al Tribunalului din 30 noiembrie 2022	L 44	8	14.2.2023
<u>M7</u> Modificări ale Regulamentului de procedură al Tribunalului din 10 iulie 2024	L 2024/2095		12.8.2024

Rectificat prin:

<i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i>			
	Numărul	Pagina	Data
<u>C1</u> Rectificare la Regulamentul de procedură al Tribunalului din 4 martie 2015	L 2024/90478		5.8.2024
<u>C2</u> Rectificare la Modificări ale Regulamentului de procedură al Tribunalului din 13 iulie 2016	L 2024/90480		5.8.2024
<u>C3</u> Rectificare la Modificări ale Regulamentului de procedură al Tribunalului din 10 iulie 2024	L 2024/90835		23.12.2024

CUPRINS

DISPOZIȚII PRELIMINARE	12
Articolul 1	Definiții..... 12
Articolul 2	Domeniul de aplicare al prezentului regulament..... 14
TITLUL I	ORGANIZAREA TRIBUNALULUI..... 15
Capitolul 1	MEMBRII TRIBUNALULUI..... 15
Articolul 3	Funcțiile de judecător și de avocat general..... 15
Articolul 4	Data de începere a duratei mandatului judecătorilor 15
Articolul 5	Depunerea jurământului..... 15
Articolul 6	Angajamentul solemn..... 16
Articolul 7	Înlăturarea din funcție a unui judecător 16
Articolul 8	Rangul de vechime 16
Capitolul 2	PREȘEDINȚIA TRIBUNALULUI..... 17
Articolul 9	Alegerea președintelui și a vicepreședintelui Tribunalului 17
Articolul 10	Atribuțiile președintelui Tribunalului 17
Articolul 11	Atribuțiile vicepreședintelui Tribunalului..... 18
Articolul 12	Împiedicarea președintelui și a vicepreședintelui Tribunalului..... 18
Capitolul 3	CAMERELE ȘI COMPLETELE DE JUDECATĂ..... 18
Secțiunea 1.	Constituirea camerelor și compunerea completelor de judecată 18
Articolul 13	Constituirea camerelor 18
Articolul 14	Completul de judecată competent 19
Articolul 15	Compunerea Marii Camere 19
Articolul 15a	Compunerea camerei intermediare 19
Articolul 16	Abținerea și dezînvestirea unui judecător 19
Articolul 17	Împiedicarea unui membru al completului de judecată 20
Secțiunea 2.	Președinții de cameră 21
Articolul 18	Alegerea președinților de cameră 21
Articolul 19	Competențele președintelui de cameră 21
Articolul 20	Împiedicarea președintelui de cameră 21
Secțiunea 3.	Deliberările 22
Articolul 21	Modalitățile de deliberare..... 22
Articolul 22	Numărul de judecători care participă la deliberări 22
Articolul 23	Cvorumul Marii Camere 22
Articolul 23a	Cvorumul camerei intermediare..... 23
Articolul 24	Cvorumul camerelor care judecă în complet de trei judecători sau de cinci judecători 23

Capitolul 4	ATRIBUIREA ȘI REATRIBUIREA CAUZELOR, DESEMNAREA JUDECĂTORILOR RAPORTORI, TRIMITEREA ÎN FAȚA COMPLETELOR DE JUDECATĂ ȘI TRANSMITEREA CĂTRE JUDECĂTORUL UNIC.....	24
Articolul 25	Criteriile de atribuire.....	24
Articolul 26	Atribuirea inițială a unei cauze și desemnarea judecătorului raportor	24
Articolul 27	Desemnarea unui nou judecător raportor și reatribuirea unei cauze	25
Articolul 28	Trimiterea în fața unei camere care judecă în complet format dintr-un număr diferit de judecători	26
Articolul 29	Transmiterea către judecătorul unic	27
Capitolul 5	DESEMNAREA AVOCAȚILOR GENERALI	28
Articolul 30	Situațiile în care se desemnează un avocat general	28
Articolul 31	Modalitățile de desemnare a avocaților generali pentru examinarea acțiunilor directe	28
Articolul 31a	Alegerea avocaților generali pentru examinarea cererilor de decizie preliminară.....	29
Articolul 31b	Modalitățile de desemnare a avocaților generali pentru examinarea cererilor de decizie preliminară	29
Capitolul 6 GREFA		30
Secțiunea 1.	Grefierul	30
Articolul 32	Numirea grefierului.....	30
Articolul 33	Grefierul adjunct.....	31
Articolul 34	Împiedicarea grefierului și a grefierului adjunct.....	31
Articolul 35	Atribuțiile grefierului	31
Articolul 36	Ținerea registrului	31
Articolul 37	Consultarea registrului	32
Articolul 38	Accesul la dosarul cauzei.....	32
Secțiunea 2.	Serviciile	32
Articolul 39	Funcționarii și ceilalți agenți	32
Capitolul 7	FUNCȚIONAREA TRIBUNALULUI.....	33
Articolul 40	Locul ședințelor Tribunalului	33
Articolul 41	Calendarul lucrărilor Tribunalului	33
Articolul 42	Conferința plenară	33
Articolul 43	Întocmirea unor procese-verbale	34
TITLUL II	REGIMUL LINGVISTIC	35
Articolul 44	Limbile de procedură.....	35
Articolul 45	Stabilirea limbii de procedură	35
Articolul 46	Folosirea limbii de procedură.....	36

Articolul 47	Responsabilitatea grefierului în materie lingvistică	37
Articolul 48	Regimul lingvistic al publicațiilor Tribunalului.....	38
Articolul 49	Textele autentice	38
TITLUL III	ACȚIUNILE DIRECTE	39
Articolul 50	Domeniul de aplicare.....	39
Capitolul 1	DISPOZIȚII GENERALE	39
Secțiunea 1.	Reprezentarea părților	39
Articolul 51	Obligația de reprezentare	39
Secțiunea 2.	Drepturile și obligațiile reprezentanților părților	40
Articolul 52	Privilegii, imunități și facilități	40
Articolul 53	Calitatea de reprezentant al părții	40
Articolul 54	Ridicarea imunității	41
Articolul 55	Excluderea din procedură.....	41
Articolul 56	Profesorii	41
Secțiunea 2a.	Comunicarea prin e-Curia cu reprezentanții părților	42
Articolul 56a	e-Curia.....	42
Secțiunea 3.	Notificările	42
Articolul 57	Modalitățile de notificare	42
Secțiunea 4.	Termenele	43
Articolul 58	Calculul termenelor.....	43
Articolul 59	Acțiunea împotriva unui act al unei instituții publicat în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i>	44
Articolul 60	Termenul pentru considerente de distanță	44
Articolul 61	Stabilirea și prelungirea termenelor.....	44
Articolul 62	Actele de procedură depuse peste termen.....	44
Secțiunea 5.	Desfășurarea procedurii și examinarea cauzelor	45
Articolul 63	Desfășurarea procedurii	45
Articolul 64	Caracterul contradictoriu al procedurii.....	45
Articolul 65	Notificarea actelor de procedură și a deciziilor luate în cursul judecății.....	45
Articolul 66	Omiterea față de public a datelor cu caracter personal ale persoanelor fizice	45
Articolul 66a	Omiterea față de public a altor date decât datele cu caracter personal ale persoanelor fizice	46
Articolul 67	Ordinea examinării cauzelor	46
Articolul 68	Conexarea	46
Articolul 69	Cazurile de suspendare.....	47
Articolul 70	Decizia de suspendare și decizia de reluare	47
Articolul 71	Durata și efectele suspendării.....	47
Articolul 71a	Cauzele-pilot.....	48

Capitolul 2	ACTELE DE PROCEDURĂ	48
Articolul 72	Norme referitoare la depunerea actelor de procedură prin e-Curia.....	48
Articolul 73	(abrogat)	49
Articolul 74	(abrogat)	49
Articolul 75	Întinderea memoriilor	49
Capitolul 3	FAZA SCRISĂ A PROCEDURII.....	49
Articolul 76	Cuprinsul cererii introductive	49
Articolul 77	(abrogat)	50
Articolul 78	Anexele la cererea introductivă	50
Articolul 79	Comunicarea în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i>	50
Articolul 80	Notificarea cererii introductive.....	51
Articolul 81	Memoriul în apărare	51
Articolul 82	Transmiterea de înscrisuri	51
Articolul 83	Replica și duplica	52
Capitolul 4	MOTIVELE, PROBELE ȘI ADAPTAREA CERERII INTRODUCTIVE	52
Articolul 84	Motivele noi.....	52
Articolul 85	Probele și propunerea de probe.....	53
Articolul 86	Adaptarea cererii introductive.....	53
Capitolul 5	RAPORTUL PREALABIL	54
Articolul 87	Raportul prealabil.....	54
Capitolul 6	MĂSURILE DE ORGANIZARE A PROCEDURII ȘI ACTIVITĂȚILE DE CERCETARE JUDECĂTOREASCĂ.....	55
Articolul 88	Generalități.....	55
Secțiunea 1.	Măsurile de organizare a procedurii	55
Articolul 89	Obiectul.....	55
Articolul 90	Procedura	56
Secțiunea 2.	Activitățile de cercetare judecătorească	56
Articolul 91	Obiectul.....	56
Articolul 92	Procedura	57
Articolul 93	Citarea martorilor.....	58
Articolul 94	Audierea martorilor	58
Articolul 95	Obligațiile martorilor.....	59
Articolul 96	Expertiza	59
Articolul 97	Jurământul martorilor și experților.....	59
Articolul 98	Mărturia mincinoasă comisă de martori și de experți.....	60
Articolul 99	Recuzarea unui martor sau a unui expert.....	60
Articolul 100	Cheltuielile martorilor și ale experților	60
Articolul 101	Comisia rogatorie	61
Articolul 102	Procesul-verbal al ședințelor de cercetare judecătorească.....	62

Secțiunea 3.	Tratamentul informațiilor, al înscrisurilor și mijloacelor materiale de probă, precum și al documentelor confidențiale prezentate în cadrul activităților de cercetare judecătorească	62
Articolul 103	Tratamentul informațiilor și al înscrisurilor și mijloacelor materiale de probă confidențiale	62
Articolul 104	Documentele la care a fost refuzat accesul de către o instituție ..	63
Capitolul 7	INFORMAȚII SAU ÎNSCRISURI ORI MIJLOACE MATERIALE DE PROBĂ CARE ȚIN DE SIGURANȚA UNIUNII ORI A CELEI A UNUIA SAU A MAI MULTE DINTRE STATELE SALE MEMBRE ORI DE DESFĂȘURAREA RELAȚIILOR LOR INTERNAȚIONALE	63
Articolul 105	Tratamentul informațiilor sau al înscrisurilor ori mijloacelor materiale de probă care țin de siguranța Uniunii ori a celei a unui sau a mai multe dintre statele sale membre ori de desfășurarea relațiilor lor internaționale	63
Capitolul 8	FAZA ORALĂ A PROCEDURII.....	66
Articolul 106	Faza orală a procedurii	66
Articolul 106a	Ședința comună de audiere a pledoariilor	66
Articolul 107	Data ședinței de audiere a pledoariilor	66
Articolul 107a	Participarea la o ședință prin videoconferință.....	66
Articolul 108	Lipsa părților de la ședința de audiere a pledoariilor	67
Articolul 109	Ședința secretă	67
Articolul 110	Desfășurarea ședinței de audiere a pledoariilor	68
Articolul 110a	Retransmisia ședințelor.....	68
Articolul 111	Închiderea fazei orale a procedurii.....	69
Articolul 112	Prezentarea concluziilor avocatului general	69
Articolul 113	Redeschiderea fazei orale a procedurii	69
Articolul 114	Procesul-verbal de ședință	70
Articolul 115	Înregistrarea ședinței.....	70
Capitolul 9	HOTĂRÂRILE ȘI ORDONANȚELE	70
Articolul 116	Data pronunțării hotărârii.....	70
Articolul 117	Cuprinsul hotărârii	70
Articolul 118	Pronunțarea și notificarea hotărârii	71
Articolul 119	Cuprinsul ordonanței.....	71
Articolul 120	Semnarea și notificarea ordonanței	72
Articolul 121	Efectul obligatoriu al hotărârilor și al ordonanțelor	72
Articolul 122	Publicarea în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i>	73
Capitolul 10	HOTĂRÂRILE PRONUNȚATE ÎN CAUZELE JUDECAȚE ÎN LIPSĂ.....	73
Articolul 123	Hotărârile pronunțate în cauzele judecate în lipsă	73
Capitolul 11	ACORDUL AMIABIL ȘI DESISTĂRILE.....	74
Articolul 124	Acordul amiabil.....	74
Articolul 125	Desistarea.....	74

Capitolul 11a	PROCEDURA DE SOLUȚIONARE AMIABILĂ ÎNȚIATĂ DE TRIBUNAL ÎN CAUZELE INTRODUSE ÎN TEMEIUL ARTICOLULUI 270 TFUE.....	74
Articolul 125a	Modalități.....	74
Articolul 125b	Incidența acordului părților principale.....	75
Articolul 125c	Registrul și dosarul specifice	75
Articolul 125d	Soluționarea amiabilă și procedura jurisdicțională.....	76
Capitolul 12	ACȚIUNILE ȘI INCIDENTELE SOLUȚIONATE PRIN ORDONANȚĂ	76
Articolul 126	Acțiunile vădit nefondate sau vădit inadmisibile.....	76
Articolul 127	Trimiterea unei cauze Curții de Justiție	76
Articolul 128	Desesizarea	77
Articolul 129	Cauzele de inadmisibilitate pentru motive de ordine publică.....	77
Articolul 130	Excepțiile și incidentele de procedură	77
Articolul 131	Nepronunțarea asupra fondului din oficiu	78
Articolul 132	Acțiunea în mod vădit fondată	78
Capitolul 13	CHELTUIELILE DE JUDECATĂ ȘI CHELTUIELILE DE PROCEDURĂ....	78
Articolul 133	Decizia cu privire la cheltuielile de judecată.....	78
Articolul 134	Reguli generale de alocare a cheltuielilor de judecată	79
Articolul 135	Echitatea și cheltuielile nejustificate sau șicanatoare.....	79
Articolul 136	Cheltuielile de judecată în caz de desistare	79
Articolul 137	Cheltuielile de judecată în caz de nepronunțare asupra fondului	80
Articolul 138	Cheltuielile de judecată efectuate de intervenienți.....	80
Articolul 139	Cheltuielile de procedură	80
Articolul 140	Cheltuielile de judecată recuperabile.....	80
Articolul 141	Modalitățile de plată	81
Capitolul 14	INTERVENȚIA	81
Articolul 142	Obiectul și efectele intervenției.....	81
Articolul 143	Cererea de intervenție.....	81
Articolul 144	Decizia cu privire la cererea de intervenție	82
Articolul 145	Depunerea memoriilor.....	83
Capitolul 15	ASISTENȚA JUDICIARĂ.....	84
Articolul 146	Generalități.....	84
Articolul 147	Cererea de asistență judiciară.....	84
Articolul 148	Decizia cu privire la cererea de asistență judiciară	85
Articolul 149	Plata unui avans și suportarea cheltuielilor de judecată	86
Articolul 150	Retragerea asistenței judiciare.....	87
Capitolul 16	PROCEDURILE DE URGENȚĂ.....	87
Secțiunea 1.	Procedura accelerată	87
Articolul 151	Decizia referitoare la procedura accelerată	87
Articolul 152	Cererea de procedură accelerată	88

Articolul 153	Examinarea cu prioritate.....	88
Articolul 154	Faza scrisă a procedurii.....	88
Articolul 155	Faza orală a procedurii	89
Secțiunea 2.	Suspendarea și celelalte măsuri provizorii	89
Articolul 156	Cererea de suspendare sau de alte măsuri provizorii.....	89
Articolul 157	Procedura	90
Articolul 158	Decizia asupra cererii.....	90
Articolul 159	Schimbarea împrejurărilor.....	91
Articolul 160	Cererea nouă	91
Articolul 161	Cererea depusă în temeiul articolului 280 TFUE, al articolului 299 TFUE și al articolului 164 TCEEA.....	91
Capitolul 17	CERERILE REFERITOARE LA HOTĂRÂRI ȘI LA ORDONANȚE	91
Articolul 162	Atribuirea cererii.....	91
Articolul 163	Suspendarea procedurii.....	92
Articolul 164	Îndreptarea hotărârilor și a ordonanțelor.....	92
Articolul 165	Omisiunea de pronunțare	93
Articolul 166	Opoziția la o hotărâre pronunțată într-o cauză judecată în lipsă .	93
Articolul 167	Terța opoziție	94
Articolul 168	Interpretarea hotărârilor și a ordonanțelor	94
Articolul 169	Revizuirea	95
Articolul 170	Contestația privind cheltuielile de judecată recuperabile.....	96
TITLUL I	CONTENCIOSUL REFERITOR LA DREPTURILE DE PROPRIETATE INTELECTUALĂ	97
Articolul 171	Domeniul de aplicare.....	97
Capitolul 1	PĂRȚILE DIN PROCEDURĂ.....	97
Articolul 172	Pârâtul.....	97
Articolul 173	Statutul în fața Tribunalului al celorlalte părți din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs	97
Articolul 174	Substituirea unei părți.....	98
Articolul 175	Cererea de substituie	98
Articolul 176	Decizia cu privire la cererea de substituie	99
Capitolul 2	CEREREA INTRODUCTIVĂ ȘI MEMORIILE ÎN RĂSPUNS.....	99
Articolul 177	Cererea introductivă	99
Articolul 178	Notificarea cererii introductive.....	100
Articolul 179	Părțile autorizate să depună memoriu în răspuns.....	101
Articolul 180	Memoriul în răspuns.....	101
Articolul 181	Închiderea fazei scrise a procedurii.....	101
Capitolul 3	ACȚIUNEA INCIDENTĂ.....	102
Articolul 182	Acțiunea incidentă.....	102

Articolul 183	Cuprinsul acțiunii incidente	102
Articolul 184	Concluziile, motivele și argumentele acțiunii incidente.....	102
Articolul 185	Răspunsul la acțiunea incidentă	102
Articolul 186	Închiderea fazei scrise a procedurii.....	103
Articolul 187	Raportul dintre acțiunea principală și acțiunea incidentă	103
Capitolul 4	ALTE ASPECTE ALE PROCEDURII.....	103
Articolul 188	Obiectul litigiului dedus judecății Tribunalului	103
Articolul 189	Întinderea memoriilor	103
Articolul 190	Decizia cu privire la cheltuielile de judecată.....	104
TITLUL V	PROCEDURILE DUPĂ ANULAREA ÎN RECURS CU TRIMITERE SPRE REJUDECARE	105
Capitolul 1	DECIZIILE TRIBUNALULUI DATE DUPĂ ANULAREA CU TRIMITERE SPRE REJUDECARE	105
Articolul 191	Anularea cu trimitere spre rejudicare decisă de Curtea de Justiție.....	105
Articolul 192	Atribuirea cauzei.....	105
Articolul 193	Desfășurarea procedurii	105
Articolul 194	Normele aplicabile procedurii	106
Articolul 195	Cheltuielile de judecată	106
TITLUL VI	TRIMITERILE PRELIMINARE.....	107
Capitolul 1	DISPOZIȚII GENERALE	107
Articolul 196	Domeniul de aplicare.....	107
Articolul 197	Dispoziții aplicabile.....	107
Articolul 198	Notificările	107
Capitolul 2	FAZA SCRISĂ A PROCEDURII.....	108
Articolul 199	Cuprinsul cererii de decizie preliminară	108
Articolul 200	Comunicarea în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i>	108
Articolul 201	Anonimizarea și omiterea unor date.....	108
Articolul 202	Participarea la procedura preliminară	109
Articolul 203	Părțile din litigiul principal.....	110
Articolul 204	Traducerea și notificarea cererii de decizie preliminară	110
Articolul 205	Depunerea actelor de procedură	111
Capitolul 3	RAPORTUL PRELABIL	112
Articolul 206	Raportul prelabil.....	112
Capitolul 4	MĂSURILE CARE POT FI ADOPTATE DE TRIBUNAL	112
Articolul 207	Trimiterile în fața Curții de Justiție	112
Articolul 208	Conexarea	113
Articolul 209	Suspendarea și reluarea procedurii	113

Articolul 210	Măsurile de organizare a procedurii	114
Articolul 211	Activitățile de cercetare judecătorească	114
Articolul 212	Cererea de lămuriri	115
Capitolul 5	FAZA ORALĂ A PROCEDURII	115
Articolul 213	Ședința de audiere a pledoariilor	115
Articolul 214	Ședința comună de audiere a pledoariilor	115
Articolul 215	Data ședinței de audiere a pledoariilor	116
Articolul 216	Participarea la o ședință prin videoconferință.....	116
Articolul 217	Ședința secretă	116
Articolul 218	Desfășurarea ședinței de audiere a pledoariilor	117
Articolul 219	Retransmisia ședințelor.....	117
Articolul 220	Închiderea ședinței de audiere a pledoariilor	118
Articolul 221	Prezentarea concluziilor avocatului general	118
Articolul 222	Deschiderea sau redeschiderea fazei orale a procedurii.....	118
Articolul 223	Procesul-verbal de ședință	119
Articolul 224	Înregistrarea ședinței.....	119
Capitolul 6	HOTĂRÂRILE ȘI ORDONANȚELE	119
Articolul 225	Necompetența sau inadmisibilitatea vădită.....	119
Articolul 226	Răspunsul prin ordonanță motivată	119
Articolul 227	Sesizarea Tribunalului	120
Articolul 228	Cheltuielile de judecată ocazionate de procedura preliminară ..	120
Articolul 229	Data pronunțării hotărârii.....	120
Articolul 230	Cuprinsul hotărârii	120
Articolul 231	Pronunțarea și notificarea hotărârii	121
Articolul 232	Cuprinsul ordonanței.....	121
Articolul 233	Semnarea și notificarea ordonanței	122
Articolul 234	Efectul hotărârilor și al ordonanțelor	122
Articolul 235	Îndreptarea hotărârilor și a ordonanțelor.....	122
Articolul 236	Interpretarea deciziilor preliminare	123
Capitolul 7	PROCEDURA PRELIMINARĂ ACCELERATĂ.....	123
Articolul 237	Procedura accelerată	123
Articolul 238	Transmiterea actelor de procedură.....	124
Capitolul 8	ASISTENȚA JUDICIARĂ.....	124
Articolul 239	Cererea de asistență judiciară	124
Articolul 240	Decizia cu privire la cererea de asistență judiciară	124
Articolul 241	Sumele care se plătesc cu titlu de asistență judiciară	125
Articolul 242	Retragerea asistenței judiciare.....	125
DISPOZIȚII FINALE		126
Articolul 243	Dispoziții de punere în aplicare.....	126

Articolul 244	Executarea silită.....	126
Articolul 245	Abrogare	126
Articolul 246	Publicarea și intrarea în vigoare a prezentului regulament.....	126

DISPOZIȚII PRELIMINARE

Articolul 1 (M1) (M3) (M5) (C2) (M7)

Definiții

(1) În prezentul regulament:

- (a) dispozițiile Tratatului privind Uniunea Europeană se desemnează prin numărul articolului vizat din tratatul menționat, urmat de abrevierea „TUE”;
- (b) dispozițiile Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene se desemnează prin numărul articolului vizat din tratatul menționat, urmat de abrevierea „TFUE”;
- (c) dispozițiile Tratatului de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice se desemnează prin numărul articolului vizat din tratatul menționat, urmat de abrevierea „TCEEA”;
- (d) Protocolul privind Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene este denumit „Statutul”;
- (e) Acordul privind Spațiul Economic European¹ este denumit „Acordul privind SEE”;
- (f) Regulamentul nr. 1 al Consiliului din 15 aprilie 1958 de stabilire a regimului lingvistic al Comunității Economice Europene² este denumit „Regulamentul nr. 1 al Consiliului”.

(2) În sensul prezentului regulament:

- (a) termenul „Tribunal” desemnează, pentru cauzele atribuite sau trimise unei camere, camera respectivă, iar pentru cauzele transmise sau atribuite judecătorului unic, pe acesta din urmă;
- (b) termenul „președinte”, utilizat fără altă indicație, îl desemnează:
 - pentru cauzele care nu au fost încă atribuite unui complet de judecată, pe președintele Tribunalului;
 - pentru cauzele atribuite camerelor, pe președintele camerei căreia i-a fost atribuită cauza;

¹ JO L 1, 3.1.1994, p. 3.

² JO 17, 6.10.1958, p. 385.

- pentru cauzele transmise sau atribuite judecătorului unic, pe acesta din urmă;
- (c) termenii „parte” și „părți”, utilizați fără altă indicație, desemnează orice parte din procedură, inclusiv intervenienții;
- (d) expresiile „parte principală” și „părți principale” desemnează, după caz, reclamantul sau pârâtul ori pe amândoi;
- (e) expresia „persoane interesate prevăzute la articolul 23 din Statut” desemnează ansamblul părților, statelor, instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor autorizate, în temeiul acestui articol, să prezinte memorii sau observații în cadrul unei trimiteri preliminare;
- (f) expresia „reprezentanții părților” îi desemnează pe avocații și pe agenții, aceștia din urmă asistați, dacă este cazul, de un consilier sau de un avocat, care reprezintă părțile în fața Tribunalului în conformitate cu articolul 19 din Statut;
- (g) termenii „instituție” și „instituții” desemnează instituțiile Uniunii prevăzute la articolul 13 alineatul (1) TUE, precum și organele, oficiile sau agențiile înființate prin tratate sau printr-un act adoptat pentru punerea în aplicare a acestora și care pot fi părți în fața Tribunalului;
- (h) termenul „Oficiu” desemnează, după caz, Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală sau Oficiul Comunitar pentru Soiuri de Plante;
- (i) expresia „Autoritatea de Supraveghere AELS” desemnează Autoritatea de Supraveghere a Asociației Europene a Liberului Schimb, prevăzută de Acordul privind Spațiul Economic European;
- (j) expresia „acțiuni directe” desemnează ansamblul acțiunilor care pot fi introduse în fața Tribunalului, cu excepția cererilor de decizie preliminară;
- (k) expresia „Statutul funcționarilor” desemnează Regulamentul de stabilire a Statutului funcționarilor Uniunii Europene, precum și a Regimului aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii;
- (l) termenul „e-Curia” desemnează aplicația informatică a Curții de Justiție a Uniunii Europene care permite depunerea și notificarea actelor de procedură pe cale electronică.

Articolul 2

Domeniul de aplicare al prezentului regulament

Dispozițiile prezentului regulament pun în aplicare și completează, în măsura în care este necesar, prevederile relevante din TUE, din TFUE și din TCEEA, precum și Statutul.

TITLUL I ORGANIZAREA TRIBUNALULUI

Capitolul 1 MEMBRII TRIBUNALULUI

Articolul 3 (M4) (M7)

Funcțiile de judecător și de avocat general

- (1) Orice membru al Tribunalului exercită, în principiu, funcția de judecător.
- (2) Membrii Tribunalului sunt denumiți în continuare „judecători”.
- (3) Oricare dintre judecători, cu excepția președintelui, a vicepreședintelui și a președinților de cameră ai Tribunalului, poate exercita funcția de avocat general în condițiile definite la articolele 30-31b.
- (4) Referirile la avocatul general din prezentul regulament se aplică numai în cazul în care un judecător a fost desemnat ca avocat general.

Articolul 4

Data de începere a duratei mandatului judecătorilor

Mandatul unui judecător începe de la data stabilită în acest sens în actul de numire. În cazul în care data de începere a duratei mandatului nu este stabilită în actul respectiv, această durată începe să curgă de la data publicării aceluia act în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 5

Depunerea jurământului

Înainte de a intra în funcție, judecătorii depun în fața Curții de Justiție următorul jurământ, prevăzut la articolul 2 din Statut:

„Jur să îmi exercit funcția cu deplină imparțialitate și potrivit conștiinței; jur să nu divulg nimic din secretul deliberărilor.”

Articolul 6
Angajamentul solemn

Imediat după depunerea jurământului, judecătorii semnează o declarație prin care își iau angajamentul solemn prevăzut la articolul 4 al treilea paragraf din Statut.

Articolul 7
Înlăturarea din funcție a unui judecător

- (1) Atunci când Curtea de Justiție este chemată, în temeiul articolului 6 din Statut, să decidă, după consultarea Tribunalului, dacă un judecător nu mai corespunde condițiilor cerute sau dacă acesta nu mai îndeplinește obligațiile aferente funcției sale, președintele Tribunalului îl invită pe cel în cauză să își prezinte observațiile, fără ca grefierul să fie prezent.
- (2) Avizul Tribunalului se motivează.
- (3) Avizul prin care se constată că un judecător nu mai corespunde condițiilor cerute sau nu mai îndeplinește obligațiile aferente funcției sale trebuie să întrunească cel puțin voturile majorității judecătorilor care compun Tribunalul potrivit articolului 48 din Statut. În acest caz, distribuția voturilor se transmite Curții de Justiție.
- (4) Votul este secret, fără ca grefierul să fie prezent, judecătorul în cauză neparticipând la deliberare.

Articolul 8
Rangul de vechime

- (1) Vechimea judecătorilor se calculează de la intrarea lor în funcție.
- (2) La vechime egală în funcție, vârsta determină rangul.
- (3) Judecătorii al căror mandat este reînnoit își păstrează rangul anterior.

Capitolul 2
PREȘEDINȚIA TRIBUNALULUI

Articolul 9

Alegerea președintelui și a vicepreședintelui Tribunalului

- (1) Imediat după înlocuirea parțială prevăzută la articolul 254 al doilea paragraf TFUE, judecătorii îl aleg dintre ei pe președintele Tribunalului, pentru o perioadă de trei ani.
- (2) În cazul în care mandatul președintelui Tribunalului încetează înainte de expirarea duratei normale a funcției sale, se procedează la înlocuirea acestuia pentru perioada rămasă.
- (3) În cadrul alegerilor prevăzute de prezentul articol, votul este secret. Este ales judecătorul care obține voturile a mai mult de jumătate dintre judecătorii care compun Tribunalul potrivit articolului 48 din Statut. În cazul în care niciunul dintre judecători nu obține această majoritate, se organizează alte tururi de scrutin până când aceasta este obținută.
- (4) În continuare, judecătorii îl aleg dintre ei pe vicepreședintele Tribunalului, pentru o perioadă de trei ani, potrivit modalităților prevăzute la alineatul (3). Alineatul (2) se aplică în mod corespunzător în cazul în care mandatul acestuia încetează înainte de expirarea duratei normale a funcției sale.
- (5) Numele președintelui și cel al vicepreședintelui Tribunalului aleși în conformitate cu prezentul articol se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 10 (M6)

Atribuțiile președintelui Tribunalului

- (1) Președintele Tribunalului reprezintă Tribunalul.
- (2) Președintele Tribunalului conduce lucrările și serviciile Tribunalului.
- (3) Președintele Tribunalului prezidează conferința plenară, prevăzută la articolul 42.
- (4) Președintele Tribunalului prezidează Marea Cameră. În acest caz, articolul 19 se aplică în mod corespunzător.
- (5) Dacă este repartizat unei camere, președintele Tribunalului prezidează camera respectivă. În acest caz, articolul 19 se aplică în mod corespunzător.

- (6) În cauzele care nu au fost încă atribuite unui complet de judecată, președintele Tribunalului poate adopta măsurile de organizare a procedurii prevăzute la articolul 89 și are competența de a lua deciziile prevăzute la articolele 66 și 66a.

Articolul 11 (M7)

Atribuțiile vicepreședintelui Tribunalului

- (1) Vicepreședintele Tribunalului îl asistă pe președintele Tribunalului în exercitarea funcțiilor sale și îl înlocuiește în caz de împiedicare.
- (2) La cererea președintelui, vicepreședintele îl înlocuiește în exercitarea funcțiilor prevăzute la articolul 10 alineatele (1) și (2).
- (3) Tribunalul precizează prin decizie condițiile în care vicepreședintele Tribunalului îl înlocuiește pe președintele Tribunalului în exercitarea funcțiilor sale jurisdicționale. Această decizie se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.
- (4) Camera intermediară prevăzută la articolul 15a este prezidată de vicepreședinte. În acest caz, articolul 19 se aplică în mod corespunzător.
- (5) Sub rezerva articolului 10 alineatul (5), dacă este repartizat unei camere, vicepreședintele Tribunalului prezidează camera respectivă. În acest caz, articolul 19 se aplică în mod corespunzător.

Articolul 12

Împiedicarea președintelui și a vicepreședintelui Tribunalului

În caz de împiedicare simultană a președintelui și a vicepreședintelui Tribunalului, președinția este asigurată de către unul dintre președinții de cameră sau, în lipsă, de către unul dintre ceilalți judecători, potrivit ordinii stabilite la articolul 8.

Capitolul 3

CAMERELE ȘI COMPLETELE DE JUDECATĂ

Secțiunea 1. Constituirea camerelor și compunerea completelor de judecată

Articolul 13

Constituirea camerelor

- (1) Tribunalul constituie în cadrul lui camere care judecă în complet de trei și de cinci judecători.

- (2) Tribunalul decide, la propunerea președintelui Tribunalului, cu privire la repartizarea judecătorilor pe camere.
- (3) Deciziile luate în conformitate cu prezentul articol se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 14 (M7)

Completul de judecată competent

- (1) Cauzele cu care este sesizat Tribunalul sunt judecate de camere în complet de trei sau de cinci judecători în conformitate cu articolul 13.
- (2) Cauzele pot fi judecate de Marea Cameră sau de camera intermediară în condițiile stabilite la articolul 28.
- (3) Cauzele pot fi judecate de judecătorul unic atunci când îi sunt transmise în condițiile stabilite la articolul 29.

Articolul 15

Compunerea Marii Camere

- (1) Marea Cameră este compusă din cincisprezece judecători.
- (2) Tribunalul decide cu privire la modul de desemnare a judecătorilor care compun Marea Cameră. Această decizie se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 15a (M7)

Compunerea camerei intermediare

- (1) Camera intermediară este compusă din nouă judecători.
- (2) Tribunalul decide cu privire la modul de desemnare a judecătorilor care compun camera intermediară. Această decizie se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 16

Abținerea și dezinvestirea unui judecător

- (1) Atunci când un judecător consideră, în conformitate cu articolul 18 primul și al doilea paragraf din Statut, că nu poate participa la soluționarea unei cauze, îl informează pe președintele Tribunalului, care îl dispensează de participarea la soluționarea acelei cauze.

- (2) Atunci când președintele Tribunalului consideră, în conformitate cu articolul 18 primul și al doilea paragraf din Statut, că un judecător nu poate participa la soluționarea unei cauze, îl informează pe respectivul judecător și ascultă observațiile acestuia înainte de a hotărî.
- (3) În caz de dificultate legată de aplicarea prezentului articol, în conformitate cu articolul 18 al treilea paragraf din Statut, președintele Tribunalului înaintează chestiunile vizate la alineatele (1) și (2) conferinței plenare. În acest caz, votul este secret, fără ca grefierul să fie prezent, după ascultarea observațiilor judecătorului în cauză, care nu participă la deliberare.

Articolul 17 (M7)

Împiedicarea unui membru al completului de judecată

- (1) Dacă, în Marea Cameră, ca urmare a împiedicării unui judecător intervenite anterior începerii deliberărilor sau susținerii pledoariilor într-o cauză, numărul de judecători prevăzut la articolul 15 nu este atins, camera menționată se completează cu un judecător desemnat de președintele Tribunalului în vederea restabilirii numărului prevăzut de judecători.
- (2) Dacă, în camera intermediară, ca urmare a împiedicării unui judecător intervenite anterior începerii deliberărilor sau susținerii pledoariilor într-o cauză, numărul de judecători prevăzut la articolul 15a nu este atins, camera menționată se completează cu un judecător desemnat de președintele Tribunalului în vederea restabilirii numărului prevăzut de judecători.
- (3) Dacă, într-o cameră care judecă în complet de trei sau de cinci judecători, ca urmare a împiedicării unui judecător intervenite anterior începerii deliberărilor sau susținerii pledoariilor într-o cauză, numărul de judecători prevăzut nu este atins, președintele camerei respective desemnează un alt judecător care face parte din aceeași cameră să îl înlocuiască pe judecătorul aflat într-un caz de împiedicare. Dacă nu este posibilă înlocuirea judecătorului aflat într-un caz de împiedicare cu un judecător care face parte din aceeași cameră, președintele camerei respective îl informează cu privire la aceasta pe președintele Tribunalului, care desemnează, potrivit criteriilor decise de Tribunal, un alt judecător pentru a restabili numărul prevăzut de judecători. Decizia care cuprinde aceste criterii se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.
- (4) În caz de împiedicare a judecătorului căruia îi este transmisă sau atribuită cauza în calitate de judecător unic, președintele Tribunalului desemnează un alt judecător care să îl înlocuiască.

Secțiunea 2. Președinții de cameră

Articolul 18

Alegerea președinților de cameră

- (1) Judecătorii îi aleg dintre ei, în conformitate cu articolul 9 alineatul (3), pe președinții camerelor care judecă în complet de trei și de cinci judecători.
- (2) Președinții camerelor care judecă în complet de cinci judecători sunt aleși pentru o perioadă de trei ani. Mandatul lor poate fi reînnoit o dată.
- (3) Președinții camerelor care judecă în complet de trei judecători sunt aleși pentru o perioadă determinată.
- (4) Alegerea președinților camerelor care judecă în complet de cinci judecători are loc imediat după alegerea președintelui și cea a vicepreședintelui Tribunalului, prevăzute la articolul 9.
- (5) În cazul în care mandatul unui președinte de cameră încetează înainte de expirarea duratei normale a funcției sale, se procedează la înlocuirea acestuia pentru perioada rămasă.
- (6) Numele președinților de cameră aleși în conformitate cu prezentul articol se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 19

Competențele președintelui de cameră

- (1) Președintele de cameră exercită competențele care îi sunt atribuite prin prezentul regulament după ascultarea judecătorului raportor.
- (2) Președintele de cameră poate delega camerei atribuția de a decide cu privire la orice chestiune care intră în competența sa.

Articolul 20 (M7)

Împiedicarea președintelui de cameră

Fără a aduce atingere articolului 10 alineatul (5) și articolului 11 alineatul (5), în caz de împiedicare a președintelui unei camere, funcția acestuia este asigurată de către un judecător din completul de judecată potrivit ordinii prevăzute la articolul 8.

Secțiunea 3. Deliberările

Articolul 21

Modalitățile de deliberare

- (1) Deliberările Tribunalului sunt și rămân secrete.
- (2) În cazul în care s-a organizat o ședință de audiere a pledoariilor, numai judecătorii care au participat la aceasta iau parte la deliberări.
- (3) Fiecare judecător care participă la deliberări își exprimă părerea și o motivează.
- (4) Concluziile adoptate în urma discuției finale de majoritatea judecătorilor determină decizia Tribunalului. Voturile se exprimă în ordinea inversă celei stabilite la articolul 8, cu excepția judecătorului raportor, care votează primul, și a președintelui, care votează ultimul.

Articolul 22

Numărul de judecători care participă la deliberări

Dacă, în urma unui caz de împiedicare, numărul judecătorilor este par, judecătorul cel mai nou în funcție în sensul articolului 8 se abține să participe la deliberări, cu excepția cazului în care acesta este președintele sau judecătorul raportor. În acest din urmă caz, se abține să participe la deliberări judecătorul care îl precedă imediat în rangul de vechime pe acesta.

Articolul 23 (M7)

Cvorumul Marii Camere

- (1) Deliberările Marii Camere sunt valabile numai în cazul în care sunt prezenți unsprezece judecători.
- (2) Dacă, în urma unui caz de împiedicare, acest cvorum nu este întrunit, președintele Tribunalului desemnează un alt judecător pentru întrunirea cvorumului Marii Camere.
- (3) Dacă cvorumul nu mai este întrunit după ce ședința de audiere a pledoariilor a avut loc, se procedează la înlocuire în condițiile vizate la alineatul (2) și, la cererea unei părți principale sau a unei persoane interesate prevăzute la articolul 23 din Statut, se organizează o nouă ședință. Ședința poate fi organizată de Tribunal și din oficiu. Organizarea unei noi ședințe este obligatorie atunci când s-a procedat la activități de cercetare judecătorească în conformitate cu articolul 91 literele (a)

și (d) și cu articolul 96 alineatul (2). Atunci când nu se organizează o nouă ședință, articolul 21 alineatul (2) nu este aplicabil.

Articolul 23a (M7)

Cvorumul camerei intermediare

- (1) Deliberările camerei intermediare sunt valabile numai în cazul în care sunt prezenți șapte judecători.
- (2) Dacă, în urma unui caz de împiedicare, acest cvorum nu este întrunit, președintele Tribunalului desemnează un alt judecător pentru întrunirea cvorumului camerei intermediare.
- (3) Dacă cvorumul nu mai este întrunit după ce ședința de audiere a pledoariilor a avut loc, se procedează la înlocuire în condițiile vizate la alineatul (2) și, la cererea unei părți principale sau a unei persoane interesate prevăzute la articolul 23 din Statut, se organizează o nouă ședință. Ședința poate fi organizată de Tribunal și din oficiu. Organizarea unei noi ședințe este obligatorie atunci când s-a procedat la activități de cercetare judecătorească în conformitate cu articolul 91 literele (a) și (d) și cu articolul 96 alineatul (2). Atunci când nu se organizează o nouă ședință, articolul 21 alineatul (2) nu este aplicabil.

Articolul 24 (M7)

Cvorumul camerelor care judecă în complet de trei judecători sau de cinci judecători

- (1) Deliberările camerelor care judecă în complet de trei judecători sau de cinci judecători sunt valabile numai în cazul în care sunt prezenți trei judecători.
- (2) Dacă, în urma unui caz de împiedicare, în una dintre camerele care judecă în complet de trei sau de cinci judecători, cvorumul nu este întrunit, președintele camerei respective desemnează un alt judecător care face parte din aceeași cameră să îl înlocuiască pe judecătorul aflat într-un caz de împiedicare. În cazul în care nu este posibilă înlocuirea judecătorului aflat într-un caz de împiedicare cu un judecător care face parte din aceeași cameră, președintele camerei respective îl informează cu privire la aceasta pe președintele Tribunalului, care desemnează, potrivit criteriilor decise de Tribunal, un alt judecător în vederea întrunirii cvorumului camerei. Decizia care cuprinde aceste criterii se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.
- (3) Dacă cvorumul nu mai este întrunit după ce ședința de audiere a pledoariilor a avut loc, se procedează la înlocuire în condițiile vizate la alineatul (2) și, la cererea unei părți principale sau a unei persoane interesate prevăzute la articolul 23 din Statut, se organizează o nouă ședință. Ședința poate fi organizată de Tribunal și

din oficiu. Organizarea unei noi ședințe este obligatorie atunci când s-a procedat la activități de cercetare judecătorească în conformitate cu articolul 91 literele (a) și (d) și cu articolul 96 alineatul (2). Organizarea unei noi ședințe este obligatorie atunci când trebuie înlocuiți doi sau mai mulți judecători care au participat la ședința inițială. Atunci când nu se organizează o nouă ședință, articolul 21 alineatul (2) nu este aplicabil.

Capitolul 4

ATRIBUIREA ȘI REATRIBUIREA CAUZELOR, DESEMNAREA JUDECĂTORILOR RAPORTORI, TRIMITEREA ÎN FAȚA COMPLETELOR DE JUDECATĂ ȘI TRANSMITEREA CĂTRE JUDECĂTORUL UNIC

Articolul 25 (M7)

Criteriile de atribuire

- (1) Tribunalul stabilește criteriile pe baza cărora cauzele sunt repartizate camerelor. Tribunalul poate însărcina una sau mai multe camere cu judecarea cauzelor în domenii specifice. Tribunalul desemnează una sau mai multe camere însărcinate cu examinarea cererilor de decizie preliminară.
- (2) Această decizie se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 26 (M7)

Atribuirea inițială a unei cauze și desemnarea judecătorului raportor

- (1) Cât mai curând cu putință după depunerea actului de sesizare, președintele Tribunalului atribuie cauzele unei camere potrivit criteriilor stabilite de Tribunal în conformitate cu articolul 25. Cererile de decizie preliminară sunt atribuite unei camere care judecă în complet de cinci judecători.
- (2) Pentru fiecare cauză atribuită unei camere, președintele acesteia propune președintelui Tribunalului desemnarea unui judecător raportor. Președintele Tribunalului decide cu privire la această propunere.
- (3) În cazul în care, în una dintre camerele care judecă în complet de trei sau de cinci judecători, numărul judecătorilor repartizați camerei este mai mare de trei sau, respectiv, de cinci, președintele de cameră desemnează judecătorii care urmează să participe la judecarea cauzei.

Desemnarea unui nou judecător raportor și reatribuirea unei cauze

- (1) În caz de împiedicare a judecătorului raportor, președintele completului competent îl informează cu privire la aceasta pe președintele Tribunalului, care desemnează un nou judecător raportor. Dacă acesta nu face parte din camera căreia i-a fost atribuită inițial cauza, aceasta este judecată de camera în compunerea căreia intră noul judecător raportor.
- (2) Pentru a ține seama de conexitatea de obiect a anumitor cauze, președintele Tribunalului poate, prin decizie motivată și după consultarea judecătorilor raportori interesați, să reatribuie cauzele pentru a permite ca cercetarea judecătorească să fie făcută de același judecător raportor în toate cauzele vizate. Dacă judecătorul raportor căruia îi sunt reatribuite cauzele nu face parte din camera căreia i-au fost atribuite inițial cauzele, acestea sunt judecate de camera în compunerea căreia intră noul judecător raportor.
- (3) În interesul bunei administrări a justiției și cu titlu excepțional, președintele Tribunalului poate, înainte de prezentarea raportului prealabil vizat la articolul 87, prin decizie motivată și după consultarea judecătorilor interesați, să desemneze un alt judecător raportor. Dacă acesta nu face parte din camera căreia i-a fost atribuită inițial cauza, aceasta este judecată de camera în compunerea căreia intră noul judecător raportor.
- (4) Înaintea efectuării desemnărilor prevăzute la alineatele (1)-(3), președintele Tribunalului obține observațiile președinților camerelor vizate.
- (5) În cazul în care, ca urmare a unei decizii a Tribunalului privind repartizarea judecătorilor pe camere, se schimbă compunerea camerelor, cauza se judecă de camera în compunerea căreia intră judecătorul raportor după decizia menționată dacă nu a fost deschisă faza orală a procedurii sau nu a fost adoptată decizia de pronunțare fără parcurgerea fazei orale a procedurii.
- (6) Fără a se aduce atingere dispozițiilor prevăzute la alineatul (5), atunci când, într-o cauză referitoare la o cerere de decizie preliminară sau într-o cauză care se încadrează într-un domeniu specific în sensul articolului 25, nu a fost deschisă faza orală a procedurii sau nu a fost adoptată decizia de pronunțare fără parcurgerea fazei orale a procedurii la momentul adoptării deciziei Tribunalului privind repartizarea judecătorilor pe camere, se desemnează un nou judecător raportor în cadrul unei camere care judecă cereri de decizie preliminară sau care judecă în acest domeniu dacă judecătorul raportor inițial este repartizat într-o cameră care nu judecă astfel de cereri sau în respectivul domeniu.
- (7) Atunci când judecătorul raportor desemnat să examineze o cerere de decizie preliminară este ales să exercite funcția de avocat general pentru examinarea cererilor de decizie preliminară, un nou judecător raportor este desemnat în

cadruul unei camere care judecă cereri de decizie preliminară pentru examinarea cererii în privința căreia, la data alegerii, nu a fost deschisă faza orală a procedurii sau pentru care nu a fost adoptată decizia de pronunțare fără parcurgerea fazei orale a procedurii.

Articolul 28 (M4) (M6) (M7)

**Trimiterea în fața unei camere care judecă în complet format
dintr-un număr diferit de judecători**

- (1) O cauză poate fi trimisă Marii Camere, camerei intermediare sau unei camere care judecă în complet format dintr-un număr diferit de judecători atunci când dificultatea problemelor de drept sau importanța cauzei ori împrejurări speciale justifică această măsură.
- (2) Camera sesizată cu o cauză poate, în orice stadiu al procedurii, din oficiu sau la cererea unei părți principale, să propună conferinței plenare să dispună trimiterea prevăzută la alineatul (1).
- (3) Președintele Tribunalului sau vicepreședintele Tribunalului poate propune conferinței plenare să dispună trimiterea prevăzută la alineatul (1) până la închiderea fazei orale a procedurii sau, în cazul aplicării articolului 106 alineatul (3) sau a articolului 213 alineatul (2), înaintea deciziei camerei sesizate cu cauza de a se pronunța fără parcurgerea fazei orale a procedurii.
- (4) Decizia de trimitere a unei cauze unei camere care judecă în complet format din mai mulți judecători este luată de conferința plenară.
- (5) Decizia de trimitere a unei acțiuni directe unei camere care judecă în complet format din mai puțini judecători este luată de conferința plenară după ascultarea părților principale.
- (6) În lipsa dificultății chestiunilor de drept ridicate printr-o cerere de decizie preliminară, camera care judecă în complet de cinci judecători sesizată cu această cerere poate decide să o trimită unei camere care judecă în complet de trei judecători. Tribunalul decide cu privire la modul de desemnare a celor trei judecători care compun această cameră. Această decizie se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.
- (7) Cauza este judecată de o cameră care judecă în complet format din cel puțin cinci judecători atunci când un stat membru sau o instituție a Uniunii, parte în proces, solicită aceasta.

- (8) Camera intermediară se pronunță asupra unei cereri de decizie preliminară atunci când un stat membru sau o instituție a Uniunii, parte în proces, solicită aceasta în conformitate cu articolul 50 al patrulea paragraf din Statut.

Articolul 29 (M3)

Transmiterea către judecătorul unic

- (1) Cauzele menționate mai jos, atribuite unei camere care judecă în complet de trei judecători, pot fi judecate de judecătorul raportor, care hotărăște în calitate de judecător unic, dacă, ținând seama de lipsa dificultății problemelor de drept sau de fapt ridicate, de importanța limitată a cauzei și de absența altor împrejurări speciale, se consideră adecvat să fie judecate astfel, precum și dacă acestea au fost transmise în condițiile prevăzute de prezentul articol:

(a) cauzele vizate la articolul 171 de mai jos;

(b) cauzele introduse în temeiul articolului 263 al patrulea paragraf TFUE, al articolului 265 al treilea paragraf TFUE, al articolului 268 TFUE și al articolului 270 TFUE și care ridică doar chestiuni deja clarificate de o jurisprudență consacrată sau care fac parte dintr-o serie de cauze având același obiect, una dintre acestea fiind deja soluționată cu autoritate de lucru judecat;

(c) cauzele introduse în temeiul articolului 272 TFUE.

- (2) Nu se pot transmite judecătorului unic:

(a) acțiunile în anulare împotriva unui act de aplicabilitate generală sau cauzele în care s-a invocat în mod explicit o excepție de nelegalitate împotriva unui act de aplicabilitate generală;

(b) acțiunile introduse în temeiul articolului 270 TFUE în care s-a invocat în mod explicit o excepție de nelegalitate împotriva unui act de aplicabilitate generală, cu excepția cazului în care Curtea de Justiție sau Tribunalul s-a pronunțat deja asupra chestiunilor ridicate de această excepție;

(c) cauzele care privesc punerea în aplicare:

- a regulilor de concurență și de control al concentrărilor economice,
- a regulilor privind ajutoarele acordate de state,
- a regulilor privind măsurile de protecție comercială,

- a regulilor privind organizarea comună a piețelor agricole, cu excepția cauzelor care fac parte dintr-o serie de cauze având același obiect, una dintre acestea fiind deja soluționată cu autoritate de lucru judecat.
- (3) Decizia privind transmiterea unei cauze judecătorului unic se ia, după ascultarea părților principale, de către camera care judecă în complet de trei judecători în fața căreia cauza este pendinte. Atunci când un stat membru sau o instituție a Uniunii, parte în proces, se opune ca o cauză să fie judecată de judecătorul unic, aceasta trebuie menținută pe rolul camerei din care face parte judecătorul raportor.
- (4) Judecătorul unic trimite cauza în fața camerei în cazul în care constată că nu mai sunt întrunite condițiile transmiterii.

Capitolul 5 DESEMNAREA AVOCAȚILOR GENERALI

Articolul 30 (M7)

Situațiile în care se desemnează un avocat general

- (1) Pentru examinarea acțiunilor directe, Tribunalul poate fi asistat de un avocat general în măsura în care consideră că dificultatea problemelor de drept sau complexitatea în fapt a cauzei necesită această asistență.
- (2) Pentru examinarea cererilor de decizie preliminară, Tribunalul este asistat de un avocat general.

Articolul 31 (M6) (M7)

Modalitățile de desemnare a avocaților generali pentru examinarea acțiunilor directe

- (1) Decizia de a proceda la desemnarea unui avocat general pentru examinarea unei acțiuni directe este luată de conferința plenară la cererea camerei căreia i-a fost atribuită sau trimisă cauza.
- (2) Președintele Tribunalului desemnează judecătorul care urmează să exercite funcția de avocat general în cauza respectivă.
- (3) După această desemnare, observațiile avocatului general sunt ascultate înaintea luării deciziilor prevăzute la articolele 16, 28, 45, 55, 68, 70, 83, 87, 90, 92, 98, 103, 105, 106, 110a, 113, 126-132, 144, 151, 165, 168 și 169.

Articolul 31a (M7)

**Alegerea avocaților generali pentru examinarea
cererilor de decizie preliminară**

- (1) Judecătorii îi aleg dintre ei, în conformitate cu articolul 49a din Statut și în temeiul articolului 9 alineatul (3) din prezentul regulament, pe judecătorii care urmează să exercite funcția de avocat general pentru examinarea cererilor de decizie preliminară, precum și pe judecătorii care urmează să îi înlocuiască în caz de împiedicare.
- (2) Alegerea judecătorilor care urmează să exercite această funcție are loc imediat după alegerea președintelui și cea a vicepreședintelui Tribunalului prevăzute la articolul 9 și după alegerile președinților de cameră prevăzute la articolul 18.
- (3) În cazul în care mandatul judecătorului care urmează să exercite această funcție încetează înainte de expirarea duratei normale a funcției menționate, se procedează la înlocuirea acestuia în vederea exercitării acestei funcții pentru perioada rămasă, potrivit modalităților prevăzute la articolul 9 alineatul (3).
- (4) Numele judecătorilor care urmează să exercite această funcție aleși în conformitate cu prezentul articol se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 31b (M7)

**Modalitățile de desemnare a avocaților generali pentru examinarea
cererilor de decizie preliminară**

- (1) Președintele Tribunalului decide cu privire la atribuirea cauzelor preliminare avocaților generali. În conformitate cu articolul 49a al treilea paragraf din Statut, avocatul general este desemnat dintre judecătorii aleși să exercite această funcție și care aparțin unei alte camere decât cea căreia i-a fost atribuită cauza.
- (2) După desemnarea sa, observațiile avocatului general sunt ascultate înaintea luării deciziilor prevăzute la articolele 16 și 28, precum și în cazurile prevăzute în titlurile II și VI.

Capitolul 6
GREFA

Secțiunea 1. Grefierul

Articolul 32 (M7)
Numirea grefierului

- (1) Tribunalul numește grefierul.
- (2) În cazul în care postul de grefier este vacant, se publică un anunț în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. Persoanele interesate sunt invitate să își prezinte candidatura, într-un termen care nu poate fi mai mic de trei săptămâni, însoțită de toate informațiile cu privire la cetățenia lor, la titlurile lor universitare, la cunoștințele lor lingvistice, la activitățile lor profesionale actuale și anterioare, precum și cu privire la eventuala experiență judiciară și internațională de care dispun acestea.
- (3) Votul are loc potrivit procedurii prevăzute la articolul 9 alineatul (3).
- (4) Grefierul este numit pentru o perioadă de șase ani. Mandatul acestuia poate fi reînnoit. Tribunalul poate decide reînnoirea mandatului grefierului în funcție fără parcurgerea procedurii prevăzute la alineatul (2). În acest caz, alineatul (3) se aplică în mod corespunzător.
- (5) Grefierul depune în fața Tribunalului jurământul prevăzut la articolul 5 și semnează declarația prevăzută la articolul 6.
- (6) Grefierul nu poate fi înlăturat din funcție decât dacă nu mai corespunde condițiilor cerute sau dacă nu mai îndeplinește obligațiile aferente funcției sale. Tribunalul decide, fără ca grefierul să fie prezent, după ce i-a acordat acestuia posibilitatea de a-și prezenta observațiile.
- (7) Dacă funcția grefierului încetează înainte de expirarea mandatului său, Tribunalul numește un nou grefier pentru o perioadă de șase ani.
- (8) Numele grefierului ales în conformitate cu prezentul articol se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 33
Grefierul adjunct

Tribunalul poate numi, potrivit procedurii prevăzute pentru grefier, unul sau mai mulți grefieri adjuncți, însărcinați să îl asiste pe grefier și să îl înlocuiască în caz de împiedicare.

Articolul 34
Împiedicarea grefierului și a grefierului adjunct

În caz de împiedicare a grefierului și, dacă este cazul, a grefierului adjunct, președintele Tribunalului desemnează funcționarii sau agenții însărcinați cu îndeplinirea atribuțiilor de grefier.

Articolul 35 (M6)
Atribuțiile grefierului

- (1) Sub autoritatea președintelui Tribunalului, grefierul este însărcinat cu primirea, cu transmiterea și cu păstrarea tuturor înscrisurilor, precum și cu efectuarea notificărilor pe care le presupune aplicarea prezentului regulament.
- (2) Grefierul îi asistă pe membrii Tribunalului în exercițiul tuturor atribuțiilor lor.
- (3) Grefierul păstrează sigiliile și răspunde de arhive. El se îngrijește, cu respectarea criteriilor hotărâte de Tribunal, de publicațiile acestuia, în special de Repertoriul jurisprudenței, și de difuzarea pe internet a documentelor referitoare la Tribunal.
- (4) Grefierul, sub autoritatea președintelui Tribunalului și cu concursul serviciilor Curții de Justiție a Uniunii Europene, asigură administrarea, gestiunea financiară și contabilitatea Tribunalului.
- (5) Sub rezerva prevederilor contrare ale prezentului regulament, grefierul asistă la ședințele Tribunalului.

Articolul 36 (M5)
Ținerea registrului

- (1) Grefa ține, sub răspunderea grefierului, un registru în care toate actele de procedură sunt înregistrate cronologic și în ordinea depunerii lor.
- (2) Grefierul face mențiune cu privire la înregistrarea în registru pe actele de procedură depuse la dosarul cauzei și, la cererea părților, pe copiile pe care acestea le prezintă în acest scop.

- (3) Înregistrările în registru și mențiunile prevăzute la alineatul (2) constituie acte autentice.

Articolul 37 (M7)

Consultarea registrului

Orice persoană poate consulta registrul la grefă și poate obține copii sau extrase din acesta.

Articolul 38 (M7)

Accesul la dosarul cauzei

- (1) Sub rezerva prevederilor articolului 68 alineatul (4), ale articolelor 103-105, precum și ale articolului 144 alineatul (7), orice parte în proces poate avea acces la dosarul cauzei și poate obține copii ale actelor de procedură, precum și copii ale ordonanțelor și hotărârilor, certificate pentru conformitate cu originalul.
- (2) Niciun terț, persoană privată sau publică, nu poate avea acces la dosarul unei cauze decât cu autorizarea expresă a președintelui Tribunalului, dată după ascultarea părților. Această autorizare nu poate fi acordată, în tot sau în parte, decât pe baza unei cereri formulate în scris, care trebuie să fie însoțită de o justificare detaliată a interesului legitim de a avea acces la dosarul respectiv.

Secțiunea 2. Serviciile

Articolul 39 (M3)

Funcționarii și ceilalți agenți

- (1) Funcționarii și ceilalți agenți însărcinați să îi asiste direct pe președinte, pe judecători și pe grefier sunt numiți în condițiile prevăzute de Statutul funcționarilor. Ei răspund în fața grefierului, sub autoritatea președintelui Tribunalului.
- (2) Ei depun în fața președintelui Tribunalului, în prezența grefierului, unul dintre următoarele două jurăminte:

„Jur să îmi exercit cu deplină loialitate, discreție și potrivit conștiinței funcția încredințată de către Tribunal.”

sau

„Mă angajez solemn să îmi exercit cu deplină loialitate, discreție și potrivit conștiinței funcția încredințată de către Tribunal.”

Capitolul 7 FUNȚIONAREA TRIBUNALULUI

Articolul 40 **Locul ședințelor Tribunalului**

Tribunalul poate, pentru desfășurarea uneia sau mai multor ședințe determinate, să aleagă un alt loc decât acela în care Tribunalul își are sediul.

Articolul 41 **Calendarul lucrărilor Tribunalului**

- (1) Anul judecătoresc începe la data de 1 septembrie a anului calendaristic și se încheie la data de 31 august a anului următor.
- (2) Vacanțele judecătorești sunt stabilite de Tribunal.
- (3) Pe durata vacanțelor judecătorești, în caz de urgență, președintele Tribunalului și președinții de cameră pot convoca judecătorii și, dacă este cazul, avocatul general.
- (4) Tribunalul respectă zilele de sărbătoare legală ale locului în care își are sediul.
- (5) Pentru motive temeinice, Tribunalul poate acorda concedii judecătorilor.
- (6) Datele vacanțelor judecătorești se publică anual în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 42 (M5) (M7) **Conferința plenară**

- (1) Deciziile care privesc chestiuni administrative și deciziile vizate la articolele 7, 9, 11, 13, 15, 15a, 16, 18, 25, 28, 31, 31a, 32, 33, 41, 56a, 207 și 243 sunt luate de Tribunal în cadrul conferinței plenare, la care participă, cu drept de vot, toți judecătorii, sub rezerva prevederilor contrare ale prezentului regulament. Grefierul asistă la conferința plenară, în afară de cazul în care Tribunalul decide altfel și cu excepția deciziilor vizate la articolul 32.

- (2) În cazul în care, fiind convocată conferința plenară, se constată că nu este întrunit cvorumul vizat la articolul 17 al patrulea paragraf din Statut, președintele Tribunalului amână ședința până când cvorumul este întrunit.

Articolul 43

Întocmirea unor procese-verbale

- (1) În cazul în care Tribunalul se întrunește în prezența grefierului, acesta din urmă întocmește, dacă este necesar, un proces-verbal, care se semnează, după caz, de președintele Tribunalului sau de președintele de cameră și de grefier.
- (2) În cazul în care se întrunește fără ca grefierul să fie prezent, Tribunalul îl însărcinează pe judecătorul cel mai nou în funcție în sensul articolului 8 să întocmească, dacă este necesar, un proces-verbal, care se semnează, după caz, de președintele Tribunalului sau de președintele de cameră și de judecătorul menționat.

TITLUL II

REGIMUL LINGVISTIC

Articolul 44

Limbile de procedură

Limbile de procedură sunt bulgara, ceha, croata, daneza, engleza, estona, finlandeza, franceza, germana, greaca, irlandeza, italiana, letona, lituaniana, maghiara, malteza, neerlandeza, polona, portugheza, româna, slovaca, slovena, spaniola și suedeza.

Articolul 45 (M6) (M7)

Stabilirea limbii de procedură

- (1) În acțiunile directe în sensul articolului 1, limba de procedură este aleasă de reclamant, sub rezerva următoarelor prevederi:
- (a) dacă pârâtul este un stat membru, limba de procedură este limba oficială a statului respectiv; în cazul în care statul respectiv are mai multe limbi oficiale, reclamantul are posibilitatea de a alege una dintre acestea;
 - (b) în cazul unei cereri introductive depuse de o instituție în temeiul unei clauze compromisorii cuprinse într-un contract de drept public sau de drept privat încheiat de Uniune sau în numele acesteia în conformitate cu articolul 272 TFUE, limba de procedură este cea în care a fost încheiat contractul; în cazul în care acest contract a fost redactat în mai multe limbi, reclamantul are posibilitatea de a alege una dintre acestea;
 - (c) la cererea comună a părților principale, poate fi autorizată folosirea, totală sau parțială, a unei alte limbi dintre cele menționate la articolul 44;
 - (d) la cererea uneia dintre părți și după ascultarea celorlalte părți, prin derogare de la prevederile literelor (a)-(c), poate fi autorizată folosirea totală sau parțială ca limbă de procedură a unei alte limbi dintre cele menționate la articolul 44; această cerere nu poate fi formulată de una dintre instituții.
- (2) Fără a aduce atingere prevederilor alineatului (1) literelor (c) și (d), în cazul cererilor de îndreptare, al cererilor prin care se urmărește remedierea unei omisiuni de pronunțare, al opoziției la o hotărâre pronunțată într-o cauză judecată în lipsă, al terței opoziții, precum și al cererilor de interpretare și de revizuire sau în cazul contestațiilor privind cheltuielile recuperabile, limba de procedură este cea a deciziei la care se raportează aceste cereri sau contestații.

- (3) Fără a aduce atingere prevederilor alineatului (1) literele (c) și (d), în acțiunile îndreptate împotriva deciziilor camerelor de recurs ale Oficiului, vizat la articolul 1, și care privesc aplicarea normelor referitoare la un regim de proprietate intelectuală:
- (a) limba de procedură este aleasă de reclamant dacă a fost singura parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a Oficiului;
 - (b) limba cererii introductive, aleasă de reclamant dintre limbile vizate la articolul 44, devine limba de procedură dacă nicio altă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a Oficiului nu se opune la aceasta în termenul stabilit în acest scop de către grefier după depunerea cererii introductive;
 - (c) în caz de opoziție la limba cererii introductive a unei părți din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a Oficiului, alta decât reclamantul, limba deciziei atacate în fața Tribunalului devine limba de procedură; într-un asemenea caz, grefierul asigură efectuarea traducerii cererii introductive în limba de procedură.
- (4) În cazul procedurilor preliminare, limba de procedură este cea a instanței de trimitere. La cererea corespunzător motivată a unei părți din litigiul principal și după ascultarea celeilalte părți din litigiul principal și a avocatului general, poate fi autorizată, pentru faza orală a procedurii, folosirea unei alte limbi dintre cele menționate la articolul 44. În cazul în care este acordată, autorizația de a folosi această altă limbă profită tuturor persoanelor interesate prevăzute la articolul 23 din Statut.
- (5) Decizia cu privire la cererile menționate la alineatele (1) și (4) este adoptată de președinte; acesta, în cazul în care intenționează să o admită fără acordul tuturor părților, trebuie să înainteze cererea Tribunalului.

Articolul 46 (M6) (M7)
Folosirea limbii de procedură

- (1) Limba de procedură este folosită în special în memoriile și pledoariile părților, inclusiv înscrisurile și mijloacele materiale de probă anexate, precum și în procesele-verbale și deciziile Tribunalului.
- (2) Atunci când înscrisurile și mijloacele materiale de probă anexate la un act de procedură nu sunt însoțite de o traducere în limba de procedură, grefierul solicită părții respective îndreptarea acestei neregularități dacă președintele decide, din oficiu sau la cererea unei părți, că această traducere este necesară pentru buna desfășurare a procedurii. În cazul în care nu se îndreaptă această neregularitate, anexele respective sunt retrase din dosarul cauzei.

- (3) În cazul înscrisurilor și al mijloacelor materiale de probă voluminoase, pot fi depuse traduceri în extras. Președintele poate oricând să impună depunerea unei traduceri mai complete sau integrale, din oficiu sau la cererea uneia dintre părți.
- (4) Prin derogare de la cele menționate anterior, statele membre sunt autorizate să folosească propria lor limbă oficială atunci când participă la o procedură preliminară sau atunci când intervin într-un litigiu pendinte în fața Tribunalului. Această prevedere se aplică atât înscrisurilor, cât și declarațiilor orale. Grefierul asigură efectuarea traducerii în limba de procedură în fiecare caz în parte.
- (5) Statele părți la Acordul privind SEE, altele decât statele membre, precum și Autoritatea de Supraveghere AELS sunt autorizate să folosească una dintre limbile menționate la articolul 44, alta decât limba de procedură, atunci când participă la o procedură preliminară sau atunci când intervin într-un litigiu pendinte în fața Tribunalului. Această prevedere se aplică atât înscrisurilor, cât și declarațiilor orale. Grefierul asigură efectuarea traducerii în limba de procedură în fiecare caz în parte.
- (6) Statele terțe care participă la o procedură preliminară în conformitate cu articolul 23 al patrulea paragraf din Statut sunt autorizate să folosească una dintre limbile menționate la articolul 44, alta decât limba de procedură. Această prevedere se aplică atât înscrisurilor, cât și declarațiilor orale. Grefierul asigură efectuarea traducerii în limba de procedură în fiecare caz în parte.
- (7) În cazul în care martorii sau experții declară că nu se pot exprima în mod adecvat în una dintre limbile menționate la articolul 44, președintele îi autorizează să facă declarațiile într-o altă limbă. Grefierul asigură efectuarea traducerii în limba de procedură.
- (8) Președintele, atunci când conduce dezbaterile, judecătorii și, dacă este cazul, avocatul general, atunci când pun întrebări, și acesta din urmă în concluziile sale pot folosi una dintre limbile menționate la articolul 44, alta decât limba de procedură. Grefierul asigură efectuarea traducerii în limba de procedură.

Articolul 47 (M6)

Responsabilitatea grefierului în materie lingvistică

- (1) Grefierul asigură efectuarea traducerii, în limba de procedură și, dacă este cazul, într-o altă limbă menționată la articolul 44, a actelor de procedură.
- (2) Grefierul asigură efectuarea interpretării, în limba de procedură, precum și în celelalte limbi menționate la articolul 44 utilizate de părțile prezente la ședință sau considerate necesare pentru buna desfășurare a acesteia, a celor arătate oral în cursul ședinței de audiere a pledoariilor.

Articolul 48

Regimul lingvistic al publicațiilor Tribunalului

Publicațiile Tribunalului se fac în limbile prevăzute la articolul 1 din Regulamentul nr. 1 al Consiliului.

Articolul 49

Textele autentice

Textele redactate în limba de procedură sau, dacă este cazul, în altă limbă autorizată în temeiul articolelor 45 și 46 sunt autentice.

TITLUL III

ACȚIUNILE DIRECTE

Articolul 50 (M7)

Domeniul de aplicare

Prevederile prezentului titlu se aplică acțiunilor directe în sensul articolului 1, sub rezerva dispozițiilor speciale din titlurile IV și V pentru procedurile reglementate de aceste titluri.

Capitolul 1

DISPOZIȚII GENERALE

Secțiunea 1. Reprezentarea părților

Articolul 51 (M6)

Obligația de reprezentare

- (1) Părțile trebuie reprezentate de un agent sau un avocat în condițiile prevăzute la articolul 19 din Statut.
- (2) Avocatul care reprezintă sau asistă o parte are obligația să depună la grefă documentul care să certifice că are dreptul să își exercite profesia în fața unei instanțe a unui stat membru sau a unui alt stat parte la Acordul privind SEE, cu excepția cazului în care un astfel de document a fost deja depus în scopul deschiderii unui cont de acces e-Curia.
- (3) Atunci când partea pe care o reprezintă este o persoană juridică de drept privat, avocații au obligația să depună la grefă un mandat eliberat de aceasta din urmă.
- (4) Dacă înscrisul prevăzut la alineatul (2) sau cel prevăzut la alineatul (3) nu este depus, grefierul stabilește un termen rezonabil pentru ca partea vizată să îl depună. În cazul în care, în termenul stabilit în acest scop, înscrisul nu este depus, Tribunalul decide dacă nerespectarea formalității în cauză determină inadmisibilitatea cererii introductive sau a memoriului pentru neîndeplinirea condițiilor de formă ori dacă ea conduce la a se considera că avocatul nu reprezintă sau nu asistă partea vizată.

Secțiunea 2. Drepturile și obligațiile reprezentanților părților

Articolul 52

Privilegii, imunități și facilități

- (1) Agenții, consilierii și avocații care compar în fața Tribunalului sau în fața unei autorități judiciare căreia Tribunalul i-a adresat o cerere de comisie rogatorie se bucură de imunitate pentru afirmațiile orale și înscrisurile depuse referitoare la cauză sau la părți.
- (2) De asemenea, agenții, consilierii și avocații se bucură de următoarele privilegii și facilități:
 - (a) toate înscrisurile referitoare la procedură sunt exceptate de la percheziție și sechestru; În caz de contestație, funcționarii autorităților vamale sau ai poliției pot sigila înscrisurile în cauză, care sunt transmise apoi fără întârziere Tribunalului pentru a fi verificate în prezența grefierului și a persoanei interesate;
 - (b) agenții, consilierii și avocații se bucură de libertate de deplasare în măsura necesară îndeplinirii sarcinilor lor.

Articolul 53

Calitatea de reprezentant al părții

- (1) Pentru a beneficia de privilegiile, imunitățile și facilitățile menționate la articolul 52, este necesar să se facă în prealabil dovada calității, după cum urmează:
 - (a) agenții, printr-un înscris oficial eliberat de mandantul lor, care îi notifică imediat grefierului o copie a acestuia;
 - (b) avocații, printr-un document care certifică faptul că au dreptul să își exercite profesia în fața unei instanțe a unui stat membru sau a unui alt stat parte la Acordul privind SEE și, atunci când partea pe care o reprezintă este o persoană juridică de drept privat, printr-un mandat eliberat de aceasta din urmă;
 - (c) consilierii, printr-un mandat eliberat de partea pe care o asistă.
- (2) La nevoie, grefierul le eliberează o legitimație. Validitatea acestei legitimații este limitată la o perioadă determinată, care poate fi prelungită sau restrânsă în funcție de durata procedurii.

Articolul 54
Ridicarea imunității

- (1) Privilegiile, imunitățile și facilitățile menționate la articolul 52 sunt acordate exclusiv în interesul bunei desfășurări a procedurii.
- (2) Tribunalul poate ridica imunitatea în cazul în care consideră că această măsură nu împiedică buna desfășurare a procedurii.

Articolul 55
Excluderea din procedură

- (1) În cazul în care Tribunalul apreciază conduita unui agent, a unui consilier sau a unui avocat în fața Tribunalului, a președintelui, a unui judecător ori a grefierului ca fiind incompatibilă cu demnitatea Tribunalului sau cu exigențele unei bune administrări a justiției sau că agentul, consilierul ori avocatul în cauză uzează de drepturile pe care le are în virtutea funcției sale în alte scopuri decât acelea pentru care îi sunt recunoscute aceste drepturi, Tribunalul îl informează pe cel în cauză în legătură cu acest fapt. Tribunalul poate informa despre aceasta autoritățile competente în fața cărora persoana în cauză este ținută să răspundă. O copie a scrisorii adresate autorităților respective este transmisă persoanei în cauză.
- (2) Pentru aceleași motive, Tribunalul poate oricând, prin ordonanță motivată, după ascultarea persoanei în cauză, să decidă să excludă din procedură un agent, un consilier sau un avocat. Această ordonanță este imediat executorie.
- (3) În cazul în care un agent, un consilier sau un avocat este exclus din procedură, aceasta se suspendă până la expirarea termenului stabilit de către președinte în scopul de a permite părții interesate să desemneze un alt agent, consilier sau avocat.
- (4) Deciziile luate în aplicarea prezentului articol pot fi revocate.

Articolul 56
Profesorii

Prevederile prezentei secțiuni se aplică în mod corespunzător profesorilor vizați la articolul 19 al șaptelea paragraf din Statut.

Secțiunea 2a. Comunicarea prin e-Curia cu reprezentanții părților (M5)

Articolul 56a (M5) (M7)

e-Curia

- (1) Fără a aduce atingere cazurilor vizate la articolul 57 alineatul (2), la articolul 72 alineatul (4), la articolul 80 alineatul (1), la articolul 105 alineatele (1) și (2), la articolul 147 alineatul (6), la articolul 148 alineatul (9) și la articolul 178 alineatele (2) și (3), orice act de procedură este depus și notificat prin e-Curia.
- (2) Condițiile depunerii și ale notificării unui act de procedură prin e-Curia sunt precizate într-o decizie adoptată de Tribunal. Această decizie se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.
- (3) Utilizarea e-Curia presupune deschiderea unui cont de acces în condițiile prevăzute în decizia vizată la alineatul (2).
- (4) În cazul în care un act de procedură este depus prin e-Curia înainte de depunerea înscrisurilor justificative necesare pentru validarea contului de acces, aceste înscrisuri trebuie să ajungă la grefa Tribunalului în format hârtie sau printr-un mijloc de transmitere electronică utilizat de Tribunal în termen de 10 zile de la depunerea actului. Acest termen nu poate fi prelungit, iar articolul 60 nu este aplicabil. În cazul în care în termenul stabilit în acest scop nu se primesc înscrisurile justificative, Tribunalul declară inadmisibil actul de procedură depus prin e-Curia.
- (5) În cazul în care utilizarea e-Curia este imposibilă din punct de vedere tehnic și fără a aduce atingere aplicării articolului 45 al doilea paragraf din Statut, un act de procedură poate fi depus sau notificat prin orice mijloc adecvat disponibil. Demersurile care trebuie urmate într-un astfel de caz sunt precizate în decizia vizată la alineatul (2).

Secțiunea 3. Notificările

Articolul 57 (M5) (M7)

Modalitățile de notificare

- (1) Fără a aduce atingere articolului 80 alineatul (1), articolului 148 alineatul (9) și articolului 178 alineatul (2), notificările prevăzute de Statut și de prezentul regulament se efectuează prin grija grefierului prin e-Curia.
- (2) În cazul în care, din cauza naturii actului, notificarea nu poate avea loc potrivit modalităților prevăzute la alineatul (1), ea se efectuează la adresa

reprezentantului părții interesate, prin expedierea, prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire, a unei copii a actului care trebuie notificat sau prin înmânarea acestei copii contra unei dovezi de primire. Destinatarul este informat cu privire la aceasta prin e-Curia. În acest caz, se consideră că o scrisoare recomandată a fost înmânată destinatarului în a zecea zi de la data depunerii acestei trimiteri la oficiul poștal al locului în care Tribunalul își are sediul, cu excepția cazului în care se dovedește prin confirmare de primire că scrisoarea a fost primită la o altă dată sau a cazului în care destinatarul îl informează pe grefier, în termen de trei săptămâni de la data informării, prin e-Curia, că notificarea nu i-a parvenit.

- (3) Fără a aduce atingere articolului 72 alineatul (4), copiile originalului care trebuie notificat în aplicarea alineatului (2) se întocmesc și se certifică pentru conformitate cu originalul de către grefier.

Secțiunea 4. Termenele

Articolul 58

Calculul termenelor

- (1) Termenele procedurale prevăzute de tratate, de Statut și de prezentul regulament se calculează după cum urmează:
- (a) în cazul unui termen pe zile, pe săptămâni, pe luni sau pe ani care începe să curgă de la momentul producerii unui eveniment sau al efectuării unui act, ziua producerii evenimentului sau a efectuării actului nu intră în calculul acelui termen;
 - (b) un termen pe săptămâni, pe luni sau pe ani expiră la sfârșitul zilei care, în ultima săptămână, în ultima lună sau în ultimul an, are aceeași denumire sau aceeași cifră cu ziua producerii evenimentului sau a efectuării actului de la care începe să curgă termenul. În cazul unui termen pe luni sau pe ani, dacă ziua corespunzătoare expirării termenului nu există în ultima lună, termenul expiră la sfârșitul ultimei zile a acestei luni;
 - (c) în cazul unui termen pe luni și pe zile, se socotesc în primul rând lunile întregi și apoi zilele;
 - (d) termenele includ sâmbetele, duminicile și zilele de sărbătoare legală;
 - (e) termenele nu se suspendă pe parcursul vacanțelor judecătorești.

- (2) În cazul în care termenul expiră într-o sâmbătă, într-o duminică sau într-o zi de sărbătoare legală, acesta se prelungește până la sfârșitul zilei lucrătoare care urmează.
- (3) Lista zilelor de sărbătoare legală stabilită de Curtea de Justiție și publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* se aplică și Tribunalului.

Articolul 59

Acțiunea împotriva unui act al unei instituții publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*

Atunci când un termen pentru introducerea unei acțiuni împotriva actului unei instituții începe să curgă de la publicarea acelui act în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, acest termen se calculează, în sensul articolului 58 alineatul (1) litera (a), de la sfârșitul celei de a paisprezecea zile de la data respectivei publicări.

Articolul 60

Termenul pentru considerente de distanță

Termenele procedurale se prelungesc pentru considerente de distanță, în mod invariabil, cu 10 zile.

Articolul 61

Stabilirea și prelungirea termenelor

- (1) Termenele fixate în temeiul prezentului regulament pot fi prelungite de autoritatea care le-a stabilit.
- (2) Președintele poate delega grefierului dreptul de semnătură pentru a stabili anumite termene asupra cărora are competența de a hotărî în temeiul prezentului regulament sau pentru a acorda prelungirea acestora.

Articolul 62

Actele de procedură depuse peste termen

Un act de procedură depus la grefă după expirarea termenului stabilit de președinte sau de grefier în temeiul prezentului regulament nu poate fi acceptat decât în temeiul unei decizii în acest sens a președintelui.

Secțiunea 5. Desfășurarea procedurii și examinarea cauzelor

Articolul 63

Desfășurarea procedurii

Fără a aduce atingere dispozițiilor speciale prevăzute de Statut sau de prezentul regulament, procedura în fața Tribunalului cuprinde o fază scrisă și o fază orală.

Articolul 64

Caracterul contradictoriu al procedurii

Sub rezerva prevederilor articolului 68 alineatul (4), ale articolului 104, ale articolului 105 alineatul (8), precum și ale articolului 144 alineatul (7), Tribunalul ia în considerare doar actele de procedură și înscrisurile și mijloacele materiale de probă de care reprezentanții părților au putut lua cunoștință și asupra cărora și-au putut exprima punctul de vedere.

Articolul 65

Notificarea actelor de procedură și a deciziilor luate în cursul judecății

- (1) Sub rezerva prevederilor articolului 68 alineatul (4), ale articolelor 103-105, precum și ale articolului 144 alineatul (7), actele de procedură și înscrisurile și mijloacele materiale de probă depuse la dosarul cauzei se notifică părților.
- (2) Deciziile luate în cursul judecății și depuse la dosarul cauzei se aduc la cunoștința părților prin grija grefierului.

Articolul 66 (M6)

Omiterea față de public a datelor cu caracter personal ale persoanelor fizice

- (1) Pe parcursul procesului, Tribunalul poate decide, din oficiu sau la cererea unei părți formulată prin înscris separat, să omită numele și prenumele persoanelor fizice, indiferent dacă acestea sunt părți sau terți, precum și orice alte date cu caracter personal ale acestor persoane fizice, menționate în documentele și în informările aferente cauzei la care publicul are acces.
- (2) Alineatul (1) se aplică și autorului cererii de intervenție.

Articolul 66a (M6)

Omiterea față de public a altor date decât datele cu caracter personal ale persoanelor fizice

- (1) Pe parcursul procesului, Tribunalul poate decide, din oficiu sau la cererea motivată a unei părți formulată prin înscris separat, să omită alte date decât datele cu caracter personal ale persoanelor fizice, menționate în documentele și în informările la care publicul are acces, dacă există motive legitime care justifică nedivulgarea în mod public a acestor date.
- (2) Alineatul (1) se aplică și autorului cererii de intervenție.

Articolul 67

Ordinea examinării cauzelor

- (1) Tribunalul judecă cauzele cu care este sesizat în ordinea în care sunt pregătite în vederea soluționării.
- (2) Ținând seama de împrejurări speciale, președintele poate decide ca o cauză să fie judecată cu prioritate.

Articolul 68 (M5) (M7)

Conexarea

- (1) Mai multe cauze care au același obiect pot fi oricând reunite, din motive de conexitate, din oficiu sau la cererea unei părți principale, pentru, alternativ sau cumulativ, buna desfășurare a fazei scrise sau a fazei orale a procedurii ori pronunțarea deciziei prin care se finalizează judecata.
- (2) Conexarea este decisă de președinte. Înainte de această decizie, președintele stabilește un termen părților principale pentru a-și prezenta observațiile cu privire la o eventuală conexare, atunci când ele nu s-au pronunțat încă în această privință.
- (3) Cauzele conexate pot fi disjuncte în condițiile prevăzute la alineatul (2).
- (4) Actele de procedură depuse la dosarele cauzelor conexate se notifică prin e-Curia părților, la cerere. Cu toate acestea, președintele poate, la cererea unei părți, să excludă de la notificare anumite date din dosarul cauzei al căror caracter confidențial a fost invocat.

Articolul 69 (M6)
Cazurile de suspendare

Fără a aduce atingere articolului 163, o procedură pendinte poate fi suspendată:

- (a) în cazurile prevăzute la articolul 54 al treilea paragraf din Statut;
- (b) în cazul în care pe rolul Curții de Justiție se află un recurs declarat împotriva unei decizii a Tribunalului prin care se soluționează parțial fondul unui litigiu, prin care se pune capăt unui incident de procedură referitor la o excepție de necompetență sau de inadmisibilitate ori prin care se respinge o intervenție;
- (c) la cererea unei părți principale, cu acordul expres al celeilalte părți principale;
- (d) în alte cazuri speciale, atunci când buna administrare a justiției impune aceasta.

Articolul 70
Decizia de suspendare și decizia de reluare

- (1) Decizia de suspendare a procedurii este luată de președinte. Înainte de această decizie, președintele stabilește un termen părților principale pentru a-și prezenta observațiile cu privire la o eventuală suspendare a procedurii, atunci când ele nu s-au pronunțat încă în această privință.
- (2) Decizia de reluare a procedurii înainte de expirarea duratei suspendării sau cea vizată la articolul 71 alineatul (3) este luată potrivit modalităților prevăzute la alineatul (1).

Articolul 71
Durata și efectele suspendării

- (1) Suspendarea procedurii produce efecte la data indicată în decizia de suspendare ori, în lipsa unei asemenea indicații, la data adoptării acestei din urmă decizii.
- (2) Pe durata suspendării, toate termenele de procedură sunt întrerupte, cu excepția termenului de intervenție prevăzut la articolul 143 alineatul (1).
- (3) Atunci când decizia de suspendare nu stabilește durata acesteia, suspendarea încetează la data indicată în decizia de reluare a procedurii sau, în lipsa unei asemenea indicații, la data acestei din urmă decizii.
- (4) De la data reluării procedurii după o suspendare, termenele procedurale întrerupte se înlocuiesc cu termene noi care încep să curgă de la data acestei reluări.

Articolul 71a (M6)

Cauzele-pilot

- (1) Atunci când mai multe cauze pendinte în fața Tribunalului ridică aceeași problemă de drept, iar Tribunalul consideră că este în interesul bunei administrări a justiției să evite examinarea în paralel a acestor cauze, procedura poate fi suspendată în conformitate cu articolul 69 litera (c) sau (d) și cu articolele 70 și 71, în așteptarea soluționării cauzei care, dintre acestea, este cea mai adecvată pentru examinarea acestei probleme, identificată ca fiind cauza-pilot.
- (2) Înainte de a se pronunța asupra suspendării, președintele invită părțile principale din cauzele în care procedura este susceptibilă să fie suspendată să își prezinte observațiile cu privire la o eventuală suspendare, în conformitate cu articolul 70 alineatul (1), indicându-le problema de drept vizată, precum și cauza susceptibilă să fie identificată ca fiind cauza-pilot.
- (3) Președintele camerei căreia i-a fost atribuită cauza-pilot asigură judecarea acestei cauze cu prioritate, în conformitate cu articolul 67 alineatul (2).
- (4) La reluarea procedurii, părțile din cauzele suspendate au posibilitatea de a-și prezenta observațiile cu privire la decizia dată în cauza-pilot și cu privire la consecințele acestei decizii asupra litigiului.

Capitolul 2

ACTELE DE PROCEDURĂ

Articolul 72 (M5) (M6)

Norme referitoare la depunerea actelor de procedură prin e-Curia

- (1) Cu excepția depunerilor vizate la articolul 105 alineatele (1) și (2) și la articolul 147 alineatul (6), orice act de procedură se depune la grefă prin e-Curia.
- (2) Toate actele de procedură se datează. În privința termenelor procedurale, sunt luate în considerare numai data și ora Marelui Ducat al Luxemburgului la care are loc depunerea la grefă.
- (3) Fiecărui act de procedură i se anexează înscrisurile și mijloacele materiale de probă invocate în susținerea acestuia și un opis al acestor înscrisuri și mijloace materiale de probă.
- (4) Atunci când o anexă la un act de procedură nu poate fi depusă prin e-Curia din cauza naturii sale, anexa în cauză se transmite separat prin poștă sau este înmănată la grefă. Această anexă se depune împreună cu un exemplar pentru

Tribunal și cu atâtea exemplare câte părți sunt în cauză. Aceste exemplare sunt certificate ca fiind identice de către partea care le depune.

- (5) Instituțiile depun, în termenele stabilite de președinte, traduceri oricărui act de procedură în celelalte limbi prevăzute la articolul 1 din Regulamentul nr. 1 al Consiliului.

Articolul 73 (M5)
(abrogat)

Articolul 74 (M5)
(abrogat)

Articolul 75 (M7)
Întinderea memoriilor

- (1) Tribunalul stabilește, în conformitate cu articolul 243, întinderea maximă a memoriilor depuse în cadrul prezentului titlu.
- (2) Depășirea întinderii maxime a memoriilor poate fi autorizată de președinte doar în cazuri deosebit de complexe în drept sau în fapt.

Capitolul 3
FAZA SCRISĂ A PROCEDURII

Articolul 76
Cuprinsul cererii introductive

Cererea introductivă prevăzută la articolul 21 din Statut cuprinde:

- (a) numele și domiciliul reclamantului;
- (b) indicarea calității și a adresei reprezentantului reclamantului;
- (c) indicarea părții principale împotriva căreia este formulată acțiunea;
- (d) obiectul litigiului, motivele și argumentele invocate, precum și o expunere sumară a motivelor menționate;
- (e) concluziile reclamantului;

(f) probele și propunerea de probe, dacă este necesar.

Articolul 77 (M5)
(abrogat)

Articolul 78 (M3) (M6)
Anexele la cererea introductivă

- (1) Cererea introductivă este însoțită, dacă este necesar, de înscrisurile indicate la articolul 21 al doilea paragraf din Statut.
- (2) Cererea introductivă formulată în temeiul articolului 270 TFUE este însoțită, dacă este necesar, de reclamația la care se referă articolul 90 alineatul (2) din Statutul funcționarilor și de decizia prin care se soluționează reclamația, cu arătarea datelor de introducere a reclamației și de comunicare a deciziei.
- (3) Cererea introductivă depusă în temeiul unei clauze compromisorii cuprinse într-un contract de drept public sau de drept privat încheiat de Uniune sau în numele acesteia în conformitate cu articolul 272 TFUE trebuie însoțită de un exemplar al contractului care cuprinde această clauză.
- (4) În cazul în care reclamantul este o persoană juridică de drept privat, acesta atașează la cererea introductivă o dovadă a existenței sale juridice (extras din registrul comerțului, extras din registrul asociațiilor sau orice alt document oficial).
- (5) Cererea introductivă este însoțită de înscrisurile vizate la articolul 51 alineatele (2) și (3).
- (6) În cazul în care cererea introductivă nu îndeplinește condițiile enumerate la alineatele (1)-(5), grefierul stabilește un termen rezonabil pentru ca reclamantul să depună înscrisurile sus-menționate. În cazul în care, în termenul stabilit în acest scop, reclamantul nu procedează la îndreptarea acestei neregularități, Tribunalul decide dacă nerespectarea acestor cerințe determină inadmisibilitatea cererii introductive pentru neîndeplinirea condițiilor de formă.

Articolul 79 (M6) (C1)
Comunicarea în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

În *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* se publică un aviz care indică data depunerii cererii de sesizare, numele părților principale, concluziile acestei cereri, precum și arătarea motivelor și a principalelor argumente invocate, fără a se aduce atingere unei aplicări a articolelor 66 și 66a.

Articolul 80 (M3) (M5)
Notificarea cererii introductive

- (1) Cererea introductivă se notifică pârâtului prin e-Curia în cazul în care acesta dispune de un cont de acces la e-Curia. În lipsa unui astfel de cont de acces, cererea introductivă se notifică pârâtului prin expedierea, prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire, a unei copii certificate pentru conformitate cu originalul a cererii introductive sau prin înmânarea acestei copii contra unei dovezi de primire.
- (2) În cazurile prevăzute la articolul 78 alineatul (6), notificarea se face imediat după îndreptarea neregularității sau imediat după ce Tribunalul a declarat cererea introductivă admisibilă în raport cu condițiile enumerate la acest articol.

Articolul 81 (M3) (M5)
Memoriul în apărare

- (1) În termen de două luni de la notificarea cererii introductive, pârâtul depune un memoriu în apărare. Memoriul în apărare cuprinde:
 - (a) numele și domiciliul pârâtului;
 - (b) indicarea calității și a adresei reprezentantului pârâtului;
 - (c) motivele și argumentele invocate;
 - (d) concluziile pârâtului;
 - (e) probele și propunerea de probe, dacă este necesar.
- (2) Articolul 78 alineatele (4)-(6) se aplică în mod corespunzător memoriului în apărare.
- (3) În împrejurări excepționale, termenul prevăzut la alineatul (1) poate fi prelungit de președinte la cererea motivată a pârâtului.

Articolul 82 (M6)
Transmiterea de înscrisuri

Atunci când Parlamentul European, Consiliul sau Comisia Europeană nu sunt părți într-o cauză, Tribunalul le transmite o copie a cererii introductive și a memoriului în apărare sau, dacă este cazul, a excepției de necompetență sau de inadmisibilitate, cu excluderea anexelor la aceste înscrisuri, pentru a le permite să constate dacă se invocă inaplicabilitatea unuia dintre actele lor în temeiul articolului 277 TFUE.

Articolul 83

Replica și duplica

- (1) Cererea introductivă și memoriul în apărare pot fi completate cu o replică a reclamantului și cu o duplică a pârâtului, cu excepția cazului în care Tribunalul decide că un al doilea schimb de memorii nu este necesar întrucât conținutul dosarului cauzei este suficient de complet.
- (2) Atunci când decide că un al doilea schimb nu este necesar, Tribunalul mai poate autoriza părțile principale să completeze dosarul cauzei dacă reclamantul depune o cerere motivată în acest sens în termen de două săptămâni de la notificarea acestei decizii.
- (3) Președintele stabilește datele la care se depun aceste acte de procedură. Președintele poate preciza aspectele la care ar trebui să se refere replica sau duplica.

Capitolul 4

MOTIVELE, PROBELE ȘI ADAPTAREA CERERII INTRODUCTIVE

Articolul 84

Motivele noi

- (1) Pe parcursul procesului, invocarea de motive noi este interzisă, cu excepția cazului în care acestea se întemeiază pe elemente de drept și de fapt care au apărut în cursul procedurii.
- (2) Dacă este necesar, motivele noi sunt invocate cu ocazia celui de al doilea schimb de memorii și identificate ca atare. Atunci când elementele de drept și de fapt care justifică invocarea de motive noi sunt cunoscute după al doilea schimb de memorii sau după ce s-a decis să nu se autorizeze un asemenea schimb de memorii, partea principală interesată invocă motivele noi imediat ce are cunoștință de aceste elemente.
- (3) Fără a aduce atingere deciziei care urmează a fi luată de Tribunal cu privire la admisibilitatea motivelor noi, președintele acordă celorlalte părți posibilitatea de a răspunde la aceste motive.

Articolul 85

Probele și propunerea de probe

- (1) Probele se depun și se propun în cadrul primului schimb de memorii.
- (2) Părțile principale mai pot depune sau propune probe în sprijinul argumentației lor atât în cadrul replicii, cât și al duplicii, cu condiția ca întârzierea în depunerea sau propunerea acestora să fie justificată.
- (3) Cu titlu excepțional, părțile principale mai pot depune sau propune probe înainte de închiderea fazei orale a procedurii sau înainte de decizia Tribunalului de a se pronunța fără parcurgerea fazei orale a procedurii, cu condiția ca întârzierea în depunerea sau propunerea de probe să fie justificată.
- (4) Fără a aduce atingere deciziei care urmează a fi luată de Tribunal cu privire la admisibilitatea probelor depuse sau a probelor propuse în temeiul alineatelor (2) și (3), președintele acordă celorlalte părți posibilitatea de a-și exprima poziția cu privire la acestea.

Articolul 86 (M3) (M7)

Adaptarea cererii introductive

- (1) Atunci când un act a cărui anulare este solicitată este înlocuit sau modificat printr-un alt act având același obiect, reclamantul poate, în cel mult două săptămâni de la notificarea unei decizii de stabilire a datei ședinței de audiere a pledoariilor sau înainte de notificarea deciziei Tribunalului de a se pronunța fără parcurgerea fazei orale a procedurii, să își adapteze cererea introductivă pentru a ține cont de acest element nou. Acest termen poate fi prelungit de președinte la cererea motivată a reclamantului. Articolul 60 nu este aplicabil.
- (2) Adaptarea cererii introductive trebuie efectuată prin înscris separat și în termenul prevăzut la articolul 263 al șaselea paragraf TFUE în care poate fi solicitată anularea actului care justifică adaptarea cererii introductive.
- (3) În cauzele introduse în temeiul articolului 270 TFUE, adaptarea cererii introductive trebuie efectuată prin înscris separat și, prin derogare de la alineatul (2), în termenul prevăzut la articolul 91 alineatul (3) din Statutul funcționarilor în care poate fi solicitată anularea actului care justifică adaptarea cererii introductive.
- (4) Memoriul în adaptare conține:
 - (a) concluziile adaptate;
 - (b) dacă este necesar, motivele și argumentele adaptate;

- (c) dacă este necesar, probele și propunerea de probe legate de adaptarea concluziilor.
- (5) Memoriul în adaptare este însoțit de actul care justifică adaptarea cererii introductive. Dacă acest act nu este depus, grefierul stabilește reclamantului un termen rezonabil în vederea depunerii sale. În cazul în care, în termenul stabilit în acest scop, reclamantul nu procedează la îndreptarea acestei neregularități, Tribunalul decide dacă nerespectarea acestei cerințe determină inadmisibilitatea memoriului de adaptare a cererii introductive.
- (6) Fără a aduce atingere deciziei care urmează a fi luată de Tribunal cu privire la admisibilitatea memoriului de adaptare a cererii introductive, președintele stabilește pârâtului un termen pentru a răspunde la memoriul în adaptare.
- (7) Președintele stabilește intervenienților, dacă este cazul, un termen pentru a-și completa memoriile în intervenție în lumina memoriului în adaptarea cererii introductive și a memoriului în răspuns. În acest scop, aceste memorii se notifică simultan intervenienților.

Capitolul 5 RAPORTUL PREALABIL

Articolul 87 (M7) **Raportul prealabil**

- (1) Atunci când se încheie faza scrisă a procedurii, președintele stabilește data la care judecătorul raportor prezintă Tribunalului un raport prealabil.
- (2) Raportul prealabil cuprinde o analiză a chestiunilor pertinente de fapt și de drept ridicate de acțiune, propuneri cu privire la necesitatea adoptării în cauză a unor măsuri de organizare a procedurii sau a unor activități de cercetare judecătorească, cu privire la organizarea fazei orale a procedurii, precum și cu privire la eventuala trimitere a cauzei în fața Marii Camere, în fața camerei intermediare sau în fața unei camere care judecă în complet format dintr-un număr diferit de judecători și cu privire la transmiterea eventuală a cauzei judecătorului unic.
- (3) Tribunalul decide cu privire la măsurile ce se impun a fi luate ca urmare a propunerilor judecătorului raportor și, dacă este cazul, cu privire la deschiderea fazei orale a procedurii.

Capitolul 6
MĂSURILE DE ORGANIZARE A PROCEDURII ȘI ACTIVITĂȚILE DE CERCETARE
JUDECĂTOREASCĂ

Articolul 88
Generalități

- (1) Măsurile de organizare a procedurii și activitățile de cercetare judecătorească pot fi adoptate sau modificate în orice stadiu al procedurii, fie din oficiu, fie la cererea unei părți principale.
- (2) Cererea vizată la alineatul (1) trebuie să indice cu precizie obiectul măsurilor și al activităților solicitate și motivele de natură să le justifice. Atunci când această cerere este formulată după primul schimb de memorii, partea care depune cererea trebuie să expună motivele pentru care nu a putut să o depună anterior.
- (3) În cazul formulării unei cereri de măsuri de organizare a procedurii sau de activități de cercetare judecătorească, președintele acordă celorlalte părți posibilitatea de a-și exprima poziția cu privire la aceasta.

Secțiunea 1. Măsurile de organizare a procedurii

Articolul 89 (C1)
Obiectul

- (1) Măsurile de organizare a procedurii urmăresc să asigure pregătirea cauzelor pentru judecată, desfășurarea procedurilor și soluționarea litigiilor în cele mai bune condiții.
- (2) Măsurile de organizare a procedurii au ca obiect în special:
 - (a) asigurarea bunei desfășurări a fazei scrise sau a fazei orale a procedurii și facilitarea administrării probelor;
 - (b) identificarea aspectelor în privința cărora părțile trebuie să își completeze argumentația sau care necesită cercetare judecătorească;
 - (c) precizarea concluziilor părților, precum și a motivelor și a argumentelor acestora și clarificarea aspectelor în litigiu;
 - (d) facilitarea soluționării amiabile a litigiilor.
- (3) Măsurile de organizare a procedurii pot consta în special în:

- (a) punerea de întrebări părților;
 - (b) solicitarea adresată părților de a se pronunța în scris sau oral cu privire la anumite aspecte ale litigiului;
 - (c) solicitarea de informații părților sau terților vizați la articolul 24 al doilea paragraf din Statut;
 - (d) solicitarea adresată părților de a prezenta orice înscrisuri sau mijloace materiale de probă referitoare la cauză;
 - (e) convocarea la reuniuni a părților.
- (4) În cazul în care se organizează o ședință de audiere a pledoariilor, Tribunalul, în măsura posibilului, invită părțile să își concentreze pledoariile asupra unuia sau mai multor aspecte determinate.

Articolul 90

Procedura

- (1) Măsurile de organizare a procedurii sunt decise de Tribunal.
- (2) În cazul în care decide să adopte măsuri de organizare a procedurii și nu procedează în mod nemijlocit la efectuarea acestora, Tribunalul îl însărcinează pe judecătorul raportor cu aceasta.

Secțiunea 2. Activitățile de cercetare judecătorească

Articolul 91

Obiectul

Fără a aduce atingere prevederilor articolelor 24 și 25 din Statut, activitățile de cercetare judecătorească cuprind:

- (a) înfățișarea personală a părților;
- (b) solicitarea de informații sau de prezentare a oricărui înscris sau mijloc material de probă referitor la cauză, adresată unei părți;
- (c) solicitarea de prezentare a unor documente la care s-a refuzat accesul de către o instituție, efectuată în cadrul unei acțiuni privind legalitatea acestui refuz;
- (d) proba testimonială;

- (e) expertiza;
- (f) cercetarea la fața locului.

Articolul 92 (M7)

Procedura

- (1) Tribunalul stabilește prin ordonanță activitățile de cercetare judecătorească pe care le consideră necesare și faptele ce trebuie dovedite.
 - (2) Tribunalul decide cu privire la activitățile de cercetare judecătorească vizate la articolul 91 literele (d)-(f) după ascultarea părților.
 - (3) O activitate de cercetare judecătorească prevăzută la articolul 91 litera (b) poate fi dispusă atunci când:
 - (a) partea vizată de activitate fie nu a dat curs unei măsuri de organizare a procedurii adoptate în prealabil în acest scop, fie solicită în mod expres aceasta justificând că este necesar ca o asemenea activitate să fie dispusă printr-o ordonanță de cercetare judecătorească;
 - (b) împrejurările cauzei nu justifică adoptarea unei măsuri de organizare a procedurii.
- Ordonanța de cercetare judecătorească poate prevedea că reprezentanții părților pot consulta informațiile, înscrisurile și mijloacele materiale de probă obținute de Tribunal ca urmare a acestei ordonanțe doar la grefă, fără posibilitatea de a face copii.
- (4) În cazul în care decide deschiderea cercetării judecătorești și nu procedează în mod nemijlocit la efectuarea acesteia, Tribunalul îl însărcinează pe judecătorul raportor cu aceasta.
 - (5) Avocatul general ia parte la activitățile de cercetare judecătorească.
 - (6) Părțile pot asista la activitățile de cercetare judecătorească.
 - (7) Proba contrară și completarea probatoriului solicitat sunt admisibile.

Articolul 93
Citarea martorilor

- (1) Martorii a căror audiere este considerată necesară sunt citați în temeiul unei ordonanțe, prevăzută la articolul 92 alineatul (1), care cuprinde:
 - (a) numele, calitatea și domiciliul martorilor;
 - (b) data și locul audierii;
 - (c) indicarea faptelor care trebuie dovedite și a martorilor care trebuie ascultați cu privire la fiecare dintre aceste fapte.
- (2) Martorii sunt citați de Tribunal, eventual după consemnarea sumei de bani prevăzute la articolul 100 alineatul (1).

Articolul 94
Audierea martorilor

- (1) După verificarea identității martorilor, președintele îi informează că au obligația să ateste veridicitatea declarațiilor în condițiile precizate la alineatul (5) și la articolul 97.
- (2) Martorii sunt ascultați de Tribunal, părțile fiind citate. După depunerea mărturiei, președintele poate, la cererea părților sau din oficiu, să pună întrebări martorilor.
- (3) Fiecare judecător și avocatul general pot, la rândul lor, să pună întrebări martorilor.
- (4) Cu încuviințarea președintelui, reprezentanții părților pot pune întrebări martorilor.
- (5) Sub rezerva prevederilor articolului 97, după depunerea mărturiei, martorul prestează următorul jurământ:

„Jur că am spus adevărul, tot adevărul și numai adevărul.”
- (6) Tribunalul poate, după ascultarea părților principale, să încuviințeze ca martorul să nu presteze jurământ.

Articolul 95
Obligațiile martorilor

- (1) Martorii legal citați sunt obligați să dea curs citației și să se prezinte la audiere.
- (2) În cazul în care, fără motive temeinice, un martor legal citat nu se prezintă în fața Tribunalului, acesta poate să îi aplice o sancțiune pecuniară de cel mult 5 000 de euro și să dispună o nouă citare a martorului pe cheltuiala acestuia.
- (3) Aceeași sancțiune poate fi aplicată martorului care, fără motive temeinice, refuză să depună mărturie sau să presteze jurământ.

Articolul 96
Expertiza

- (1) Prin ordonanța de numire a expertului se precizează obiectivele expertizei și se stabilește un termen pentru depunerea raportului.
- (2) După depunerea raportului și notificarea sa părților, Tribunalul poate dispune ascultarea expertului, cu citarea părților. La cererea uneia dintre părți sau din oficiu, președintele poate pune întrebări expertului.
- (3) Fiecare judecător și avocatul general pot, la rândul lor, să pună întrebări expertului.
- (4) Cu încuviințarea președintelui, reprezentanții părților pot pune întrebări expertului.
- (5) Sub rezerva prevederilor articolului 97, după prezentarea raportului, expertul prestează următorul jurământ:

„Jur că mi-am îndeplinit sarcinile potrivit conștiinței și cu deplină imparțialitate.”

- (6) Tribunalul poate, după ascultarea părților principale, să încuviințeze ca expertul să nu presteze jurământ.

Articolul 97
Jurământul martorilor și experților

- (1) Președintele pune în vedere persoanelor chemate să depună jurământ în fața Tribunalului în calitate de martori sau de experți să spună adevărul sau să își îndeplinească sarcina potrivit conștiinței și cu deplină imparțialitate și le atrage atenția asupra consecințelor penale prevăzute de legislația lor națională în caz de încălcare a acestei obligații.

- (2) Martorii și experții depun jurământul prevăzut la articolul 94 alineatul (5) și, respectiv, la articolul 96 alineatul (5) sau în forma prevăzută de legislația lor națională.

Articolul 98

Mărturia mincinoasă comisă de martori și de experți

- (1) Tribunalul poate decide să denunțe autorității competente, menționată în Regulamentul adițional la Regulamentul de procedură al Curții de Justiție, aparținând statului membru ale cărui instanțe sunt competente să sancționeze din punct de vedere penal mărturia mincinoasă comisă sub jurământ în fața Tribunalului de către un martor sau expert.
- (2) Decizia Tribunalului se transmite prin grija grefierului. Aceasta descrie faptele și împrejurările pe care se întemeiază denunțul.

Articolul 99

Recuzarea unui martor sau a unui expert

- (1) În cazul în care una dintre părți recuză un martor sau un expert pentru incapacitate, pentru nedemnitate sau pentru orice alt motiv ori în cazul în care un martor sau un expert refuză să depună mărturie sau să presteze jurământ, Tribunalul dispune în mod corespunzător.
- (2) Recuzarea unui martor sau a unui expert se propune în termen de două săptămâni de la notificarea ordonanței în temeiul căreia este citat martorul sau prin care este numit expertul, printr-o cerere care indică motivele recuzării și probele propuse.

Articolul 100

Cheltuielile martorilor și ale experților

- (1) În cazul în care dispune audierea unor martori sau efectuarea unei expertize, Tribunalul poate solicita părților principale sau uneia dintre ele să depună o sumă de bani care să garanteze acoperirea cheltuielilor martorilor sau ale experților.
- (2) Martorii și experții au dreptul la rambursarea cheltuielilor de deplasare și de ședere. Casieria Tribunalului le poate acorda un avans pentru aceste cheltuieli.
- (3) Martorii au dreptul la o despăgubire pentru beneficiul nerealizat, iar experții, la onorarii pentru lucrările lor. Aceste sume sunt plătite martorilor și experților de casieria Tribunalului după îndeplinirea îndatoririlor sau a sarcinilor lor.

Articolul 101
Comisia rogatorie

- (1) Tribunalul poate, la cererea părților principale sau din oficiu, să dispună efectuarea unor comisii rogatorii pentru audierea unor martori sau a unor experți.
- (2) Comisia rogatorie se dispune prin ordonanță. Aceasta cuprinde numele, calitatea și domiciliul martorilor sau experților, indică faptele în legătură cu care vor fi ascultați martorii sau experții, menționează părțile, reprezentanții acestora, precum și adresa lor și expune pe scurt obiectul litigiului.
- (3) Grefierul trimite ordonanța autorității competente aparținând statului membru pe teritoriul căruia trebuie audiați martorii sau experții care este menționată în Regulamentul adițional la Regulamentul de procedură al Curții de Justiție. Dacă este cazul, grefierul anexează la ordonanță o traducere în limba sau în limbile oficiale ale statului membru destinatar.
- (4) Autoritatea desemnată în temeiul alineatului (3) transmite ordonanța autorității judiciare competente potrivit dreptului intern.
- (5) Autoritatea judiciară competentă aduce la îndeplinire comisia rogatorie în conformitate cu prevederile dreptului său intern. După aducerea la îndeplinire, autoritatea judiciară competentă transmite autorității desemnate în temeiul alineatului (3) ordonanța privind comisia rogatorie, înscrisurile rezultate din efectuarea acesteia și un borderou al cheltuielilor de judecată. Aceste înscrisuri se transmit grefierului.
- (6) Grefierul asigură efectuarea traducerii înscrisurilor în limba de procedură.
- (7) Cheltuielile ocazionate de comisia rogatorie sunt în sarcina Tribunalului, cu excepția situației în care acesta dispune, dacă este cazul, să fie suportate de părțile principale.

Articolul 102

Procesul-verbal al ședințelor de cercetare judecătorească

- (1) Grefierul întocmește un proces-verbal pentru fiecare ședință de cercetare judecătorească. Acest proces-verbal se semnează de către președinte și de către grefier și constituie act autentic.
- (2) În cazul ședințelor în care se audiază martori sau experți, procesul-verbal se semnează de către președinte sau de către judecătorul raportor însărcinat cu audierea martorilor sau a experților, precum și de către grefier. În prealabil, trebuie să i se dea posibilitatea martorului sau expertului să verifice conținutul procesului-verbal și să îl semneze.
- (3) Procesul-verbal se notifică părților.

Secțiunea 3. Tratatul informațiilor, al înscrisurilor și mijloacelor materiale de probă, precum și al documentelor confidențiale prezentate în cadrul activităților de cercetare judecătorească

Articolul 103

Tratatul informațiilor și al înscrisurilor și mijloacelor materiale de probă confidențiale

- (1) Atunci când Tribunalul trebuie să examineze, pe baza elementelor de drept și de fapt invocate de o parte principală, caracterul confidențial, în privința celeilalte părți principale, al anumitor informații sau înscrisuri ori mijloace materiale de probă prezentate în fața lui ca urmare a unei activități de cercetare judecătorească, vizată la articolul 91 litera (b), și susceptibile să fie pertinente pentru pronunțarea asupra litigiului, aceste informații sau înscrisuri ori mijloace materiale de probă nu sunt comunicate celeilalte părți în stadiul acestei examinări.
- (2) Atunci când Tribunalul concluzionează, în cadrul examinării prevăzute la alineatul (1), că anumite informații sau înscrisuri ori mijloace materiale de probă prezentate în fața lui sunt pertinente pentru pronunțarea asupra litigiului și prezintă, în privința celeilalte părți principale, caracter confidențial, el procedează la examinarea comparativă a acestui caracter confidențial și a exigențelor legate de dreptul la protecție jurisdicțională efectivă, în special de respectarea principiului contradictorialității.
- (3) La capătul examinării comparative vizate la alineatul (2), Tribunalul poate decide să aducă la cunoștința celeilalte părți principale informațiile sau înscrisurile ori mijloacele materiale de probă confidențiale, dacă este cazul condiționând divulgarea acestora de subscrierea la angajamente specifice, sau să nu le

comunica, precizând, prin ordonanță motivată, modalitățile care permit în cea mai mare măsură posibilă celeilalte părți principale să își valorifice observațiile, în special dispunând prezentarea unei versiuni neconfidențiale sau a unui rezumat neconfidențial al informațiilor sau al înscrisurilor ori mijloacelor materiale de probă, care să reflecte conținutul lor esențial.

- (4) Regimul procedural al prezentului articol nu este aplicabil cazurilor vizate la articolul 105.

Articolul 104

Documentele la care a fost refuzat accesul de către o instituție

Atunci când, ca urmare a unei activități de cercetare judecătorească, vizată la articolul 91 litera (c), un document la care a fost refuzat accesul de către o instituție a fost prezentat în fața Tribunalului în cadrul unei acțiuni privind legalitatea acestui refuz, documentul respectiv nu se comunică celorlalte părți.

Capitolul 7

INFORMAȚII SAU ÎNSCRISURI ORI MIJLOACE MATERIALE DE PROBĂ CARE ȚIN DE SIGURANȚA UNIUNII ORI A CELEI A UNUIA SAU A MAI MULTE DINTRE STATELE SALE MEMBRE ORI DE DESFĂȘURAREA RELAȚIILOR LOR INTERNAȚIONALE

Articolul 105 (M2) (C1)

Tratamentul informațiilor sau al înscrisurilor ori mijloacelor materiale de probă care țin de siguranța Uniunii ori a celei a unuia sau a mai multe dintre statele sale membre ori de desfășurarea relațiilor lor internaționale

- (1) Atunci când, contrar principiului contradictorialității enunțat la articolul 64, din care reiese că ansamblul informațiilor și al înscrisurilor și mijloacelor materiale de probă se comunică integral între părți, o parte principală înțelege să își fondeze pretențiile pe anumite informații sau înscrisuri ori mijloace materiale de probă, susținând totodată că comunicarea lor ar aduce atingere siguranței Uniunii ori a celei a unuia sau a mai multe dintre statele sale membre ori desfășurării relațiilor lor internaționale, ea prezintă aceste informații sau înscrisuri ori mijloace materiale de probă prin înscris separat. Această prezentare este însoțită de o cerere de aplicare a regimului de confidențialitate în privința acestor informații sau înscrisuri ori mijloace materiale de probă care cuprinde rațiunile imperioase care, în măsura strictă pe care o impune situația, justifică prezervarea caracterului lor confidențial și care se opun comunicării lor către cealaltă parte principală. Cererea de aplicare a regimului de confidențialitate se formulează de asemenea prin înscris separat și nu conține niciun element confidențial. Atunci când informațiile sau înscrisurile ori mijloacele materiale de probă în privința cărora s-a solicitat aplicarea regimului

de confidențialitate au fost transmise părții principale de unul sau mai multe state membre, rațiunile imperioase invocate de partea principală pentru a justifica aplicarea regimului de confidențialitate în ceea ce le privește le pot include pe cele furnizate de statul sau de statele membre în cauză.

- (2) Prezentarea informațiilor sau a înscrisurilor ori a mijloacelor materiale de probă al căror caracter confidențial se întemeiază pe considerațiile vizate la alineatul (1) poate fi solicitată de Tribunal pe calea unei activități de cercetare judecătorească. În caz de refuz, Tribunalul ia act de această împrejurare. Prin derogare de la prevederile articolului 103, regimul procedural aplicabil acestor informații sau înscrisuri ori mijloace materiale de probă prezentate ca urmare a unei activități de cercetare judecătorească este cel al prezentului articol.
- (3) În stadiul examinării caracterului pertinent pentru pronunțarea asupra litigiului al informațiilor sau înscrisurilor ori mijloacelor materiale de probă prezentate de o parte principală în conformitate cu alineatul (1) sau (2) și a caracterului lor confidențial în privința celeilalte părți principale, aceste informații sau înscrisuri ori mijloace materiale de probă nu sunt comunicate celeilalte părți principale.
- (4) Atunci când Tribunalul decide, după examinarea prevăzută la alineatul (3), că informațiile sau înscrisurile ori mijloacele materiale de probă prezentate în fața lui sunt pertinente pentru pronunțarea asupra litigiului și nu prezintă caracter confidențial pentru procedura în fața Tribunalului, el solicită părții interesate autorizația de a comunica aceste informații sau înscrisuri ori mijloace materiale de probă celeilalte părți principale. Dacă partea se opune unei asemenea comunicări într-un termen stabilit de președinte sau, în lipsa unui răspuns din partea sa, la expirarea termenului respectiv, aceste informații sau înscrisuri ori mijloace materiale de probă nu sunt luate în considerare la judecarea cauzei și îi sunt restituite.
- (5) Atunci când Tribunalul decide, după examinarea prevăzută la alineatul (3), că anumite informații sau înscrisuri ori mijloace materiale de probă prezentate în fața lui sunt pertinente pentru pronunțarea asupra litigiului și prezintă caracter confidențial în privința celeilalte părți principale, el nu le comunică acestei părți principale. Tribunalul procedează în continuare la o examinare comparativă a exigențelor legate de dreptul la protecție jurisdicțională efectivă, în special de respectarea principiului contradictorialității, și a celor care decurg din siguranța Uniunii ori a unuia sau a mai multe dintre statele sale membre ori din desfășurarea relațiilor lor internaționale.
- (6) La capătul examinării comparative prevăzute la alineatul (5), Tribunalul adoptă o ordonanță motivată care precizează modalitățile potrivit cărora pot fi conciliate exigențele vizate la același alineat, cum ar fi prezentarea de către partea interesată, în scopul unei comunicări ulterioare către cealaltă parte principală, a unei versiuni neconfidențiale sau a unui rezumat neconfidențial al informațiilor sau înscrisurilor ori mijloacelor materiale de probă, care să reflecte conținutul

lor esențial și care să permită în cea mai mare măsură posibilă celeilalte părți principale să își valorifice observațiile.

- (7) Informațiile sau înscrisurile ori mijloacele materiale de probă care prezintă caracter confidențial în privința celeilalte părți principale pot fi retrase, în totalitate sau în parte, de partea principală care le-a prezentat în conformitate cu alineatul (1) sau (2), în termen de două săptămâni de la notificarea deciziei luate în temeiul alineatului (5). Informațiile sau înscrisurile ori mijloacele materiale de probă retrase nu sunt luate în considerare la judecarea cauzei și se restituie părții principale interesate.
- (8) Atunci când Tribunalul consideră că informațiile sau înscrisurile ori mijloacele materiale de probă care, din cauza caracterului lor confidențial, nu au fost comunicate celeilalte părți principale potrivit modalităților vizate la alineatul (6) sunt indispensabile pentru pronunțarea asupra litigiului, el poate, prin derogare de la articolul 64 și limitându-se la ceea ce este strict necesar, să își întemeieze hotărârea pe asemenea informații sau înscrisuri ori mijloace materiale de probă. Cu ocazia aprecierii acestor informații sau înscrisuri ori mijloace materiale de probă, Tribunalul ține cont de faptul că o parte principală nu și-a putut valorifica observațiile cu privire la acestea.
- (9) Tribunalul veghează ca datele confidențiale conținute în informații sau înscrisuri ori mijloace materiale de probă care au fost prezentate de o parte principală în conformitate cu alineatul (1) sau (2) și care nu au fost comunicate celeilalte părți principale să nu fie divulgate nici în ordonanța dată în temeiul alineatului (6), nici în decizia prin care se finalizează judecata.
- (10) Informațiile sau înscrisurile ori mijloacele materiale de probă vizate la alineatul (5) care nu au fost retrase în temeiul alineatului (7) de partea principală care le-a prezentat se restituie părții interesate imediat după expirarea termenului prevăzut la articolul 56 primul paragraf din Statut, cu excepția cazului în care în acest termen s-a declarat recurs împotriva deciziei Tribunalului. În cazul în care se declară un astfel de recurs, informațiile sau înscrisurile ori mijloacele materiale de probă menționate mai sus sunt puse la dispoziția Curții de Justiție în condițiile prevăzute în decizia vizată la alineatul (11).
- (11) Tribunalul stabilește, prin decizie, normele de securitate pentru protecția informațiilor sau înscrisurilor ori mijloacelor materiale de probă prezentate în conformitate, după caz, cu alineatul (1) sau cu alineatul (2). Această decizie se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Capitolul 8 FAZA ORALĂ A PROCEDURII

Articolul 106

Faza orală a procedurii

- (1) Procedura în fața Tribunalului cuprinde, în cadrul fazei sale orale, o ședință de audiere a pledoariilor, organizată fie din oficiu, fie la cererea unei părți principale.
- (2) Cererea de organizare a unei ședințe de audiere a pledoariilor formulată de o parte principală trebuie să indice motivele pentru care aceasta dorește să fie ascultată. Cererea trebuie să fie depusă în termen de trei săptămâni de la notificarea către părți a închiderii fazei scrise a procedurii. Acest termen poate fi prelungit de către președinte.
- (3) În lipsa cererii prevăzute la alineatul (2), Tribunalul poate decide, în cazul în care se consideră suficient de lămurit de înscrisurile și mijloacele materiale de probă de la dosarul cauzei, să se pronunțe asupra acțiunii fără parcurgerea fazei orale a procedurii. Cu toate acestea, în acest caz, Tribunalul poate să decidă ulterior deschiderea fazei orale a procedurii.

Articolul 106a (M6)

Ședința comună de audiere a pledoariilor

Atunci când similitudinile existente între mai multe cauze o permit, Tribunalul poate decide să organizeze o ședință de audiere a pledoariilor comună acestor cauze.

Articolul 107

Data ședinței de audiere a pledoariilor

- (1) Dacă Tribunalul decide deschiderea fazei orale a procedurii, președintele stabilește data ședinței de audiere a pledoariilor.
- (2) În împrejurări excepționale, din oficiu sau la cererea motivată a unei părți principale, președintele poate să amâne data ședinței de audiere a pledoariilor.

Articolul 107a (M6) (M7)

Participarea la o ședință prin videoconferință

- (1) Atunci când rațiuni sanitare, motive de securitate sau alte motive serioase împiedică reprezentantul unei părți să participe fizic la o ședință de audiere a

pledoariilor, acest reprezentant poate fi autorizat să participe la această ședință prin videoconferință.

- (2) Cererea de participare la ședință prin videoconferință se formulează prin înscris separat de îndată ce cauza împiedicării este cunoscută și indică în mod precis natura acestei împiedicări.
- (3) Președintele se pronunță cu privire la această cerere cât mai curând cu putință.
- (4) Recurgerea la videoconferință este exclusă în cazul în care Tribunalul decide, în temeiul articolului 109, ca dezbaterile să se desfășoare în ședință secretă.
- (5) Condițiile tehnice care trebuie îndeplinite pentru a participa la ședințe prin videoconferință sunt precizate în dispozițiile practice vizate la articolul 243.

Articolul 108

Lipsa părților de la ședința de audiere a pledoariilor

- (1) Atunci când o parte informează Tribunalul că nu va asista la ședința de audiere a pledoariilor sau atunci când Tribunalul constată în ședință lipsa nejustificată a unei părți legal citate, ședința de audiere a pledoariilor se desfășoară în absența părții respective.
- (2) Atunci când părțile principale indică Tribunalului că nu vor asista la ședința de audiere a pledoariilor, președintele decide dacă faza orală a procedurii poate fi închisă.

Articolul 109

Ședința secretă

- (1) După ascultarea părților, Tribunalul poate să decidă, în conformitate cu articolul 31 din Statut, ca dezbaterile să se desfășoare în ședință secretă.
- (2) Cererea de ședință secretă formulată de o parte trebuie să fie motivată și să indice dacă vizează dezbaterile în integralitatea lor sau o parte a acestora.
- (3) Dezbaterile desfășurate în ședință secretă nu se fac publice.

Articolul 110 (M3) (C2)

Desfășurarea ședinței de audiere a pledoariilor

- (1) Dezbaterile sunt deschise și conduse de către președinte, care exercită poliția ședinței.
- (2) Părțile pot pleda numai prin intermediul reprezentantului lor.
- (3) În cursul ședinței de audiere a pledoariilor, membrii completului de judecată, precum și avocatul general pot să pună întrebări reprezentanților părților.
- (4) În cauzele introduse în temeiul articolului 270 din TFUE, în cursul ședinței de audiere a pledoariilor, membrii completului de judecată, precum și avocatul general pot invita părțile însele să își exprime punctul de vedere cu privire la anumite aspecte ale litigiului.

Articolul 110a (M7)

Retransmisia ședințelor

- (1) Ședințele Tribunalului pot face obiectul unei retransmisii. Această retransmisie se efectuează în direct atunci când privește pronunțarea de hotărâri sau prezentarea de concluzii și sub formă de înregistrare atunci când privește pledoariile părților într-o cauză trimisă Marii Camere, camerei intermediare sau, atunci când interesul cauzei o justifică, unei camere care judecă în complet de cinci judecători sau, cu titlu excepțional, unei camere care judecă în complet de trei judecători.
- (2) În cazul în care Tribunalul intenționează să procedeze la retransmisia unei ședințe de audiere a pledoariilor, părțile sunt informate de grefă cu privire la aceasta cu ocazia convocării la această ședință.
- (3) Dacă o parte apreciază că ședința la care a fost convocată nu ar trebui să fie retransmisă, ea informează Tribunalul cu privire la aceasta cât mai curând cu putință, arătând în mod detaliat împrejurările de natură să justifice lipsa unei retransmisii.
- (4) Tribunalul se pronunță cu privire la această cerere cât mai curând cu putință.
- (5) Înregistrarea video a ședințelor de audiere a pledoariilor care au făcut obiectul unei retransmisii rămâne disponibilă pe site-ul internet al Curții de Justiție a Uniunii Europene pentru o perioadă maximă de o lună după închiderea ședinței de audiere a pledoariilor.
- (6) Dacă o parte apreciază că înregistrarea video a unei ședințe de audiere a pledoariilor la care a participat ar trebui retrasă de pe site-ul internet menționat

anterior, ea informează Tribunalul cu privire la aceasta cât mai curând cu putință, arătând împrejurările de natură să justifice această retragere.

- (7) Președintele se pronunță asupra acestei cereri fără întârziere.
- (8) Tribunalul stabilește, prin decizie, normele și modalitățile de punere în aplicare a retransmisiei ședințelor. Această decizie se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 111

Închiderea fazei orale a procedurii

Atunci când într-o cauză nu a fost desemnat un avocat general, președintele pronunță închiderea fazei orale a procedurii la sfârșitul dezbaterilor.

Articolul 112 (M7)

Prezentarea concluziilor avocatului general

- (1) Atunci când într-o cauză a fost desemnat un avocat general și se organizează o ședință de audiere a pledoariilor, concluziile avocatului general se prezintă după închiderea acesteia, la data anunțată de avocatul general.
- (2) În lipsa unei ședințe de audiere a pledoariilor, concluziile avocatului general se prezintă la data anunțată de avocatul general.
- (3) Atunci când avocatul general își prezintă concluziile în scris, el le depune la grefă, care le comunică părților.
- (4) Faza orală a procedurii se încheie după prezentarea concluziilor avocatului general.

Articolul 113 (M7)

Redeschiderea fazei orale a procedurii

- (1) Tribunalul redeschide faza orală a procedurii atunci când sunt întrunite condițiile enunțate la articolul 23 alineatul (3) sau la articolul 24 alineatul (3).
- (2) Tribunalul poate redeschide faza orală a procedurii:
 - (a) atunci când consideră că nu este suficient de lămurit;
 - (b) atunci când cauza trebuie soluționată pe baza unui argument care nu a fost pus în discuția părților;

- (c) atunci când o parte principală solicită aceasta întemeindu-se pe fapte de natură să aibă o influență decisivă asupra deciziei Tribunalului, pe care nu le-a putut invoca înainte de închiderea fazei orale a procedurii.

Articolul 114

Procesul-verbal de ședință

- (1) Grefierul întocmește un proces-verbal al fiecărei ședințe. Acest proces-verbal se semnează de către președinte și de către grefier și constituie act autentic.
- (2) Procesul-verbal se notifică părților.

Articolul 115 (C1)

Înregistrarea ședinței

La cererea corespunzător motivată a unei părți care a participat la faza scrisă sau la faza orală a procedurii, președintele Tribunalului îi poate încuviința să asculte, în localurile Tribunalului, înregistrarea sonoră a ședinței de audiere a pledoariilor în limba folosită de oratori în cursul acesteia.

Capitolul 9

HOTĂRĂRILE ȘI ORDONANȚELE

Articolul 116

Data pronunțării hotărârii

Părțile sunt informate cu privire la data pronunțării hotărârii.

Articolul 117

Cuprinsul hotărârii

Hotărârea cuprinde:

- (a) mențiunea că este dată de Tribunal;
- (b) indicarea completului de judecată;
- (c) data pronunțării;

- (d) numele președintelui și cele ale judecătorilor care au luat parte la deliberări, cu indicarea judecătorului raportor;
- (e) numele avocatului general eventual desemnat;
- (f) numele grefierului;
- (g) indicarea părților;
- (h) numele reprezentanților lor;
- (i) concluziile părților;
- (j) dacă este cazul, data ședinței de audiere a pledoariilor;
- (k) dacă este cazul, mențiunea că avocatul general a fost ascultat și, eventual, data concluziilor sale;
- (l) expunerea sumară a faptelor;
- (m) motivele;
- (n) dispozitivul, inclusiv soluția privitoare la cheltuielile de judecată.

Articolul 118

Pronunțarea și notificarea hotărârii

- (1) Hotărârea se pronunță în ședință publică.
- (2) Originalul hotărârii, semnat de președinte, de judecătorii care au luat parte la deliberări și de grefier, este sigilat și depus la grefă. O copie se notifică fiecărei părți.

Articolul 119

Cuprinsul ordonanței

Orice ordonanță susceptibilă să facă obiectul unui recurs în temeiul articolului 56 sau al articolului 57 din Statut cuprinde:

- (a) mențiunea că este dată de Tribunal, de președinte sau de judecătorul delegat cu luarea măsurilor provizorii, după caz;
- (b) indicarea completului de judecată, dacă este cazul;

- (c) data adoptării;
- (d) indicarea temeiului juridic care stă la baza acesteia;
- (e) numele președintelui și, dacă este cazul, cele ale judecătorilor care au luat parte la deliberări, cu indicarea judecătorului raportor;
- (f) numele avocatului general eventual desemnat;
- (g) numele grefierului;
- (h) indicarea părților;
- (i) numele reprezentanților lor;
- (j) concluziile părților;
- (k) mențiunea că avocatul general a fost ascultat, dacă este cazul;
- (l) expunerea sumară a faptelor;
- (m) motivele;
- (n) dispozitivul, inclusiv, dacă este cazul, soluția privitoare la cheltuielile de judecată.

Articolul 120 (M3)

Semnarea și notificarea ordonanței

Originalul fiecărei ordonanțe, semnat de președinte și de grefier, este sigilat și depus la grefă. O copie se notifică fiecărei părți și, dacă este cazul, Curții de Justiție.

Articolul 121

Efectul obligatoriu al hotărârilor și al ordonanțelor

- (1) Hotărârea este obligatorie de la data pronunțării sale, sub rezerva prevederilor articolului 60 din Statut.
- (2) Ordonanța este obligatorie de la data notificării sale, sub rezerva prevederilor articolului 60 din Statut.

Articolul 122
Publicarea în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*

În *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* se publică un aviz care cuprinde data și dispozitivul hotărârilor și ordonanțelor Tribunalului prin care se finalizează judecata, cu excepția cazului deciziilor adoptate înainte de notificarea cererii introductive pârâtului.

Capitolul 10
HOTĂRÂRILE PRONUNȚATE ÎN CAUZELE JUDECATE ÎN LIPSĂ

Articolul 123
Hotărârile pronunțate în cauzele judecate în lipsă

- (1) În cazul în care Tribunalul constată că pârâtul, căruia cererea introductivă i-a fost legal notificată, nu a răspuns la cererea introductivă cu respectarea termenului sau a condițiilor de formă prevăzute în acest sens la articolul 81, fără a aduce atingere aplicării prevederilor articolului 45 al doilea paragraf din Statut, reclamantul poate solicita Tribunalului, într-un termen stabilit de președinte, să judece cauza în lipsă.
- (2) Pârâtul judecat în lipsă nu intervine în procedură și acestuia nu i se notifică niciun act de procedură, cu excepția deciziei prin care se finalizează judecata.
- (3) Prin hotărârea pronunțată într-o cauză judecată în lipsă, Tribunalul admite concluziile reclamantului, cu excepția cazului în care este în mod vădit incompetent să judece acțiunea sau a cazului în care această acțiune este în mod vădit inadmisibilă sau în mod vădit nefondată.
- (4) Hotărârea pronunțată în cauza judecată în lipsă este executorie. Totuși, Tribunalul poate suspenda executarea acesteia până la soluționarea opoziției depuse în temeiul articolului 166 sau poate condiționa executarea acesteia de constituirea unei cauțiuni al cărei quantum și ale cărei modalități se stabilesc ținând seama de împrejurări. Cauțiunea se restituie dacă nu se formulează opoziție sau dacă aceasta din urmă este respinsă.

Capitolul 11
ACORDUL AMIABIL ȘI DESISTĂRILE

Articolul 124 (M3)

Acordul amiabil

- (1) Dacă, înainte ca Tribunalul să se fi pronunțat, părțile principale ajung la un acord extrajudiciar cu privire la soluționarea litigiului și dacă acestea informează Tribunalul că renunță la orice pretenție, președintele dispune radierea cauzei din registru și se pronunță cu privire la cheltuielile de judecată în conformitate cu articolele 136 și 138, având în vedere, dacă este cazul, propunerile părților în acest sens.
- (2) Această prevedere nu se aplică acțiunilor menționate la articolele 263 TFUE și 265 TFUE.

Articolul 125

Desistarea

Dacă reclamantul informează Tribunalul, în scris sau în ședință, că înțelege să renunțe la judecată, președintele dispune radierea cauzei din registru și se pronunță cu privire la cheltuielile de judecată în conformitate cu articolele 136 și 138.

Capitolul 11a (M3)

PROCEDURA DE SOLUȚIONARE AMIABILĂ ÎNȚIATĂ DE TRIBUNAL ÎN CAUZELE
INTRODUSE ÎN TEMEIUL ARTICOLULUI 270 TFUE

Articolul 125a (M3) (C2)

Modalități

- (1) Tribunalul poate, în orice stadiu al procedurii, să examineze posibilitățile unei soluționări amiabile, în tot sau în parte, a litigiului dintre părțile principale.
- (2) Tribunalul însărcinează judecătorul raportor, asistat de greșier, să facă demersuri în vederea soluționării amiabile a litigiului.
- (3) Judecătorul raportor poate să propună una sau mai multe soluții de natură să pună capăt litigiului, să ia măsurile corespunzătoare pentru a facilita soluționarea sa amiabilă și să pună în aplicare măsurile pe care le-a decis în acest scop. Judecătorul raportor poate în special:
 - (a) să solicite părților principale furnizarea de informații sau lămuriri;

- (b) să solicite părților principale prezentarea de înscrisuri;
- (c) să convoace la reuniuni reprezentanții părților principale, părțile principale însele sau orice funcționar sau agent al instituției împuternicit să negocieze un eventual acord;
- (d) să aibă, cu ocazia reuniunilor prevăzute la litera (c), contacte separate cu fiecare dintre părțile principale, cu consimțământul acestora.
- (4) Prevederile alineatelor (1)-(3) se aplică în mod corespunzător procedurii măsurilor provizorii.

Articolul 125b (M3)

Incidența acordului părților principale

- (1) În cazul în care părțile principale ajung la un acord în fața judecătorului raportor cu privire la soluția care să pună capăt litigiului, ele pot solicita ca termenii acestui acord să fie constatați într-un act semnat de către judecătorul raportor, precum și de către grefier. Acest act este notificat părților principale și constituie act autentic.
- (2) Cauza este radiată din registru prin ordonanță motivată a președintelui. La cererea unei părți principale, cu acordul celeilalte părți principale, termenii acordului la care au ajuns părțile principale sunt consemnați în ordonanța de radiere.
- (3) Președintele se pronunță asupra cheltuielilor de judecată potrivit acordului sau, în lipsa unui acord în acest sens, cheltuielile rămân la aprecierea sa. Dacă este cazul, președintele se pronunță asupra cheltuielilor de judecată efectuate de intervenient, în conformitate cu articolul 138.

Articolul 125c (M3)

Registrul și dosarul specifice

- (1) Înscrisurile prezentate în cadrul procedurii de soluționare amiabilă în sensul articolului 125a:
- sunt înregistrate într-un registru specific care nu este supus regimului articolelor 36 și 37;
 - sunt clasate într-un dosar distinct de dosarul cauzei.
- (2) Înscrisurile prezentate în cadrul procedurii de soluționare amiabilă în sensul articolului 125a sunt aduse la cunoștința părților principale, cu excepția celor

pe care fiecare dintre ele le-a comunicat judecătorului raportor în cadrul contactelor separate prevăzute la articolul 125a alineatul (3) litera (d).

- (3) Părțile principale pot avea acces la înscrisurile de la dosarul distinct de dosarul cauzei, vizat la alineatul (1), cu excepția înscrisurilor pe care fiecare dintre părțile principale le-a comunicat judecătorului raportor în cadrul contactelor separate prevăzute la articolul 125a alineatul (3) litera (d).
- (4) Intervenientul nu poate avea acces la înscrisurile de la dosarul distinct de dosarul cauzei, vizat la alineatul (1).
- (5) Părțile pot consulta la grefă registrul specific vizat la alineatul (1).

Articolul 125d (M3)

Soluționarea amiabilă și procedura jurisdicțională

Tribunalul și părțile principale nu se pot folosi în cadrul procedurii jurisdicționale de opiniile exprimate, de sugestiile formulate, de propunerile prezentate, de concesiile făcute sau de înscrisurile întocmite în vederea soluționării amiabile a litigiului.

Capitolul 12

ACȚIUNILE ȘI INCIDENTELE SOLUȚIONATE PRIN ORDONANȚĂ

Articolul 126

Acțiunile vădit nefondate sau vădit inadmisibile

Atunci când Tribunalul este în mod vădit incompetent să judece o acțiune sau atunci când aceasta este în mod vădit inadmisibilă sau în mod vădit nefondată, Tribunalul poate oricând să decidă, la propunerea judecătorului raportor, fără continuarea procedurii, să se pronunțe prin ordonanță motivată.

Articolul 127 (M3)

Trimiterea unei cauze Curții de Justiție

Deciziile de trimitere vizate la articolul 54 al doilea paragraf din Statut sunt luate de Tribunal, la propunerea judecătorului raportor, prin ordonanță motivată.

Articolul 128
Desesizarea

Deciziile de desesizare, vizate la articolul 54 al treilea paragraf din Statut, sunt luate de Tribunal, la propunerea judecătorului raportor, prin ordonanță motivată.

Articolul 129
Cauzele de inadmisibilitate pentru motive de ordine publică

La propunerea judecătorului raportor, Tribunalul poate oricând, din oficiu, după ascultarea părților principale, să decidă să se pronunțe prin ordonanță motivată asupra cauzelor de inadmisibilitate pentru motive de ordine publică.

Articolul 130 (M3) (M7)
Excepțiile și incidentele de procedură

- (1) Cererea prin care pârâțul solicită Tribunalului să se pronunțe asupra inadmisibilității sau asupra necompetenței fără a intra în dezbateră fondului se formulează prin înscris separat în termenul prevăzut la articolul 81.
- (2) Cererea prin care o parte solicită Tribunalului să constate că acțiunea a rămas fără obiect și că nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului sau prin care solicită Tribunalului să se pronunțe asupra unui alt incident se formulează prin înscris separat.
- (3) Cererile vizate la alineatele (1) și (2) conțin expunerea motivelor și a argumentelor pe care se întemeiază, concluziile și, în anexă, înscrisurile și mijloacele materiale de probă invocate în susținerea acestora.
- (4) Imediat după depunerea cererii vizate la alineatul (1), președintele stabilește un termen reclamantului pentru a-și formula în scris motivele și concluziile.
- (5) Imediat după depunerea cererii vizate la alineatul (2), președintele stabilește un termen celorlalte părți pentru a-și formula în scris observațiile asupra acestei cereri.
- (6) Tribunalul poate să decidă deschiderea fazei orale a procedurii cu privire la cererile vizate la alineatele (1) și (2). Articolul 106 nu este aplicabil.
- (7) Tribunalul se pronunță cât mai curând cu putință cu privire la cerere prin ordonanță sau, dacă împrejurări speciale justifică aceasta, unește prin decizie examinarea cererii cu fondul. Atunci când cauza este de competența Curții de Justiție, Tribunalul o trimite acesteia.

- (8) În cazul în care Tribunalul respinge cererea sau o unește cu fondul, președintele stabilește noi termene pentru continuarea judecării.

Articolul 131

Nepronunțarea asupra fondului din oficiu

- (1) În cazul în care constată că acțiunea a rămas fără obiect și că nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului, Tribunalul poate oricând, din oficiu, la propunerea judecătorului raportor, după ascultarea părților, să decidă să se pronunțe prin ordonanță motivată.
- (2) În cazul în care reclamantul nu mai răspunde solicitărilor Tribunalului, Tribunalul poate, la propunerea judecătorului raportor, după ascultarea părților, să constate din oficiu prin ordonanță motivată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului.

Articolul 132

Acțiunea în mod vădit fondată

Atunci când Curtea de Justiție sau Tribunalul s-a pronunțat deja asupra uneia sau mai multor probleme de drept identice cu cele ridicate prin motivele acțiunii și atunci când Tribunalul constată că faptele sunt dovedite, acesta poate, după închiderea fazei scrise a procedurii, la propunerea judecătorului raportor și după ascultarea părților, să decidă să declare acțiunea ca fiind în mod vădit fondată prin ordonanță motivată, în care se face trimitere la jurisprudența relevantă.

Capitolul 13

CHELTUIELILE DE JUDECATĂ ȘI CHELTUIELILE DE PROCEDURĂ

Articolul 133

Decizia cu privire la cheltuielile de judecată

În hotărârea sau ordonanța prin care se finalizează judecata se dispune cu privire la cheltuielile de judecată.

Articolul 134

Reguli generale de alocare a cheltuielilor de judecată

- (1) Partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată.
- (2) În cazul în care mai multe părți cad în pretenții, Tribunalul decide asupra împărțirii cheltuielilor de judecată.
- (3) În cazul în care părțile cad fiecare în pretenții cu privire la unul sau mai multe capete de cerere, fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată. Totuși, în cazul în care împrejurările cauzei justifică acest lucru, Tribunalul poate decide ca, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, o parte să suporte o fracțiune din cheltuielile de judecată efectuate de cealaltă parte.

Articolul 135 (M3)

Echitatea și cheltuielile nejustificate sau șicanatoare

- (1) Tribunalul poate, în măsura impusă de echitate, să decidă ca o parte care cade în pretenții să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, doar o fracțiune din cheltuielile de judecată efectuate de cealaltă parte sau chiar să decidă ca ea să nu fie obligată la plata acestora.
- (2) O parte, chiar dacă a avut câștig de cauză, poate fi obligată de Tribunal la plata, în tot sau în parte, a cheltuielilor de judecată, în cazul în care conduita acesteia, inclusiv din perioada anterioară formulării cererii introductive, justifică acest lucru, în special în cazul în care a provocat celeilalte părți cheltuieli pe care Tribunalul le apreciază ca fiind nejustificate sau șicanatoare.

Articolul 136

Cheltuielile de judecată în caz de desistare

- (1) Partea care se desistează este obligată la plata cheltuielilor de judecată, la cererea celeilalte părți, formulată în cadrul observațiilor sale privind desistarea.
- (2) Cu toate acestea, la cererea părții care se desistează, cheltuielile de judecată se suportă de către cealaltă parte în cazul în care conduita acesteia din urmă justifică acest lucru.
- (3) În cazul unui acord al părților cu privire la cheltuielile de judecată, se dispune potrivit acordului respectiv.
- (4) În absența unei cereri privitoare la cheltuielile de judecată, fiecare parte suportă propriile cheltuieli.

Articolul 137

Cheltuielile de judecată în caz de nepronunțare asupra fondului

Cheltuielile de judecată rămân la aprecierea Tribunalului în cazul în care acesta nu se pronunță asupra fondului.

Articolul 138

Cheltuielile de judecată efectuate de intervenienți

- (1) Statele membre și instituțiile care au intervenit în litigiu suportă propriile cheltuieli de judecată.
- (2) Statele părți la Acordul privind SEE, altele decât statele membre, precum și Autoritatea de Supraveghere AELS suportă de asemenea propriile cheltuieli de judecată atunci când au intervenit în litigiu.
- (3) Tribunalul poate decide ca un intervenient, altul decât cei menționați la alineatele (1) și (2), să suporte propriile cheltuieli de judecată.

Articolul 139 (M6) (M7)

Cheltuielile de procedură

Procedura în fața Tribunalului este gratuită, sub rezerva următoarelor prevederi:

- (a) în cazul în care Tribunalul a efectuat cheltuieli care ar fi putut fi evitate, în special dacă acțiunea este vădit abuzivă, acesta poate să oblige partea care le-a provocat la rambursarea acestora;
- (b) în cazul unor încălcări repetate ale prevederilor prezentului regulament sau ale dispozițiilor practice vizate la articolul 243 care necesită ca Tribunalul să solicite îndreptarea neregularității, grefierul solicită părții în cauză rambursarea cheltuielilor legate de tratamentul pe care Tribunalul trebuie să îl efectueze, în funcție de tariful grefei stabilit prin dispozițiile practice menționate.

Articolul 140

Cheltuielile de judecată recuperabile

Fără a aduce atingere prevederilor articolului 139, sunt considerate cheltuieli de judecată recuperabile:

- (a) sumele datorate martorilor și experților în temeiul articolului 100;

- (b) cheltuielile necesare efectuate de către părți în legătură cu procedura, în special cheltuielile de deplasare și de ședere și remunerarea unui agent, consilier sau avocat.

Articolul 141

Modalitățile de plată

- (1) Casieria Tribunalului și debitorii acesteia efectuează plățile în euro.
- (2) În cazul în care cheltuielile rambursabile au fost efectuate într-o altă monedă decât euro sau când actele care dau dreptul la indemnizație au fost efectuate într-o țară a cărei monedă nu este euro, schimbul se realizează potrivit cursului de schimb de referință al Băncii Centrale Europene din ziua plății.

Capitolul 14

INTERVENȚIA

Articolul 142

Obiectul și efectele intervenției

- (1) Intervenția poate avea ca obiect numai susținerea, în tot sau în parte, a concluziilor uneia dintre părțile principale. Intervenția nu conferă aceleași drepturi procedurale precum cele conferite părților principale, în special dreptul de a solicita organizarea unei ședințe.
- (2) Intervenția este accesorie litigiului principal. Intervenția rămâne fără obiect atunci când cauza este radiată din registrul Tribunalului ca urmare a unei desistări sau a unui acord intervenit între părțile principale ori atunci când cererea introductivă este declarată inadmisibilă.
- (3) Intervenientul ia litigiul în starea în care se află în momentul intervenției sale.

Articolul 143 (M3) (M5)

Cererea de intervenție

- (1) Cererea de intervenție se depune în termen de șase săptămâni de la publicarea avizului prevăzut la articolul 79.
- (2) Cererea de intervenție cuprinde:
- (a) indicarea cauzei;

- (b) indicarea părților principale;
 - (c) numele și domiciliul autorului cererii de intervenție;
 - (d) indicarea calității și a adresei reprezentantului autorului cererii de intervenție;
 - (e) concluziile în susținerea cărora autorul cererii de intervenție solicită să intervină;
 - (f) expunerea împrejurărilor care justifică dreptul de a interveni atunci când cererea se depune în temeiul articolului 40 al doilea sau al treilea paragraf din Statut.
- (3) Autorul cererii de intervenție este reprezentat în conformitate cu prevederile articolului 19 din Statut.
- (4) Articolul 78 alineatele (4)-(6) și articolul 139 se aplică în mod corespunzător cererii de intervenție.

Articolul 144 (M6)

Decizia cu privire la cererea de intervenție

- (1) Cererea de intervenție se notifică părților principale.
- (2) Președintele acordă părților principale posibilitatea de a-și prezenta observațiile scrise sau orale cu privire la cererea de intervenție și de a solicita, dacă este necesar, ca anumite date din dosarul cauzei, care prezintă caracter confidențial, să fie excluse de la comunicarea către un intervenient.
- (3) Atunci când pârâțul depune o excepție de inadmisibilitate sau de necompetență, prevăzută la articolul 130 alineatul (1), pronunțarea asupra cererii de intervenție nu are loc decât după respingerea excepției sau unirea acesteia cu fondul.
- (4) Atunci când cererea se depune în temeiul articolului 40 primul paragraf din Statut, iar părțile principale nu au indicat acele date din dosarul cauzei care prezintă caracter confidențial a căror comunicare către intervenient ar fi de natură să le producă un prejudiciu, președintele admite prin decizie intervenția.
- (5) În celelalte cazuri, președintele se pronunță cât mai curând cu putință prin ordonanță asupra cererii de intervenție și, dacă este cazul, cu privire la comunicarea către intervenient a datelor al căror caracter confidențial a fost invocat.

- (6) În caz de respingere a cererii de intervenție, ordonanța vizată la alineatul (5) trebuie să fie motivată și să cuprindă soluția cu privire la cheltuielile de judecată aferente cererii de intervenție, inclusiv cu privire la cheltuielile de judecată ale autorului cererii de intervenție, în conformitate cu articolele 134, 135 și 138.
- (7) În caz de admitere a cererii de intervenție, intervenientului i se comunică toate actele de procedură notificate părților principale, cu excepția, dacă este cazul, a datelor confidențiale excluse de la această comunicare în temeiul alineatului (5).
- (8) În caz de retragere a cererii de intervenție, președintele dispune radierea din cauză a autorului cererii de intervenție și se pronunță cu privire la cheltuielile de judecată, inclusiv cu privire la cheltuielile de judecată ale autorului cererii de intervenție, în conformitate cu articolul 136.
- (9) În caz de retragere a intervenției, președintele dispune radierea din cauză a intervenientului și se pronunță cu privire la cheltuielile de judecată în conformitate cu articolele 136 și 138.
- (10) Dacă judecata în cauza principală se finalizează înainte de pronunțarea cu privire la o cerere de intervenție, autorul cererii de intervenție și părțile principale suportă, fiecare, propriile cheltuieli de judecată aferente cererii de intervenție. Autorului cererii de intervenție i se transmite o copie a ordonanței prin care se finalizează judecata.

Articolul 145

Depunerea memoriilor

- (1) Intervenientul poate depune un memoriu în intervenție în termenul stabilit de președinte.
- (2) Memoriul în intervenție cuprinde:
- (a) concluziile intervenientului privind susținerea, în tot sau în parte, a concluziilor uneia dintre părțile principale;
 - (b) motivele și argumentele invocate de intervenient;
 - (c) probele și propunerea de probe, dacă este necesar.
- (3) După depunerea memoriului în intervenție, președintele stabilește termenul în care părțile principale pot răspunde la acest memoriu.

Capitolul 15
ASISTENȚA JUDICIARĂ

Articolul 146
Generalități

- (1) Orice persoană are dreptul să beneficieze de asistență judiciară în cazul în care, din cauza stării sale materiale, este în imposibilitate totală sau parțială de a face față cheltuielilor cu procesul.
- (2) Cererea de asistență judiciară se respinge în cazul în care Tribunalul este în mod vădit incompetent să judece acțiunea în legătură cu care se solicită asistența judiciară sau în cazul în care această acțiune pare în mod vădit inadmisibilă ori în mod vădit nefondată.

Articolul 147 (M3) (M5)
Cererea de asistență judiciară

- (1) Asistența judiciară poate fi solicitată înainte de introducerea acțiunii sau cât timp aceasta este pendinte.
- (2) Cererea de asistență judiciară trebuie redactată pe un formular care este publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și care este disponibil pe site-ul internet al Curții de Justiție a Uniunii Europene. Nu este luată în considerare o cerere de asistență judiciară care nu este redactată pe formular.
- (3) Cererea de asistență judiciară trebuie să fie însoțită de toate informațiile și înscrisurile justificative care permit evaluarea stării materiale a solicitantului, cum ar fi un certificat emis de o autoritate națională competentă care atestă această stare materială.
- (4) În cazul în care cererea de asistență judiciară este formulată anterior introducerii acțiunii, solicitantul trebuie să expună pe scurt obiectul acțiunii pe care își propune să o inițieze, situația de fapt din speță și argumentația în susținerea acțiunii. Cererea trebuie să fie însoțită de înscrisuri justificative în această privință.
- (5) Dacă este necesar, cererea de asistență judiciară este însoțită de înscrisurile prevăzute la articolul 51 alineatele (2) și (3) și la articolul 78 alineatul (4). Într-un asemenea caz, articolul 51 alineatul (4) și articolul 78 alineatul (6) se aplică în mod corespunzător.

- (6) În cazul în care solicitantul nu este reprezentat de un avocat, depunerea originalului cererii de asistență judiciară se efectuează la grefă în format hârtie. Acest original al cererii trebuie să poarte semnătura manuscrisă a solicitantului.
- (7) Introducerea unei cereri de asistență judiciară suspendă, pentru cel care a formulat-o, termenul prevăzut pentru introducerea acțiunii până la data notificării ordonanței prin care se soluționează această cerere sau, în cazurile prevăzute la articolul 148 alineatul (6), a ordonanței prin care se desemnează avocatul însărcinat să reprezinte solicitantul.

Articolul 148 (M5) (M6)

Decizia cu privire la cererea de asistență judiciară

- (1) Înainte de a se pronunța asupra cererii de asistență judiciară, președintele stabilește un termen celeilalte părți principale pentru a depune observații scrise, cu excepția cazului în care, ținând cont de elementele prezentate, rezultă deja că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 146 alineatul (1) sau că sunt întrunite cele de la articolul 146 alineatul (2).
- (2) Președintele se pronunță asupra cererii de asistență judiciară prin ordonanță.
- (3) Ordonanța de respingere a cererii de asistență judiciară se motivează.
- (4) Prin ordonanța de admitere a cererii de asistență judiciară se poate desemna un avocat care să reprezinte persoana în cauză dacă acest avocat a fost propus de solicitant în cererea de asistență judiciară și și-a dat consimțământul cu privire la reprezentarea solicitantului în fața Tribunalului.
- (5) Dacă persoana în cauză nu a propus ea însăși un avocat în cererea de asistență judiciară sau ulterior ordonanței de admitere a cererii de asistență judiciară ori dacă propunerea făcută de aceasta nu este încuviințată, grefierul transmite ordonanța de admitere a cererii de asistență judiciară și o copie a cererii către autoritatea competentă din statul respectiv menționată în Regulamentul adițional la Regulamentul de procedură al Curții de Justiție. Dacă persoana în cauză nu domiciliază în Uniune, grefierul transmite ordonanța de admitere a cererii de asistență judiciară și o copie a cererii către autoritatea competentă din statul în care își are sediul Curtea de Justiție a Uniunii Europene.
- (6) Fără a aduce atingere alineatului (4), avocatul însărcinat să reprezinte solicitantul este desemnat prin ordonanță, după caz, pe baza propunerilor persoanei în cauză sau pe baza propunerilor transmise de autoritatea prevăzută la alineatul (5).

- (7) Ordonanța prin care se admite cererea de asistență judiciară poate stabili suma de bani care urmează să fie plătită avocatului însărcinat să reprezinte persoana în cauză sau poate fixa un plafon al cheltuielilor și onorariilor avocatului, care, în principiu, nu poate fi depășit. Ordonanța poate stabili ca persoana în cauză să contribuie la cheltuielile menționate la articolul 149 alineatul (1), ținând seama de starea materială a acesteia.
- (8) Ordonanțele date în temeiul prezentului articol nu sunt supuse niciunei căi de atac.
- (9) În cazul în care solicitantul de asistență judiciară nu este reprezentat de un avocat, notificările i se adresează prin expedierea, prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire, a unei copii certificate pentru conformitate cu originalul a actului care trebuie notificat sau prin înmânarea acestei copii contra unei dovezi de primire. Notificările către celelalte părți se efectuează potrivit modalității prevăzute la articolul 80 alineatul (1).

Articolul 149

Plata unui avans și suportarea cheltuielilor de judecată

- (1) În cazul admiterii cererii de acordare a beneficiului asistenței judiciare, casieria Tribunalului suportă, dacă este cazul în limitele stabilite, cheltuielile legate de asistarea și de reprezentarea solicitantului în fața Tribunalului. Președintele poate să decidă plata unui avans către avocatul desemnat în conformitate cu articolul 148, la cererea acestuia.
- (2) În cazul în care, în temeiul deciziei prin care se finalizează judecata, beneficiarul asistenței judiciare trebuie să suporte propriile cheltuieli de judecată, președintele stabilește prin ordonanță motivată, care nu este supusă niciunei căi de atac, cuantumul cheltuielilor și onorariilor avocatului care rămân în sarcina casieriei Tribunalului.
- (3) În cazul în care, prin decizia prin care se finalizează judecata, Tribunalul a obligat o altă parte să suporte cheltuielile de judecată ale beneficiarului asistenței judiciare, aceasta este obligată să ramburseze casieriei Tribunalului sumele avansate cu titlu de asistență judiciară.
- (4) Sumele vizate la alineatul (3) sunt recuperate prin grija grefierului de la partea care a fost obligată la plata acestora.
- (5) În cazul în care beneficiarul asistenței judiciare cade în pretenții, Tribunalul poate, în măsura impusă de echitate, pronunțându-se asupra cheltuielilor în cadrul deciziei prin care se finalizează judecata, să dispună ca una sau mai multe dintre celelalte părți să suporte propriile cheltuieli de judecată sau ca acestea să

fie, în tot sau în parte, suportate de casieria Tribunalului cu titlu de asistență judiciară.

Articolul 150

Retragerea asistenței judiciare

- (1) Președintele poate să retragă beneficiul asistenței judiciare, din oficiu sau la cerere, după ascultarea persoanei în cauză, în cazul în care condițiile care au determinat admiterea cererii se schimbă pe parcursul judecării.
- (2) Ordonanța de retragere a asistenței judiciare se motivează și nu este supusă niciunei căi de atac.

Capitolul 16

PROCEDURILE DE URGENȚĂ

Secțiunea 1. Procedura accelerată

Articolul 151

Decizia referitoare la procedura accelerată

- (1) La cererea reclamantului sau a pârâtului, având în vedere urgența deosebită și împrejurările cauzei, Tribunalul poate, după ascultarea celeilalte părți principale, să decidă judecarea cauzei potrivit procedurii accelerate. Această decizie se ia cât mai curând cu putință.
- (2) La propunerea judecătorului raportor, în împrejurări excepționale, Tribunalul poate, după ascultarea părților principale, să decidă din oficiu judecarea cauzei potrivit procedurii accelerate.
- (3) Decizia Tribunalului de judecare a cauzei potrivit procedurii accelerate poate să prevadă condiții referitoare la întinderea și la prezentarea memoriilor părților principale, la desfășurarea ulterioară a procedurii sau la motivele și argumentele asupra cărora Tribunalul urmează să se pronunțe.
- (4) În cazul în care una dintre părțile principale nu se conformează uneia dintre condițiile prevăzute la alineatul (3), decizia de judecare a cauzei potrivit procedurii accelerate poate fi revocată. În acest caz, judecarea cauzei continuă potrivit procedurii obișnuite.

Articolul 152

Cererea de procedură accelerată

- (1) Cererea de procedură accelerată trebuie formulată prin înscris separat, cu ocazia depunerii cererii introductive sau a memoriului în apărare, și trebuie să conțină o motivare prin care se precizează urgența deosebită a cauzei și celelalte împrejurări relevante.
- (2) În cererea de procedură accelerată se poate menționa că anumite motive sau argumente ori anumite pasaje ale cererii introductive sau ale memoriului în apărare sunt prezentate doar pentru cazul în care nu s-ar dispune judecarea cauzei potrivit procedurii accelerate, anexându-se în acest sens la cerere o versiune prescurtată a cererii introductive, precum și un opis al anexelor și anexele care trebuie luate în considerare exclusiv în cazul în care s-ar dispune judecarea cauzei potrivit procedurii accelerate.

Articolul 153

Examinarea cu prioritate

Prin derogare de la articolul 67 alineatul (1), cauzele în privința cărora Tribunalul a dispus judecarea potrivit procedurii accelerate se judecă cu prioritate.

Articolul 154

Faza scrisă a procedurii

- (1) Prin derogare de la articolul 81 alineatul (1), atunci când reclamantul a solicitat judecarea cauzei potrivit procedurii accelerate, termenul pentru depunerea memoriului în apărare este de o lună. Acest termen poate fi prelungit în temeiul articolului 81 alineatul (3).
- (2) În cazul în care Tribunalul respinge o cerere de procedură accelerată, se acordă pârâtului un termen suplimentar de o lună pentru depunerea sau, după caz, pentru completarea memoriului în apărare.
- (3) În cauzele judecate potrivit procedurii accelerate, memoriile menționate la articolul 83 alineatul (1) și la articolul 145 alineatele (1) și (3) pot fi depuse numai dacă Tribunalul încuviințează aceasta în cadrul măsurilor de organizare a procedurii, adoptate în conformitate cu articolele 88-90.
- (4) În cauzele judecate potrivit procedurii accelerate, președintele ține seama, atunci când stabilește termenele prevăzute în prezentul regulament, de urgența deosebită în soluționarea acțiunii.

Articolul 155
Faza orală a procedurii

- (1) În cazul în care a dispus judecarea cauzei potrivit procedurii accelerate, Tribunalul decide deschiderea fazei orale a procedurii cât mai curând cu putință după prezentarea raportului prealabil de către judecătorul raportor. Tribunalul poate totuși să decidă să se pronunțe fără parcurgerea fazei orale atunci când părțile principale renunță să participe la ședință, iar Tribunalul se consideră suficient de lămurit de înscrisurile și mijloacele materiale de probă de la dosarul cauzei.
- (2) Fără a aduce atingere prevederilor articolelor 84 și 85, părțile principale își pot completa argumentația și pot propune probe pe parcursul fazei orale a procedurii, cu condiția ca întârzierea în prezentarea acestora să fie justificată.

Secțiunea 2. Suspendarea și celelalte măsuri provizorii

Articolul 156 (M3) (M5)
Cererea de suspendare sau de alte măsuri provizorii

- (1) Orice cerere de suspendare a executării unui act al unei instituții, formulată în temeiul articolelor 278 TFUE și 157 TCEEA, este admisibilă numai în cazul în care solicitantul a atacat acel act în cadrul unei acțiuni în fața Tribunalului.
- (2) Orice cerere cu privire la una dintre celelalte măsuri provizorii prevăzute la articolul 279 TFUE este admisibilă numai dacă provine de la o parte principală dintr-o cauză cu care este sesizat Tribunalul și numai dacă are legătură cu acea cauză.
- (3) În cauzele introduse în temeiul articolului 270 TFUE, cererile vizate la alineatele (1) și (2) pot fi depuse odată cu reclamația prevăzută la articolul 90 alineatul (2) din Statutul funcționarilor, în condițiile stabilite la articolul 91 alineatul (4) din același statut.
- (4) Cererile prevăzute la alineatele (1) și (2) indică obiectul litigiului, împrejurările care demonstrează urgența, precum și motivele de fapt și de drept care justifică la prima vedere dispunerea măsurii provizorii solicitate. Cererile cuprind toate probele și propunerile de probe disponibile destinate să justifice dispunerea măsurilor provizorii.
- (5) Cererea se formulează prin înscris separat și în condițiile prevăzute la articolele 76 și 78.

Articolul 157

Procedura

- (1) Cererea se notifică celeilalte părți, căreia președintele Tribunalului îi stabilește un termen scurt pentru prezentarea de observații scrise sau orale.
- (2) Președintele Tribunalului poate admite cererea chiar înainte ca cealaltă parte să își fi prezentat observațiile. Această măsură poate fi ulterior modificată sau revocată, chiar din oficiu.
- (3) Președintele Tribunalului decide, dacă este cazul, luarea unor măsuri de organizare a procedurii și efectuarea unor activități de cercetare judecătorească.
- (4) În caz de împiedicare a președintelui Tribunalului, articolele 11 și 12 se aplică în mod corespunzător.

Articolul 158

Decizia asupra cererii

- (1) Președintele Tribunalului se pronunță asupra cererii prin ordonanță motivată. Ordonanța se notifică imediat părților.
- (2) Executarea ordonanței poate fi condiționată de constituirea de către solicitant a unei cauțiuni, al cărei quantum și ale cărei modalități se stabilesc ținând seama de împrejurări.
- (3) Ordonanța poate stabili o dată de la care măsura încetează să se aplice. În caz contrar, efectele măsurii încetează de la pronunțarea hotărârii prin care se finalizează judecata.
- (4) Ordonanța are doar un caracter provizoriu și nu prejudică fondul asupra căruia Tribunalul se pronunță în cauza principală.
- (5) Ordonanța prin care se finalizează procedura de măsuri provizorii cuprinde mențiunea că Tribunalul se va pronunța cu privire la cheltuielile de judecată în cadrul deciziei referitoare la cauza principală. Totuși, în cazul în care împrejurările cauzei justifică aceasta, prin ordonanță se dispune cu privire la cheltuielile de judecată aferente procedurii de măsuri provizorii, în conformitate cu articolele 134-138.

Articolul 159
Schimbarea împrejurărilor

La cererea unei părți, ordonanța poate fi oricând modificată sau revocată ca urmare a unei schimbări a împrejurărilor.

Articolul 160
Cererea nouă

Respingerea cererii cu privire la o măsură provizorie nu împiedică partea principală care a introdus-o să depună o altă cerere întemeiată pe fapte noi.

Articolul 161
Cererea depusă în temeiul articolului 280 TFUE, al articolului 299 TFUE și al articolului 164 TCEEA

- (1) Prevederile prezentei secțiuni se aplică și cererilor de suspendare a executării silite a unei decizii a Tribunalului sau a unui act al Consiliului, al Comisiei Europene sau al Băncii Centrale Europene, depuse în temeiul articolului 280 TFUE, al articolului 299 TFUE și al articolului 164 TCEEA.
- (2) Ordonanța de admitere a cererii stabilește, dacă este cazul, data la care încetează efectele măsurii provizorii.

Capitolul 17
CERERILE REFERITOARE LA HOTĂRÂRI ȘI LA ORDONANȚE

Articolul 162 (M7)
Atribuirea cererii

- (1) Cererile vizate în prezentul capitol, cu excepția celor introduse în temeiul articolului 170, se atribuie completului de judecată care a dat decizia la care se raportează cererea.
- (2) În cazul în care cvorumul vizat la articolele 23 și 24 nu este atins, cererea se atribuie unui alt complet de judecată format din același număr de judecători la care este repartizat judecătorul raportor care a examinat cauza la care se raportează cererea sau, în caz de împiedicare a judecătorului raportor, unui complet de judecată format din același număr de judecători printre membrii căruia se află cel puțin unul dintre judecătorii completului de judecată care a dat decizia la care se raportează cererea. În cazul în care decizia a fost dată de un

judecător care a hotărât în calitate de judecător unic, iar acesta se află într-un caz de împiedicare, cererea se atribuie altui judecător.

- (3) Cererile introduse în temeiul articolului 170 se atribuie unui complet de judecată format din trei judecători la care este repartizat judecătorul raportor care a examinat cauza la care se raportează cererea sau, în caz de împiedicare a judecătorului raportor, unui complet de judecată format din trei judecători printre membrii căruia se află cel puțin unul dintre judecătorii completului de judecată care a dat decizia la care se raportează cererea. În cazul în care decizia a fost dată de un judecător care a hotărât în calitate de judecător unic, cererea se atribuie acestui judecător, iar în cazul în care acesta se află într-un caz de împiedicare, cererea se atribuie altui judecător.

Articolul 163

Suspendarea procedurii

În cazul în care un recurs aflat pe rolul Curții de Justiție și una dintre cererile vizate în prezentul capitol, cu excepția cererilor prevăzute la articolele 164 și 165, privesc aceeași decizie a Tribunalului, președintele, după ascultarea părților, poate decide suspendarea procedurii până când Curtea de Justiție se pronunță asupra recursului.

Articolul 164

Îndreptarea hotărârilor și a ordonanțelor

- (1) Fără a aduce atingere prevederilor referitoare la interpretarea hotărârilor și a ordonanțelor, erorile materiale sau de calcul ori inexactitățile vădite pot fi îndreptate de Tribunal, din oficiu sau la cererea unei părți.
- (2) Cererea de îndreptare se depune în termen de două săptămâni de la pronunțarea hotărârii sau de la notificarea ordonanței.
- (3) În cazul în care îndreptarea privește dispozitivul sau unul dintre motivele care constituie temeiul necesar al dispozitivului, părțile pot depune observații scrise în termenul stabilit de către președinte.
- (4) Tribunalul decide prin ordonanță.
- (5) Originalul ordonanței prin care se dispune îndreptarea se anexează originalului deciziei îndreptate. Se face mențiune despre această ordonanță pe marginea originalului deciziei îndreptate.

Articolul 165

Omisiunea de pronunțare

- (1) În cazul în care Tribunalul a omis să se pronunțe asupra unui anumit capăt de cerere sau asupra cheltuielilor de judecată, partea care înțelege să se prevaleze de această împrejurare sesizează Tribunalul pe calea unei cereri.
- (2) Cererea se depune în termen de o lună de la pronunțarea hotărârii sau de la notificarea ordonanței.
- (3) Cererea se notifică celorlalte părți, care pot depune observații scrise în termenul stabilit de președinte.
- (4) După ce a acordat părților posibilitatea de a-și prezenta observațiile, Tribunalul se pronunță prin ordonanță atât asupra admisibilității, cât și asupra temeiniciei cererii.

Articolul 166 (M5)

Opoziția la o hotărâre pronunțată într-o cauză judecată în lipsă

- (1) În conformitate cu articolul 41 din Statut, hotărârea pronunțată în cauza judecată în lipsă poate fi atacată cu opoziție.
- (2) Opoziția se formulează de pârâțul judecat în lipsă în termen de o lună de la notificarea hotărârii pronunțate în cauza judecată în lipsă. Aceasta se depune cu respectarea condițiilor de formă prevăzute la articolele 76 și 78.
- (3) După notificarea opoziției, președintele stabilește un termen celeilalte părți pentru a depune observații scrise.
- (4) Procedura se desfășoară în conformitate cu prevederile, după caz, ale titlului III sau ale titlului IV.
- (5) Tribunalul se pronunță prin hotărâre, care nu poate fi atacată cu opoziție.
- (6) Originalul acestei hotărâri se anexează originalului hotărârii pronunțate în cauza judecată în lipsă. Se face mențiune despre hotărârea dată în opoziție pe marginea originalului hotărârii pronunțate în cauza judecată în lipsă.

Articolul 167 (M5)

Terța opoziție

- (1) Prevederile articolelor 76 și 78 se aplică în mod corespunzător cererii de terță opoziție formulate în temeiul articolului 42 din Statut. În plus, această cerere trebuie să indice următoarele:
 - (a) hotărârea sau ordonanța atacată;
 - (b) motivele pentru care hotărârea sau ordonanța atacată aduce atingere drepturilor terțului oponent;
 - (c) motivele pentru care terțul oponent nu a putut participa la litigiu în fața Tribunalului.
- (2) Cererea de terță opoziție se depune în termen de două luni de la publicarea vizată la articolul 122.
- (3) Suspendarea executării hotărârii sau a ordonanței atacate se poate dispune la cererea terțului oponent. Prevederile articolelor 156-161 se aplică în mod corespunzător.
- (4) Cererea de terță opoziție se notifică părților, care pot depune observații scrise în termenul stabilit de președinte.
- (5) Tribunalul se pronunță după ce a acordat părților posibilitatea de a-și prezenta observațiile.
- (6) Hotărârea sau ordonanța atacată se modifică în măsura în care se admite terță opoziție.
- (7) Originalul deciziei date în terță opoziție se anexează originalului hotărârii sau al ordonanței atacate. Se face mențiune despre decizia dată pe marginea originalului hotărârii sau al ordonanței atacate.

Articolul 168 (M5)

Interpretarea hotărârilor și a ordonanțelor

- (1) În conformitate cu articolul 43 din Statut, în caz de dificultate privind înțelegerea sensului sau a domeniului de aplicare al unei hotărâri sau al unei ordonanțe, sarcina de a o interpreta revine Tribunalului, la cererea unei părți sau a unei instituții a Uniunii care demonstrează un interes în acest sens.

- (2) Cererea de interpretare se depune în termen de doi ani de la data pronunțării hotărârii sau a notificării ordonanței.
- (3) Cererea de interpretare se depune cu respectarea condițiilor de formă prevăzute la articolele 76 și 78. În plus, aceasta cuprinde următoarele mențiuni:
 - (a) indicarea hotărârii sau a ordonanței vizate;
 - (b) textele a căror interpretare se solicită.
- (4) Cererea de interpretare se notifică celorlalte părți, care pot depune observații scrise în termenul stabilit de președinte.
- (5) Tribunalul se pronunță după ce a acordat părților posibilitatea de a-și prezenta observațiile.
- (6) Originalul deciziei în interpretare se anexează originalului deciziei interpretate. Se face mențiune despre decizia în interpretare pe marginea originalului deciziei interpretate.

Articolul 169 (M5)

Revizuirea

- (1) În conformitate cu articolul 44 din Statut, revizuirea unei decizii a Tribunalului poate fi cerută numai în urma descoperirii unui fapt de natură să aibă o influență decisivă și care, înainte de pronunțarea hotărârii sau de notificarea ordonanței, era necunoscut Tribunalului și părții care solicită revizuirea.
- (2) Fără a aduce atingere termenului de 10 ani prevăzut la articolul 44 al treilea paragraf din Statut, revizuirea se solicită în termen de cel mult trei luni de la data la care solicitantul a luat cunoștință de faptul pe care se întemeiază cererea de revizuire.
- (3) Prevederile articolelor 76 și 78 se aplică în mod corespunzător cererii de revizuire. În plus, aceasta trebuie să indice următoarele:
 - (a) hotărârea sau ordonanța atacată;
 - (b) aspectele cu privire la care este atacată hotărârea sau ordonanța;
 - (c) faptele pe care se întemeiază cererea;

- (d) mijloacele de probă prin care se urmărește să se demonstreze că există fapte care justifică revizuirea și că termenele prevăzute la alineatul (2) au fost respectate.
- (4) Cererea de revizuire se notifică celorlalte părți, care pot depune observații scrise în termenul stabilit de președinte.
- (5) După ce a acordat părților posibilitatea de a-și prezenta observațiile, fără a prejudeca fondul, Tribunalul se pronunță prin ordonanță asupra admisibilității cererii.
- (6) În cazul în care declară cererea admisibilă, Tribunalul se pronunță pe fondul cauzei, în conformitate cu prevederile prezentului regulament.
- (7) Originalul deciziei de revizuire se anexează originalului deciziei revizuite. Se face mențiune despre decizia de revizuire pe marginea originalului deciziei revizuite.

Articolul 170 (M5)

Contestația privind cheltuielile de judecată recuperabile

- (1) În cazul în care cheltuielile de judecată recuperabile sunt contestate, partea interesată sesizează Tribunalul printr-o cerere. Această cerere se depune cu respectarea condițiilor de formă prevăzute la articolele 76 și 78.
- (2) Cererea se notifică părții vizate de cerere, care poate prezenta observații scrise în termenul stabilit de președinte.
- (3) După ce a acordat părții vizate de cerere posibilitatea de a-și prezenta observațiile, Tribunalul se pronunță prin ordonanță, care nu este supusă niciunei căi de atac.
- (4) Părțile pot solicita, în vederea executării, o copie a ordonanței, certificată pentru conformitate cu originalul.

TITLUL IV
CONTENCIOSUL REFERITOR LA DREPTURILE DE
PROPRIETATE INTELECTUALĂ

Articolul 171

Domeniul de aplicare

Prevederile prezentului titlu se aplică acțiunilor îndreptate împotriva deciziilor camerelor de recurs ale Oficiului, vizat la articolul 1, și care privesc aplicarea normelor referitoare la un regim de proprietate intelectuală.

Capitolul 1

PĂRȚILE DIN PROCEDURĂ

Articolul 172

Pârâțul

Cererea introductivă se formulează împotriva Oficiului de care aparține camera de recurs care a adoptat decizia atacată, în calitate de pârât.

Articolul 173 (M3) (M5)

Statutul în fața Tribunalului al celorlalte părți din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

- (1) O parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs, alta decât reclamantul, poate participa în calitate de intervenient la procedura aflată pe rolul Tribunalului prin formularea unui răspuns la cererea introductivă, cu respectarea condițiilor de formă și a termenelor prevăzute în acest sens.
- (2) Înainte de expirarea termenului prevăzut pentru depunerea memoriului în răspuns, o parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs, alta decât reclamantul, devine parte la procedura aflată pe rolul Tribunalului în calitate de intervenient odată cu depunerea unui act de procedură. El își pierde statutul de intervenient în fața Tribunalului în cazul în care nu răspunde la cererea introductivă cu respectarea condițiilor de formă și a termenelor prevăzute în acest sens. În acest caz, intervenientul suportă propriile cheltuieli de judecată aferente actelor de procedură pe care le-a depus.
- (3) Intervenientul prevăzut la alineatele (1) și (2) are aceleași drepturi procedurale ca părțile principale. El poate susține concluziile unei părți principale, precum și să formuleze concluzii și să invoce motive autonome față de cele ale părților principale.

- (4) O parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs, alta decât reclamantul, care devine parte în fața Tribunalului în conformitate cu alineatele (1) și (2) este reprezentată potrivit prevederilor articolului 19 din Statut.
- (5) Articolul 78 alineatele (4)-(6) se aplică în mod corespunzător actului de procedură vizat la alineatul (2).
- (6) Prin derogare de la articolul 123, procedura judecării cauzei în lipsă nu se aplică atunci când un intervenient, prevăzut la alineatele (1) și (2), a răspuns la cererea introductivă cu respectarea condițiilor de formă și a termenelor prevăzute în acest sens.

Articolul 174
Substituirea unei părți

În cazul în care un drept de proprietate intelectuală vizat de litigiu a fost transferat unui terț de către o parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a Oficiului, avândul-cauză poate solicita să se substituie părții inițiale în cadrul procedurii din fața Tribunalului.

Articolul 175 (M3) (M5)
Cererea de substituie

- (1) Cererea de substituie se depune prin înscris separat. Ea poate fi prezentată în orice stadiu al procedurii.
- (2) Această cerere cuprinde:
- (a) indicarea cauzei;
 - (b) indicarea părților din cauză, precum și a părții căreia solicitantul urmărește să i se substituie;
 - (c) numele și domiciliul solicitantului;
 - (d) indicarea calității și a adresei reprezentantului solicitantului;
 - (e) expunerea împrejurărilor care justifică substituie, însoțită de probe în susținere.
- (3) Autorul cererii de substituie este reprezentat în conformitate cu prevederile articolului 19 din Statut.

- (4) Articolul 78 alineatele (4)-(6) și articolul 139 se aplică în mod corespunzător cererii de substituire.

Articolul 176

Decizia cu privire la cererea de substituire

- (1) Cererea de substituire se notifică părților.
- (2) Președintele acordă părților posibilitatea de a-și prezenta observațiile scrise sau orale asupra cererii de substituire.
- (3) Cererea de substituire se soluționează prin ordonanță motivată a președintelui sau prin decizia prin care se finalizează judecata.
- (4) În caz de respingere a cererii de substituire, se dispune cu privire la cheltuielile de judecată aferente cererii menționate, inclusiv cu privire la cheltuielile de judecată ale autorului cererii de substituire, în conformitate cu prevederile articolelor 134 și 135.
- (5) În caz de admitere a cererii de substituire, avândul-cauză acceptă litigiul în starea în care se află la momentul substituirii. El este ținut de actele de procedură depuse de partea căreia i se substituie.

Capitolul 2

CEREREA INTRODUCTIVĂ ȘI MEMORIILE ÎN RĂSPUNS

Articolul 177 (M5) (M6)

Cererea introductivă

- (1) Cererea introductivă cuprinde:
- (a) numele și domiciliul reclamantului;
 - (b) indicarea calității și a adresei reprezentantului reclamantului;
 - (c) indicarea Oficiului împotriva căruia este formulată acțiunea;
 - (d) obiectul litigiului, motivele și argumentele invocate, precum și o expunere sumară a motivelor menționate;
 - (e) concluziile reclamantului.

- (2) În cazul în care reclamantul nu a fost singura parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a Oficiului, cererea introductivă trebuie de asemenea să cuprindă numele tuturor părților din procedura respectivă și adresele pe care acestea le-au indicat în vederea efectuării notificărilor.
- (3) Decizia atacată a camerei de recurs trebuie anexată la cererea introductivă. Se face mențiune cu privire la data la care decizia atacată a fost notificată reclamantului.
- (4) În cazul în care reclamantul este o persoană juridică de drept privat, acesta atașează la cererea introductivă o dovadă a existenței sale juridice (extras din registrul comerțului, extras din registrul asociațiilor sau orice alt document oficial).
- (5) Cererea introductivă este însoțită de înscrisurile prevăzute la articolul 51 alineatele (2) și (3).
- (6) În cazul în care cererea introductivă nu îndeplinește condițiile enumerate la alineatul (2), grefierul poate stabili un termen rezonabil pentru ca reclamantul să îndrepte neregularitatea cererii introductive, dacă împrejurările o justifică. În cazul în care cererea introductivă nu îndeplinește condițiile enumerate la alineatele (3)-(5), grefierul stabilește un termen rezonabil pentru ca reclamantul să îndrepte neregularitatea cererii introductive. În cazul în care, în termenul stabilit în acest scop, reclamantul nu procedează la îndreptarea neregularității, Tribunalul decide dacă nerespectarea formalității determină inadmisibilitatea cererii introductive pentru neîndeplinirea condițiilor de formă.

Articolul 178 (M5) (M6) (M7)

Notificarea cererii introductive

- (1) Despre depunerea cererii introductive, grefierul informează pârâtul și toate părțile din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs, potrivit modalității prevăzute la articolul 80 alineatul (1). Grefierul procedează la notificarea cererii introductive după stabilirea limbii de procedură în conformitate cu articolul 45 alineatul (3) și, dacă este cazul, la notificarea traducerii cererii introductive în limba de procedură.
- (2) Atunci când adresa unei alte părți din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs, indicată în conformitate cu articolul 177 alineatul (2), sau, în lipsa acestei indicări, adresa acestei alte părți indicată în decizia atacată a camerei de recurs corespunde celei a unui titular al unui cont de acces la e-Curia, cererea introductivă se notifică prin e-Curia. În caz contrar, cererea introductivă se notifică prin expedierea, prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire, a unei copii certificate pentru conformitate cu originalul sau prin înmânarea acestei copii contra unei dovezi de primire la această adresă.

- (3) În cazurile prevăzute la articolul 177 alineatul (6), notificarea se face imediat după îndreptarea neregularității sau imediat după ce Tribunalul a declarat cererea introductivă admisibilă în raport cu condițiile enumerate la articolul menționat.
- (4) Imediat după notificarea cererii introductive, pârâtul transmite Tribunalului dosarul procedurii care s-a aflat pe rolul camerei de recurs.

Articolul 179

Părțile autorizate să depună memoriu în răspuns

Pârâtul și părțile din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs, altele decât reclamantul, depun memorii în răspuns la cererea introductivă în termen de două luni de la notificarea acesteia. În împrejurări excepționale, acest termen poate fi prelungit de președinte la cererea motivată a părții interesate.

Articolul 180 (M5)

Memoriul în răspuns

- (1) Memoriul în răspuns cuprinde:
- (a) numele și domiciliul părții care îl depune;
 - (b) indicarea calității și a adresei reprezentantului părții;
 - (c) motivele și argumentele invocate;
 - (d) concluziile părții care îl depune.
- (2) Articolul 177 alineatele (4)-(6) se aplică în mod corespunzător memoriului în răspuns.

Articolul 181

Închiderea fazei scrise a procedurii

Fără a aduce atingere prevederilor capitolului 3, faza scrisă a procedurii se încheie după depunerea memoriului în răspuns al pârâtului și, dacă este cazul, al intervenientului în sensul articolului 173.

Capitolul 3
ACȚIUNEA INCIDENTĂ

Articolul 182
Acțiunea incidentă

- (1) Părțile din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs, altele decât reclamantul, pot depune o acțiune incidentă în același termen precum cel prevăzut pentru depunerea memoriului în răspuns.
- (2) Acțiunea incidentă trebuie depusă prin înscris separat, distinct de memoriul în răspuns.

Articolul 183
Cuprinsul acțiunii incidente

Acțiunea incidentă cuprinde:

- (a) numele și domiciliul părții care o depune;
- (b) indicarea calității și a adresei reprezentantului părții;
- (c) motivele și argumentele invocate;
- (d) concluziile.

Articolul 184
Concluziile, motivele și argumentele acțiunii incidente

- (1) Pe calea acțiunii incidente se poate cere anularea sau reformarea deciziei camerei de recurs în privința unui aspect care nu a fost ridicat în cererea introductivă.
- (2) Motivele și argumentele invocate identifică cu precizie aspectele din motivarea deciziei atacate care sunt contestate.

Articolul 185
Răspunsul la acțiunea incidentă

În cazul în care se depune o acțiune incidentă, celelalte părți pot depune un memoriu, al cărui obiect este limitat la răspunsul la concluziile, motivele și argumentele invocate în acțiunea incidentă, în termen de două luni de la notificarea

sa. În împrejurări excepționale, acest termen poate fi prelungit de președinte la cererea motivată a părții interesate.

Articolul 186

Închiderea fazei scrise a procedurii

În cazul în care a fost depusă o acțiune incidentă, faza scrisă a procedurii se încheie după depunerea ultimului memoriu în răspuns la această acțiune incidentă.

Articolul 187

Raportul dintre acțiunea principală și acțiunea incidentă

Se consideră că acțiunea incidentă rămâne fără obiect:

- (a) în cazul în care reclamantul se desistează de acțiunea principală;
- (b) în cazul în care acțiunea principală este declarată în mod vădit inadmisibilă.

Capitolul 4

ALTE ASPECTE ALE PROCEDURII

Articolul 188

Obiectul litigiului dedus judecății Tribunalului

Memoriile depuse de părți în cadrul procedurii aflate pe rolul Tribunalului nu pot modifica obiectul litigiului care s-a aflat pe rolul camerei de recurs.

Articolul 189 (M7)

Întinderea memoriilor

- (1) Tribunalul stabilește, în conformitate cu articolul 243, întinderea maximă a memoriilor depuse în cadrul prezentului titlu.
- (2) Depășirea întinderii maxime a memoriilor poate fi autorizată de președinte doar în cazuri deosebit de complexe în drept sau în fapt.

Articolul 190

Decizia cu privire la cheltuielile de judecată

- (1) Atunci când se admite o acțiune formulată împotriva unei decizii a unei camere de recurs, Tribunalul poate dispune ca pârâtul să suporte doar propriile cheltuieli de judecată.
- (2) Cheltuielile necesare efectuate de părți în legătură cu procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs sunt considerate cheltuieli de judecată recuperabile.

TITLUL V (M6) (M7)
PROCEDURILE DUPĂ ANULAREA ÎN RECURS
CU TRIMITERE SPRE REJUDECARE (M6)

Capitolul 1
DECIZIILE TRIBUNALULUI DATE DUPĂ ANULAREA CU TRIMITERE SPRE REJUDECARE

Articolul 191 (M7)

Anularea cu trimitere spre rejudecare decisă de Curtea de Justiție

În cazul în care Curtea de Justiție anulează o hotărâre sau o ordonanță a Tribunalului și decide să trimită cauza acestuia din urmă spre rejudecare, Tribunalul este sesizat prin decizia de trimitere.

Articolul 192 (M7)

Atribuirea cauzei

- (1) În cazul în care Curtea de Justiție anulează o hotărâre sau o ordonanță a unei camere, președintele Tribunalului poate atribui cauza unei alte camere care judecă în complet format din același număr de judecători.
- (2) În cazul în care Curtea de Justiție anulează o hotărâre sau o ordonanță dată de Marea Cameră sau de camera intermediară a Tribunalului, cauza este atribuită unui complet de judecată format din același număr de judecători.
- (3) În cazul în care Curtea de Justiție anulează o hotărâre sau o ordonanță dată de un judecător care a hotărât în calitate de judecător unic, președintele Tribunalului poate atribui cauza judecătorului unic, fără a aduce atingere trimiterii de către acesta din urmă a cauzei în fața camerei în compunerea căreia intră.

Articolul 193 (M7)

Desfășurarea procedurii

- (1) În cazul în care decizia, anulată ulterior de Curtea de Justiție, a intervenit după ce procedura scrisă pe fond fusese închisă în fața Tribunalului, părțile din procedura aflată pe rolul Tribunalului pot depune observații scrise cu privire la concluziile care trebuie să fie desprinse din decizia Curții de Justiție pentru soluționarea litigiului în termen de două luni de la notificarea deciziei Curții de Justiție. Acest termen nu se poate prelungi.

- (2) În cazul în care decizia, anulată ulterior de Curtea de Justiție, a intervenit în condițiile în care procedura scrisă pe fond nu fusese încă închisă în fața Tribunalului, aceasta se reia din stadiul în care se afla.
- (3) Președintele poate autoriza depunerea de memorii complementare de observații scrise în cazul în care împrejurările justifică această măsură.

Articolul 194 (M7)

Normele aplicabile procedurii

Sub rezerva dispozițiilor articolului 193, procedura se desfășoară în conformitate cu prevederile, după caz, ale titlului III sau ale titlului IV.

Articolul 195 (M7)

Cheltuielile de judecată

Tribunalul se pronunță atât asupra cheltuielilor de judecată privitoare la procedurile desfășurate în fața Tribunalului, cât și asupra celor privitoare la procedura de recurs în fața Curții de Justiție.

TITLUL VI (M7)

TRIMITERILE PRELIMINARE

Capitolul 1 (M7)

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 196 (M7)

Domeniul de aplicare

Procedura este reglementată de prevederile prezentului titlu în cazurile prevăzute la articolul 50b din Statut.

Articolul 197 (M7)

Dispoziții aplicabile

Sub rezerva dispozițiilor speciale din prezentul titlu, articolele 52-56, 58, 60-62, 67 și 75 se aplică trimiterilor preliminare.

Articolul 198 (M7)

Notificările

- (1) Actele de procedură și înscrisurile și mijloacele materiale de probă, precum și deciziile adoptate pe parcursul procesului depuse la dosarul cauzelor care intră sub incidența prezentului titlu se notifică instanței de trimitere și persoanelor interesate prevăzute la articolul 23 din Statut prin grija grefierului.
- (2) Aceste notificări se efectuează prin e-Curia, potrivit modalităților prevăzute la articolele 56a și 57, atunci când destinatarul notificărilor dispune de un cont de acces la e-Curia.
- (3) În ipoteza în care destinatarul notificărilor nu dispune de un cont de acces la e-Curia, notificările se efectuează fie prin expedierea, prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire, a unei copii a actului care trebuie notificat, fie prin înmânarea acestei copii contra unei dovezi de primire, fie printr-un mijloc de transmitere electronică utilizat de Tribunal, atunci când destinatarul a consimțit ca notificările să îi fie adresate printr-un astfel de mijloc.

Capitolul 2 (M7)
FAZA SCRISĂ A PROCEDURII

Articolul 199 (M7)

Cuprinsul cererii de decizie preliminară

Pe lângă textul întrebărilor adresate cu titlu preliminar, cererea de decizie preliminară trebuie să cuprindă:

- (a) o expunere sumară a obiectului litigiului, precum și a faptelor pertinente, astfel cum au fost constatate de instanța de trimitere, sau cel puțin o expunere a circumstanțelor factuale pe care se întemeiază întrebările;
- (b) conținutul dispozițiilor naționale care ar putea fi aplicate în speță și, dacă este cazul, jurisprudența națională pertinentă;
- (c) expunerea motivelor care au determinat instanța de trimitere să aibă îndoieli cu privire la interpretarea sau validitatea anumitor dispoziții ale dreptului Uniunii, precum și legătura pe care instanța de trimitere o stabilește între aceste dispoziții și legislația națională aplicabilă litigiului principal.

Articolul 200 (M7)

Comunicarea în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

În *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* se publică un aviz care indică data depunerii cererii de decizie preliminară, instanța de trimitere, întrebările adresate și, sub rezerva articolului 201, numele părților din litigiul principal.

Articolul 201 (M7)

Anonimizarea și omiterea unor date

- (1) Atunci când instanța de trimitere a procedat la anonimizarea cererii de decizie preliminară sau a decis să omită date referitoare la persoane fizice sau la entități având legătură cu litigiul principal, indiferent dacă acestea sunt părți sau terți în acest litigiu, Tribunalul respectă această anonimizare sau această omitere în cadrul procedurii pendinte în fața sa.
- (2) La cererea instanței de trimitere, a unei părți din litigiul principal sau din oficiu, Tribunalul poate, în plus, să procedeze la anonimizarea cererii de decizie preliminară sau să decidă să omită date cu caracter personal referitoare la una sau mai multe persoane fizice având legătură cu litigiul principal, indiferent dacă acestea sunt părți sau terți în acest litigiu.

Participarea la procedura preliminară

- (1) În conformitate cu articolul 23 din Statut, sunt autorizate să prezinte memoriile sau observații scrise:
- (a) părțile din litigiul principal;
 - (b) statele membre;
 - (c) Comisia Europeană;
 - (d) Parlamentul European, Consiliul și Banca Centrală Europeană, atunci când consideră că au un interes special în ceea ce privește chestiunile ridicate prin cererea de decizie preliminară;
 - (e) instituția care a adoptat actul a cărui validitate sau interpretare este pusă în discuție;
 - (f) statele părți la Acordul privind SEE, altele decât statele membre, precum și Autoritatea de Supraveghere AELS, în cazul în care întrebarea preliminară privește unul dintre domeniile de aplicare ale acestui acord;
 - (g) statele terțe părți la un acord privind un domeniu determinat încheiat de Consiliu, în cazul în care acordul prevede această posibilitate, iar întrebarea preliminară adresată de o instanță a unui stat membru privește domeniul de aplicare al aceluiași acord.
- (2) Neparticiparea la faza scrisă a procedurii nu împiedică participarea la faza orală a procedurii.
- (3) Memoriile sau observațiile scrise depuse în temeiul prezentului articol se publică pe site-ul internet al Curții de Justiție a Uniunii Europene după închiderea procedurii preliminare, cu excepția cazului în care una dintre persoanele interesate prevăzute la articolul 23 din Statut se opune publicării memoriului său sau a observațiilor sale. Această opoziție, care nu trebuie să fie motivată și nu este supusă niciunei căi de atac în fața Curții sau a Tribunalului, trebuie să fie comunicată grefei, prin înscris separat, în cel mult trei luni de la informarea că primul avocat general nu a făcut nicio propunere de reexaminare sau de la notificarea deciziei Curții de a nu reexamina decizia Tribunalului sau de la pronunțarea hotărârii de reexaminare. Într-un astfel de caz, această opoziție se menționează pe site-ul menționat anterior, iar memoriul sau observațiile în discuție nu se publică, nici chiar parțial. Dacă persoana interesată renunță ulterior la opoziția sa la publicarea memoriului său sau a observațiilor sale, acest memoriu sau aceste observații sunt publicate pe site imediat după renunțarea la această opoziție. Dacă opoziția este comunicată grefei după expirarea

termenului citat anterior, memoriul sau observațiile publicate sunt retrase de pe site.

Articolul 203 (M7)

Părțile din litigiul principal

- (1) Părțile din litigiul principal sunt cele determinate ca atare de instanța de trimitere, în conformitate cu normele de procedură naționale.
- (2) În cazul în care această instanță informează Tribunalul cu privire la admiterea unei părți noi în litigiul principal, iar procedura în fața Tribunalului este deja pendinte, această parte ia procedura în starea în care se află la momentul informării respective. Acestea i se comunică toate actele de procedură notificate deja persoanelor interesate prevăzute la articolul 23 din Statut.
- (3) În ceea ce privește reprezentarea și înfățișarea părților din litigiul principal, Tribunalul ține seama de normele de procedură aplicabile în fața instanței de trimitere. În caz de îndoială în ceea ce privește posibilitatea unei persoane de a reprezenta o parte din litigiul principal sau posibilitatea unei astfel de părți de a acționa fără reprezentant potrivit dreptului național, Tribunalul poate solicita instanței de trimitere informații cu privire la normele de procedură aplicabile. Atunci când, în temeiul normelor de procedură naționale aplicabile, părțile din litigiul principal sunt autorizate să stea în justiție fără concursul unui avocat sau sunt reprezentate de o persoană împuternicită să le reprezinte, se aplică normele prevăzute în titlul III capitolul 1 secțiunea 2.

Articolul 204 (M7)

Traducerea și notificarea cererii de decizie preliminară

- (1) Cererea de decizie preliminară transmisă de Curtea de Justiție Tribunalului se notifică statelor membre în versiunea originală, însoțită de o traducere în limba oficială a statului destinatar. Dacă se consideră adecvat din cauza întinderii cererii, această traducere este înlocuită de traducerea în limba oficială a statului destinatar a unui rezumat al acestei cereri, care va sta la baza poziției adoptate de statul respectiv. Rezumatul include textul integral al întrebării sau întrebărilor formulate cu titlu preliminar. Acest rezumat conține în special, în măsura în care aceste elemente figurează în cererea de decizie preliminară, obiectul litigiului principal, argumentele esențiale ale părților din acest litigiu, o prezentare pe scurt a motivării trimiterii, precum și jurisprudența și prevederile dreptului național și ale dreptului Uniunii invocate.
- (2) În cazurile prevăzute la articolul 23 al treilea paragraf din Statut, cererile de decizie preliminară se notifică statelor părți la Acordul privind SEE, altele decât statele membre, precum și Autorității de Supraveghere AELS în versiunea

originală, însoțite de o traducere a cererii sau, după caz, a unui rezumat în una dintre limbile menționate la articolul 44, care trebuie aleasă de către destinatar.

- (3) Atunci când un stat terț are dreptul de a participa la o procedură preliminară în conformitate cu articolul 23 al patrulea paragraf din Statut, cererea de decizie preliminară îi este notificată în versiunea originală, însoțită de o traducere a cererii sau, după caz, a unui rezumat în una dintre limbile menționate la articolul 44, care trebuie aleasă de statul terț în cauză.

Articolul 205 (M7)

Depunerea actelor de procedură

- (1) Actele de procedură prevăzute de prezentul titlu pot fi depuse la grefă prin e-Curia potrivit modalităților prevăzute la articolele 56a și 72 atunci când autorii acestor acte dispun de un cont de acces la e-Curia.
- (2) În ipoteza în care autorul actului nu dispune de un cont de acces la e-Curia, actul de procedură, însoțit de toate anexele menționate în acesta și de un opis al acestor anexe, este depus la grefă în format hârtie. Originalul acestui act trebuie să poarte semnătura manuscrisă a reprezentantului persoanei interesate prevăzute la articolul 23 din Statut care îl depune sau, dacă normele de procedură naționale aplicabile acelui litigiu permit aceasta, pe cea a părții din litigiul principal.
- (3) Orice act de procedură este datat. În privința termenelor procedurale, vor fi luate în considerare numai data și ora depunerii la grefă a originalului.
- (4) Prin derogare de la alineatul (3) a doua teză, data și ora la care o copie integrală a originalului semnat al unui act de procedură, inclusiv opisul anexelor prevăzut la alineatul (2), parvine grefei printr-un mijloc de transmitere electronică utilizat de Tribunal sunt luate în considerare în scopul respectării termenelor procedurale, cu condiția ca originalul actului, însoțit de anexe, să fie depus la grefă în cel mult zece zile. Articolul 60 nu se aplică acestui termen de 10 zile.
- (5) Instituțiile depun, în plus, în termenele stabilite de Tribunal, traducerile oricărui act de procedură în celelalte limbi prevăzute la articolul 1 din Regulamentul nr. 1 al Consiliului.

Capitolul 3 (M7)
RAPORTUL PREALABIL

Articolul 206 (M7)
Raportul prealabil

- (1) Atunci când se încheie faza scrisă a procedurii, președintele stabilește data la care judecătorul raportor prezintă Tribunalului un raport prealabil.
- (2) Raportul prealabil cuprinde o analiză a chestiunilor pertinente ridicate de cererea de decizie preliminară, propuneri cu privire la eventuala trimitere a cauzei la Curtea de Justiție în temeiul articolului 256 alineatul (3) al doilea paragraf TFUE, cu privire la necesitatea adoptării în cauză a unor măsuri de organizare a procedurii sau a unor activități de cercetare judecătorească ori cu privire la necesitatea adresării unor cereri de lămuriri instanței de trimitere, precum și cu privire la eventuala trimitere a cauzei în fața Marii Camere, în fața camerei intermediare sau în fața unui complet de judecată format dintr-un număr diferit de judecători. Raportul cuprinde de asemenea propunerea judecătorului raportor cu privire la eventuala omitere a ședinței de audiere a pledoariilor, precum și cu privire la eventuala omitere a concluziilor avocatului general în conformitate cu articolul 20 al cincilea paragraf din Statut.
- (3) Tribunalul, după ascultarea avocatului general, decide cu privire la măsurile ce se impun a fi luate ca urmare a propunerilor judecătorului raportor și, dacă este cazul, cu privire la deschiderea fazei orale a procedurii.

Capitolul 4 (M7)
MĂSURILE CARE POT FI ADOPTATE DE TRIBUNAL

Articolul 207 (M7)
Trimiterile în fața Curții de Justiție

- (1) În cazul în care o cerere de decizie preliminară este introdusă direct la Tribunal, cu încălcarea articolului 50b al treilea paragraf din Statut, grefierul Tribunalului o transmite imediat grefierului Curții de Justiție.
- (2) Deciziile de trimitere prevăzute la articolul 54 al doilea paragraf din Statut sunt luate de Tribunal, la propunerea judecătorului raportor și după ascultarea avocatului general, prin ordonanță motivată, care nu este supusă niciunei căi de atac.
- (3) Camera sesizată cu cauza poate, în orice stadiu al procedurii, după ascultarea avocatului general, să propună conferinței plenare trimiterea prevăzută la

articolul 256 alineatul (3) al doilea paragraf TFUE. Decizia de trimitere este luată de conferința plenară.

- (4) Președintele și vicepreședintele Tribunalului pot de asemenea, după ascultarea avocatului general, să propună conferinței plenare trimiterea prevăzută la alineatul precedent până la închiderea fazei orale a procedurii și, în cazul în care au fost prezentate concluzii, în cel mult o săptămână de la prezentarea acestora sau înainte de decizia de pronunțare fără parcurgerea fazei orale a procedurii. Decizia de trimitere este luată de conferința plenară.

Articolul 208 (M7)

Conexarea

- (1) Mai multe cauze preliminare care au același obiect pot fi oricând reunite, din motive de conexitate pentru, alternativ sau cumulativ, buna desfășurare a fazei scrise sau a fazei orale a procedurii ori pronunțarea deciziei prin care se finalizează judecata.
- (2) Conexarea este decisă de președinte, după ascultarea avocatului general.
- (3) Cauzele conexe pot fi disjuncte în condițiile prevăzute la alineatul (2).
- (4) Cererea de decizie preliminară, însoțită de traducerile sale sau de traducerile rezumatului cererii, precum și observațiile persoanelor interesate prevăzute la articolul 23 din Statut se notifică persoanelor interesate prevăzute la articolul 23 din Statut în cauza conexată, potrivit modalităților prevăzute la articolul 198.

Articolul 209 (M7)

Suspendarea și reluarea procedurii

- (1) Procedura poate fi suspendată:
- (a) în cazurile prevăzute la articolul 54 al treilea paragraf din Statut, prin ordonanța Tribunalului, după ascultarea avocatului general;
 - (b) în toate celelalte cazuri, atunci când buna administrare a justiției impune aceasta, prin decizia președintelui, după ascultarea avocatului general.
- (2) Procedura poate fi reluată prin ordonanță sau decizie, potrivit aceluiași modalități.
- (3) Suspendarea procedurii produce efecte la data indicată în ordonanța sau în decizia de suspendare ori, în lipsa unei asemenea mențiuni, la data adoptării acestei ordonanțe sau decizii.

- (4) Pe durata suspendării, niciun termen procedural nu expiră în privința persoanelor interesate prevăzute la articolul 23 din Statut.
- (5) Atunci când ordonanța sau decizia de suspendare nu stabilește durata acesteia, suspendarea încetează la data indicată în ordonanța sau în decizia de reluare a procedurii ori, în lipsa unei asemenea mențiuni, la data adoptării acestei ordonanțe sau decizii.
- (6) De la data reluării procedurii după suspendare, termenele procedurale întrerupte se înlocuiesc cu termene noi care încep să curgă de la data acestei reluări.

Articolul 210 (M7)

Măsurile de organizare a procedurii

- (1) Pe lângă măsurile care pot fi decise în conformitate cu articolul 24 din Statut, persoanele interesate prevăzute la articolul 23 din Statut pot fi invitate să răspundă la anumite întrebări în scris sau în ședința de audiere a pledoariilor. În cazul în care se organizează o ședință de audiere a pledoariilor, Tribunalul, în măsura posibilului, îi invită pe participanții la acea ședință să își concentreze pledoariile asupra unuia sau mai multor aspecte determinate.
- (2) Măsurile de organizare a procedurii prevăzute la alineatul (1) sunt decise de Tribunal, după ascultarea avocatului general.
- (3) Judecătorul raportor sau avocatul general poate solicita persoanelor interesate prevăzute la articolul 23 din Statut să comunice, într-un termen determinat, orice informații privitoare la fapte, orice înscrisuri sau orice elemente pe care le consideră relevante. De asemenea, ei le pot transmite întrebări la care acestea să răspundă în ședință.

Articolul 211 (M7)

Activitățile de cercetare judecătorească

- (1) După ascultarea avocatului general, Tribunalul poate adopta activitățile de cercetare judecătorească pe care le consideră necesare dintre cele prevăzute la articolul 91 literele (a), (b), (d), (e) și (f), potrivit modalităților și normelor de participare stabilite la articolul 92 alineatele (1), (4), (5) și (6), și procedează la efectuarea acestora potrivit modalităților stabilite la articolele 93-102.
- (2) Persoanele interesate prevăzute la articolul 23 din Statut pot asista la activitățile de cercetare judecătorească și participă la punerea lor în aplicare în conformitate cu modalitățile prevăzute pentru părți în dispozițiile menționate la alineatul (1).

Articolul 212 (M7)
Cererea de lămuriri

Fără a aduce atingere măsurilor de organizare a procedurii și activităților de cercetare judecătorească prevăzute de prezentul regulament, Tribunalul poate, după ascultarea avocatului general, să solicite lămuriri instanței de trimitere, stabilind un termen în acest scop.

Capitolul 5 (M7)
FAZA ORALĂ A PROCEDURII

Articolul 213 (M7)
Ședința de audiere a pledoariilor

- (1) Eventualele cereri motivate de organizare a unei ședințe de audiere a pledoariilor se depun în termen de trei săptămâni de la notificarea către persoanele interesate prevăzute la articolul 23 din Statut a închiderii fazei scrise a procedurii. Acest termen poate fi prelungit de către președinte.
- (2) La propunerea judecătorului raportor și după ascultarea avocatului general, Tribunalul poate decide să nu organizeze o ședință de audiere a pledoariilor în cazul în care consideră, după lectura memoriilor sau a observațiilor depuse în cursul fazei scrise a procedurii, că este suficient informat pentru a se pronunța.
- (3) Alineatul precedent nu este aplicabil atunci când cererea de organizare a unei ședințe de audiere a pledoariilor a fost depusă, cu arătarea motivelor, de către o persoană interesată prevăzută la articolul 23 din Statut care nu a participat la faza scrisă a procedurii.

Articolul 214 (M7)
Ședința comună de audiere a pledoariilor

Atunci când similitudinile existente între mai multe cauze preliminare o permit, Tribunalul poate decide să organizeze o ședință de audiere a pledoariilor comună acestor cauze.

Articolul 215 (M7)

Data ședinței de audiere a pledoariilor

- (1) Dacă Tribunalul decide organizarea unei ședințe de audiere a pledoariilor, președintele stabilește data acesteia.
- (2) În împrejurări excepționale, din oficiu sau la cererea motivată a unei persoane interesate prevăzute la articolul 23 din Statut, președintele poate să amâne data ședinței de audiere a pledoariilor.

Articolul 216 (M7)

Participarea la o ședință prin videoconferință

- (1) Atunci când rațiuni sanitare, motive de securitate sau alte motive serioase împiedică reprezentantul unei persoane interesate prevăzute la articolul 23 din Statut sau o parte din litigiul principal autorizată să stea în justiție fără concursul unui avocat să participe fizic la o ședință de audiere a pledoariilor, acest reprezentant sau această parte poate fi autorizată să participe la această ședință prin videoconferință.
- (2) Cererea de participare la ședință prin videoconferință se formulează prin înscris separat de îndată ce cauza împiedicării este cunoscută și indică în mod precis natura acestei împiedicări.
- (3) Președintele se pronunță cu privire la această cerere cât mai curând cu putință.
- (4) Recurgerea la videoconferință este exclusă în cazul în care Tribunalul decide, în temeiul articolului 217, ca dezbaterile să se desfășoare în ședință secretă.
- (5) Condițiile tehnice care trebuie îndeplinite pentru a participa la ședințe prin videoconferință sunt precizate în dispozițiile practice vizate la articolul 243.

Articolul 217 (M7)

Ședința secretă

- (1) Pentru motive grave, Tribunalul poate să decidă ca dezbaterile să se desfășoare în ședință secretă.
- (2) Dezbaterile desfășurate în ședință secretă nu se fac publice.

Articolul 218 (M7)

Desfășurarea ședinței de audiere a pledoariilor

- (1) Dezbaterile sunt deschise și conduse de către președinte, care exercită poliția ședinței.
- (2) În cursul ședinței de audiere a pledoariilor, membrii completului de judecată, precum și avocatul general pot să pună întrebări reprezentanților persoanelor interesate prevăzute la articolul 23 din Statut și, în împrejurările prevăzute la articolul 203 alineatul (3) din prezentul regulament, părților din litigiul principal.

Articolul 219 (M7)

Retransmisia ședințelor

- (1) Ședințele Tribunalului pot face obiectul unei retransmisii. Această retransmisie se efectuează în direct atunci când privește pronunțarea de hotărâri sau prezentarea de concluzii și sub formă de înregistrare atunci când privește pledoariile persoanelor interesate prevăzute la articolul 23 din Statut într-o cauză trimisă Marii Camere, camerei intermediare sau, cu titlu excepțional, atunci când interesul cauzei o justifică, unei camere care judecă în complet de cinci judecători.
- (2) În cazul în care Tribunalul intenționează să procedeze la retransmisia unei ședințe de audiere a pledoariilor, persoanele interesate prevăzute la articolul 23 din Statut sunt informate de grefă cu privire la aceasta cu ocazia convocării la această ședință.
- (3) Dacă o persoană interesată prevăzută la articolul 23 din Statut apreciază că ședința la care a fost convocată nu ar trebui să fie retransmisă, ea informează Tribunalul cu privire la aceasta cât mai curând cu putință, arătând în mod detaliat împrejurările de natură să justifice lipsa unei retransmisii.
- (4) Tribunalul se pronunță cu privire la această cerere cât mai curând cu putință, după ascultarea avocatului general.
- (5) Înregistrarea video a ședințelor de audiere a pledoariilor care au făcut obiectul unei retransmisii rămâne disponibilă pe site-ul internet al Curții de Justiție a Uniunii Europene pentru o perioadă maximă de o lună după închiderea ședinței de audiere a pledoariilor.
- (6) Dacă o persoană interesată prevăzută la articolul 23 din Statut apreciază că înregistrarea video a unei ședințe de audiere a pledoariilor la care a participat ar trebui retrasă de pe site-ul internet menționat anterior, ea informează Tribunalul cu privire la aceasta cât mai curând cu putință, arătând împrejurările de natură să justifice această retragere.

- (7) Președintele se pronunță asupra acestei cereri fără întârziere, după ascultarea avocatului general.
- (8) Tribunalul stabilește, prin decizie, normele și modalitățile de punere în aplicare a retransmisiei ședințelor. Această decizie se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 220 (M7)

Închiderea ședinței de audiere a pledoariilor

După ascultarea pledoariilor persoanelor interesate prevăzute la articolul 23 din Statut, președintele pronunță închiderea ședinței de audiere a pledoariilor.

Articolul 221 (M7)

Prezentarea concluziilor avocatului general

- (1) În cazul în care se organizează o ședință de audiere a pledoariilor, concluziile avocatului general se prezintă după închiderea acesteia, la data anunțată de avocatul general.
- (2) În lipsa unei ședințe de audiere a pledoariilor, concluziile avocatului general se prezintă la data anunțată de avocatul general.
- (3) Faza orală a procedurii se încheie după prezentarea concluziilor avocatului general.

Articolul 222 (M7)

Deschiderea sau redeschiderea fazei orale a procedurii

Tribunalul poate oricând să dispună, după ascultarea avocatului general, deschiderea sau redeschiderea fazei orale a procedurii, în special atunci când consideră că nu este suficient de lămurit sau atunci când o persoană interesată prevăzută la articolul 23 din Statut a invocat, după închiderea acestei faze, un fapt nou de natură să aibă o influență decisivă asupra deciziei Tribunalului sau atunci când cauza trebuie soluționată pe baza unui argument care nu a fost pus în discuția persoanelor interesate prevăzute la articolul 23 din Statut.

Articolul 223 (M7)

Procesul-verbal de ședință

- (1) Grefierul întocmește un proces verbal al fiecărei ședințe. Acest proces verbal se semnează de către președinte și de către grefier și constituie act autentic.
- (2) Persoanele interesate prevăzute la articolul 23 din Statut pot consulta la grefă procesul verbal de ședință și pot obține o copie a acestuia.

Articolul 224 (M7)

Înregistrarea ședinței

La cererea corespunzător motivată a unei persoane interesate prevăzute la articolul 23 din Statut care a participat la faza scrisă sau la faza orală a procedurii, președintele Tribunalului îi poate încuviința să asculte, în localurile Tribunalului, înregistrarea sonoră a ședinței de audiere a pledoariilor în limba folosită de oratori în cursul acesteia.

Capitolul 6 (M7)

HOTĂRÂRILE ȘI ORDONANȚELE

Articolul 225 (M7)

Necompetența sau inadmisibilitatea vădită

Atunci când Tribunalul este în mod vădit incompetent să judece o cauză sau atunci când o cerere este în mod vădit inadmisibilă, Tribunalul poate oricând să decidă, după ascultarea avocatului general, fără continuarea procedurii, să se pronunțe prin ordonanță motivată.

Articolul 226 (M7)

Răspunsul prin ordonanță motivată

Atunci când o întrebare formulată cu titlu preliminar este identică cu o întrebare asupra căreia Curtea sau Tribunalul s-a pronunțat deja, atunci când răspunsul la o astfel de întrebare poate fi în mod clar dedus din jurisprudență sau atunci când răspunsul la întrebarea formulată cu titlu preliminar nu lasă loc niciunei îndoieli rezonabile, Tribunalul, la propunerea judecătorului raportor și după ascultarea avocatului general, poate oricând să decidă să se pronunțe prin ordonanță motivată.

Articolul 227 (M7)
Sesizarea Tribunalului

- (1) Tribunalul rămâne sesizat cu o cerere de decizie preliminară atât timp cât instanța care a formulat această cerere nu a retras-o. Retragerea unei cereri poate fi luată în considerare până la notificarea către persoanele interesate prevăzute la articolul 23 din Statut a datei pronunțării hotărârii.
- (2) Cu toate acestea, Tribunalul poate oricând și fără a aduce atingere articolului 207 să constate că nu mai sunt îndeplinite condițiile care atrag competența sa.

Articolul 228 (M7)
Cheltuielile de judecată ocazionate de procedura preliminară

Competența de a se pronunța asupra cheltuielilor de judecată ocazionate de procedura preliminară aparține instanței de trimitere.

Articolul 229 (M7)
Data pronunțării hotărârii

Persoanele interesate prevăzute la articolul 23 din Statut sunt informate cu privire la data pronunțării hotărârii.

Articolul 230 (M7)
Cuprinsul hotărârii

Hotărârea cuprinde:

- (a) mențiunea că este dată de Tribunal;
- (b) indicarea completului de judecată;
- (c) data pronunțării;
- (d) numele președintelui și cele ale judecătorilor care au luat parte la deliberări, cu indicarea judecătorului raportor;
- (e) numele avocatului general;
- (f) numele grefierului;

- (g) indicarea persoanelor interesate prevăzute la articolul 23 din Statut care au participat la procedură;
- (h) numele reprezentanților lor;
- (i) dacă este cazul, data ședinței de audiere a pledoariilor;
- (j) mențiunea că avocatul general a fost ascultat și, dacă este cazul, data concluziilor sale;
- (k) expunerea sumară a faptelor;
- (l) motivele;
- (m) dispozitivul.

Articolul 231 (M7)

Pronunțarea și notificarea hotărârii

- (1) Hotărârea se pronunță în ședință publică.
- (2) Originalul hotărârii, semnat de președinte, de judecătorii care au luat parte la deliberări și de greșier, este sigilat și depus la greșă. O copie se notifică instanței de trimitere, persoanelor interesate prevăzute la articolul 23 din Statut și Curții de Justiție.

Articolul 232 (M7)

Cuprinsul ordonanței

- (1) Ordonanța cuprinde:
 - (a) mențiunea că este dată de Tribunal sau de președinte, după caz;
 - (b) indicarea completului de judecată, dacă este cazul;
 - (c) data adoptării;
 - (d) indicarea temeiului juridic care stă la baza acesteia;
 - (e) numele președintelui și, dacă este cazul, cele ale judecătorilor care au luat parte la deliberări, cu indicarea judecătorului raportor;
 - (f) numele avocatului general;

- (g) numele grefierului;
 - (h) indicarea persoanelor interesate prevăzute la articolul 23 din Statut care au participat la procedură;
 - (i) numele reprezentanților lor;
 - (j) mențiunea că avocatul general a fost ascultat;
 - (k) dispozitivul.
- (2) Atunci când prezentul regulament prevede că o ordonanță trebuie motivată, aceasta cuprinde în plus:
- (a) expunerea sumară a faptelor;
 - (b) motivele.

Articolul 233 (M7)

Semnarea și notificarea ordonanței

Originalul ordonanței, semnat de președinte și de grefier, este sigilat și depus la grefă. O copie se notifică instanței de trimitere, persoanelor interesate prevăzute la articolul 23 din Statut și Curții de Justiție.

Articolul 234 (M7)

Efectul hotărârilor și al ordonanțelor

Hotărârile și ordonanțele produc efecte în condițiile prevăzute la articolul 62b al doilea paragraf din Statut.

Articolul 235 (M7)

Îndreptarea hotărârilor și a ordonanțelor

- (1) Erorile materiale sau de calcul ori inexactitățile vădite care afectează hotărârile și ordonanțele pot fi îndreptate de către Tribunal, din oficiu sau la cererea uneia dintre persoanele interesate prevăzute la articolul 23 din Statut, cu condiția ca această cerere să fie depusă în termen de două săptămâni de la pronunțarea hotărârii sau de la notificarea ordonanței.
- (2) Tribunalul decide după ascultarea avocatului general.

- (3) Originalul ordonanței prin care se dispune îndreptarea se anexează originalului deciziei îndreptate. Se face mențiune despre această ordonanță pe marginea originalului deciziei îndreptate.

Articolul 236 (M7)

Interpretarea deciziilor preliminare

- (1) Articolul 168, referitor la interpretarea hotărârilor și a ordonanțelor, nu se aplică deciziilor date ca răspuns la o cerere de decizie preliminară.
- (2) Instanțele naționale apreciază dacă sunt suficient de lămurite de o decizie preliminară sau dacă este necesar să formuleze o nouă cerere de decizie preliminară.

Capitolul 7 (M7)

PROCEDURA PRELIMINARĂ ACCELERATĂ

Articolul 237 (M7)

Procedura accelerată

- (1) La cererea instanței de trimitere sau, cu titlu excepțional, din oficiu, președintele poate, după ascultarea avocatului general, în cazul în care natura cauzei impune examinarea acesteia în termen scurt, să decidă judecarea trimiterii preliminare potrivit procedurii accelerate care derogă de la prevederile prezentului regulament.
- (2) În acest caz, președintele stabilește imediat data ședinței, care se comunică persoanelor interesate prevăzute la articolul 23 din Statut odată cu notificarea cererii de decizie preliminară.
- (3) Într-un termen stabilit de președinte, care nu poate fi mai mic de 15 zile, persoanele interesate menționate la alineatul precedent pot să depună memorii sau observații scrise. Președintele poate invita aceste persoane interesate să își limiteze memoriile sau observațiile scrise la aspectele de drept esențiale ridicate prin cererea de decizie preliminară.
- (4) Eventualele memorii sau observații scrise se comunică înainte de ședință tuturor persoanelor interesate prevăzute la articolul 23 din Statut.
- (5) Tribunalul se pronunță după ascultarea avocatului general.

Articolul 238 (M7)

Transmiterea actelor de procedură

- (1) Actele de procedură prevăzute la articolul precedent se consideră depuse odată cu transmiterea la grefă, prin e-Curia sau printr-un mijloc de transmitere electronică utilizat de Tribunal, a unei copii a originalului semnat și a înscrisurilor și mijloacelor materiale de probă invocate în susținerea actului de procedură respectiv, însoțite de opisul prevăzut la articolul 205 alineatul (2). Originalul actului și anexele menționate anterior se transmit grefei fără întârziere în cazul în care copiile lor au fost comunicate printr-un mijloc de transmitere electronică utilizat de Tribunal.
- (2) Notificările și comunicările prevăzute la articolul precedent se efectuează prin transmiterea unei copii a înscrisului prin e-Curia sau printr-un mijloc de transmitere electronică utilizat de Tribunal.

Capitolul 8 (M7)

ASISTENȚA JUDICIARĂ

Articolul 239 (M7)

Cererea de asistență judiciară

- (1) În cazul în care o parte din litigiul principal se află în imposibilitatea de a face față, în totalitate sau în parte, cheltuielilor cu procesul, aceasta poate oricând solicita să beneficieze de asistență judiciară.
- (2) Cererea de asistență judiciară este însoțită de toate informațiile și înscrisurile justificative care permit evaluarea stării materiale a solicitantului, cum ar fi un certificat emis de o autoritate națională competentă care atestă această stare materială.
- (3) În cazul în care a beneficiat deja de asistență judiciară în fața instanței de trimitere, solicitantul depune decizia acestei instanțe și precizează ce cheltuieli sunt acoperite de sumele deja acordate.

Articolul 240 (M7)

Decizia cu privire la cererea de asistență judiciară

- (1) Președintele se pronunță asupra cererii de asistență judiciară prin ordonanță, după ascultarea avocatului general.
- (2) Ordonanța de respingere, în tot sau în parte, a cererii de acordare a beneficiului asistenței judiciare se motivează.

Articolul 241 (M7)

Sumele care se plătesc cu titlu de asistență judiciară

În cazul admiterii cererii de acordare a beneficiului asistenței judiciare, casieria Tribunalului suportă, dacă este cazul în limitele stabilite de președinte, cheltuielile legate de asistarea și de reprezentarea solicitantului în fața Tribunalului. La cererea acestuia din urmă sau a reprezentantului său, se poate plăti un avans din aceste cheltuieli.

Articolul 242 (M7)

Retragerea asistenței judiciare

- (1) Președintele poate să retragă oricând beneficiul asistenței judiciare, din oficiu sau la cerere, după ascultarea persoanei în cauză, în cazul în care condițiile care au determinat admiterea cererii se schimbă pe parcursul judecății.
- (2) Ordonanța de retragere a asistenței judiciare se motivează și nu este supusă niciunei căi de atac.

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 243 (M7)

Dispoziții de punere în aplicare

Tribunalul adoptă, prin act separat, dispoziții practice de punere în aplicare a prezentului regulament.

Articolul 244 (M7)

Executarea silită

Executarea silită a sancțiunilor sau a măsurilor dispuse în temeiul prezentului regulament se realizează în conformitate cu prevederile articolelor 280 TFUE și 299 TFUE și ale articolului 164 TCEEA.

Articolul 245 (M7)

Abrogare

Prezentul regulament înlocuiește Regulamentul de procedură al Tribunalului din 2 mai 1991, astfel cum a fost modificat ultima dată la 19 iunie 2013.

Articolul 246 (M7) (C3)

Publicarea și intrarea în vigoare a prezentului regulament

- (1) Prezentul regulament, autentic în limbile prevăzute la articolul 44, se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.
- (2) Prezentul regulament intră în vigoare în prima zi a celei de a treia luni de la data publicării sale.
- (3) Articolul 86 alineatul (1) se aplică numai atunci când termenul menționat la articolul 86 alineatul (2) începe să curgă după 1 septembrie 2024.
- (4) Articolul 139 litera (b) se aplică numai acțiunilor introduse la Tribunal după intrarea în vigoare a prezentului regulament.
- (5) Articolele 110a și 219 se aplică numai de la data intrării în vigoare a deciziei menționate la articolul 110a alineatul (8) și, respectiv, la articolul 219 alineatul (8).
- (6) Articolul 115 alineatul (1) și articolul 116 alineatul (6) din Regulamentul de procedură al Tribunalului din 2 mai 1991, astfel cum a fost modificat ultima dată

la 19 iunie 2013, rămân aplicabile acțiunilor introduse la Tribunal înainte de intrarea în vigoare a prezentului regulament.

- (7) Alegerea primilor judecători care urmează să exercite funcția de avocat general pentru examinarea cererilor de decizie preliminară are loc imediat după 1 septembrie 2024. Mandatul lor expiră cu ocazia înlocuirii parțiale prevăzute la articolul 254 al doilea paragraf TFUE.